

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2025/1

z dnia 27 listopada 2024 r.

w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trudna sytuacja zakładów ubezpieczeń może mieć poważne reperkusje dla gospodarki i dobrobytu społecznego państw członkowskich, jeżeli prowadzi do zakłócenia ochrony zapewnianej ubezpieczającym, beneficjentom lub osobom poszkodowanym. Rola, jaką zakłady reasekuracji pełnią w gospodarce, ich wzajemne powiązania z zakładami ubezpieczeń prowadzącymi bezpośrednią działalność ubezpieczeniową i w szerszej perspektywie z rynkami finansowymi, a także stosunkowa koncentracja rynku reasekuracji wymagają odpowiednich ram w celu radzenia sobie w uporządkowany sposób z ich trudną sytuacją lub upadłością. Należy zatem zająć się kwestią działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń prowadzących bezpośrednią działalność ubezpieczeniową, jak i zakładów reasekuracji, z uwzględnieniem ich odnośnej specyfiki.
- (2) Globalny kryzys finansowy z 2008 r. uwydatnił słabe punkty sektora finansowego i jego wzajemne powiązania. Okazało się, że przyczyny trudnej sytuacji i upadłości są związane między innymi z ewolucją rynków finansowych oraz z wewnętrznym charakterem działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej. W tym względzie jako główne źródła obaw zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wskazuje się często ryzyka ubezpieczeniowe, tj. niewystarczające rezerwy na pokrycie roszczeń, błędną wycenę, tj. niedoszacowane składki, niewłaściwe zarządzanie aktywami i zobowiązaniami oraz straty inwestycyjne. W tym kontekście w przypadku kilku zakładów ubezpieczeń wykorzystano pieniądze podatników do przywrócenia dobrej kondycji finansowej, która uległa pogorszeniu. Mimo że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽³⁾ miała na celu wzmocnienie systemu finansowego w Unii oraz odporności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, nie wyeliminowała całkowicie możliwości upadłości takich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Znaczne wahania rynkowe i długo utrzymujące się niskie poziomy stóp procentowych mogą być szczególnie szkodliwe dla rentowności i sytuacji w zakresie wypłacalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Wrażliwość zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na zmiany sytuacji rynkowej i gospodarczej wymaga zatem szczególnej ostrożności i odpowiednich ram, aby można było radzić sobie, także w sposób prewencyjny, z potencjalnym pogorszeniem sytuacji finansowej takich zakładów. Niektóre niedawne przypadki upadłości i zagrożenia upadłością, w szczególności o charakterze transgranicznym, ujawniły słabości obecnych ram, którymi należy się zająć w celu odpowiedniego zorganizowania uporządkowanego wyjścia z rynku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji.
- (3) Prowadzone przez zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji działania, operacje lub świadczone przez nie usługi, których nie można łatwo zastąpić w rozsądnych ramach czasowych lub po rozsądnych kosztach dla ubezpieczających, beneficjentów lub osób poszkodowanych, muszą być postrzegane jako funkcje krytyczne, których ciągłość należy zapewnić. Takie działania, usługi lub operacje mogą być krytyczne na poziomie unijnym, krajowym lub regionalnym. Ciągłość ochrony ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej jest często lepszym

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 18.7.2022, s. 45.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 listopada 2024 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

rozwiązaniem niż likwidacja jednostki będącej na progu upadłości, ponieważ taka ciągłość zapewnia najkorzystniejszy wynik dla ubezpieczających, beneficjentów czy osób poszkodowanych. Dlatego kluczowe znaczenie ma zapewnienie dostępności odpowiednich instrumentów, aby zapobiec upadłości, a w przypadku gdy upadłość nastąpi, zminimalizować negatywne skutki dzięki zachowaniu ciągłości tych funkcji krytycznych.

- (4) Zapewnienie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących na progu upadłości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w Unii jest jednym z kluczowych elementów na drodze do ukończenia budowy rynku wewnętrznego. Upadłość takich zakładów ma wpływ nie tylko na ubezpieczających i zapewne na gospodarkę realną i stabilność finansową rynków, na których te zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji bezpośrednio prowadzą działalność, ale także na zaufanie do wewnętrznego rynku ubezpieczeń. Ukończenie budowy rynku wewnętrznego usług finansowych wzmocniło wzajemne oddziaływanie między poszczególnymi krajowymi systemami finansowymi. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji prowadzą działalność na rynkach finansowych w celu zarządzania swoim portfelem inwestycyjnym oraz ryzykami związanymi z prowadzoną działalnością. W tym kontekście brak zdolności państw członkowskich do zajęcia się kwestią upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiego zakładu w sposób przewidywalny i zharmonizowany, który skutecznie zapobiegałby szerszym szkodom systemowym, może osłabić stabilność rynków finansowych, a w konsekwencji również rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych.
- (5) Globalny kryzys finansowy z 2008 r. uwypuklił potrzebę opracowania odpowiednich ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z myślą o zakładach ubezpieczeń i zakładach reasekuracji. Na poziomie międzynarodowym Rada Stabilności Finansowej opublikowała w październiku 2011 r. i zaktualizowała w październiku 2014 r. dokument zatytułowany „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” (Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych) obejmujący kwestie dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego zakładu ubezpieczeń, którego upadłość mogłaby mieć znaczenie systemowe lub krytyczne. W czerwcu 2016 r. Rada Stabilności Finansowej wydała uzupełniające wskazówki dotyczące opracowywania skutecznych strategii i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla ubezpieczycieli o znaczeniu systemowym. Jednocześnie w listopadzie 2019 r. Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego przyjęło „Podstawowe zasady ubezpieczeń” dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, „wspólne ramy dla grup ubezpieczeniowych prowadzących działalność międzynarodową” określające szczegółowo normy dotyczące planowania naprawy prewencyjnej oraz działań, jakie organy powinny zgodnie z oczekiwaniami podjąć wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, które miałyby wyjść z rynku i zostać objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Dokumenty te należy uwzględnić przy ustanawianiu ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących na progu upadłości.
- (6) Działalność wielu zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wykracza poza granice narodowe. Brak koordynacji i współpracy między organami publicznymi w zakresie przygotowania na trudną sytuację lub upadłość zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji prowadzących działalność transgraniczną oraz zarządzania taką sytuacją lub upadłością może podważyć wzajemne zaufanie państw członkowskich, przynieść nieoptymalny rezultat dla ubezpieczających, beneficjentów i osób poszkodowanych oraz wpłynąć na wiarygodność wewnętrznego rynku ubezpieczeń.
- (7) Obecnie na poziomie Unii nie ma zharmonizowanych procedur skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. W państwach członkowskich można natomiast zaobserwować znaczne różnice materialne i proceduralne między krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi regulującymi upadłość zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Ponadto procedury upadłościowe stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw mogą nie zawsze być odpowiednie dla zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, ponieważ nie zawsze zapewniają odpowiednie zachowanie ciągłości funkcji krytycznych dla korzyści ubezpieczających, beneficjentów i osób poszkodowanych, a także dla gospodarki realnej lub stabilności finansowej jako całości.
- (8) Konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością przy jednoczesnym zminimalizowaniu wpływu upadłości takiego zakładu na gospodarkę lub system finansowy. Należy zatem ustanowić ramy zapewniające organom wiarygodny zestaw narzędzi umożliwiający wystarczająco wczesną i szybką interwencję w przypadku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością. Ramy te powinny zapewniać, by w pierwszej kolejności straty ponosili akcjonariusze oraz by wierzyciele ponosili straty po akcjonariuszach, pod warunkiem że żaden wierzyciel nie poniesie większej straty niż ta, którą poniósłby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zgodnie z zasadą mówiącą, że wierzyciele nie powinni znaleźć się w gorszej sytuacji w porównaniu do sytuacji, w której zastosowano standardowe postępowanie upadłościowe (zwaną dalej „zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli”). Aby zapewnić dokładne odzwierciedlenie sposobu traktowania, któremu poddani zostaliby zaangażowani akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele, gdyby zakład objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne zdarzenia, które zostałyby wywołane przez wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego lub przed takim wszczęciem, a także wszelkie istotne zdarzenia związane

z wszczęciem takiego postępowania, w tym zdarzenia związane z ochroną osób poszkodowanych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE (*) w odniesieniu do szkód wynikających z wypadków w razie niewypłacalności zakładu ubezpieczeń.

- (9) W oparciu o dyrektywę 2009/138/WE ramy, które należy ustanowić, powinny umożliwiać organom zapewnienie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej ubezpieczających, beneficjentów i osób poszkodowanych, przenoszenie w stosownych przypadkach działalności o zdolności do niezakłóconej kontynuacji i portfeli zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz podział strat w sposób uczciwy i przewidywalny. Cele te powinny pomóc zapobiec niepotrzebnym stratom lub trudnościom społecznym, które dotyczą ubezpieczających, beneficjentów i osoby poszkodowane, złagodzić negatywny wpływ na gospodarkę realną, zminimalizować negatywne skutki dla rynków finansowych i zminimalizować koszty ponoszone przez podatników.
- (10) Przegląd dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności wprowadzenie wymogów kapitałowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko, wzmocnionego nadzoru, zwiększonego monitorowania płynności i lepszych narzędzi polityk makroostrożnościowych, powinny dodatkowo obniżyć prawdopodobieństwo upadłości zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji oraz zwiększyć odporność tych zakładów na zaburzenia ekonomiczne, czy to spowodowane zaburzeniami systemowymi, czy zdarzeniami dotyczącymi poszczególnych zakładów. Niemniej jednak, pomimo należytych i solidnych ram ostrożnościowych, nie można całkowicie wykluczyć trudnej sytuacji finansowej. Państwa członkowskie powinny być zatem przygotowane i posiadać odpowiednie instrumenty naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby radzić sobie w sytuacjach obejmujących zarówno kryzysy systemowe, jak i upadłość poszczególnych zakładów. Instrumenty takie powinny obejmować mechanizmy umożliwiające organom skuteczne postępowanie z zakładami będącymi na progu upadłości lub zagrożonymi upadłością. Korzystanie z takich instrumentów i wykonywanie takich uprawnień powinno uwzględniać okoliczności, w których następuje upadłość.
- (11) Niektóre państwa członkowskie wprowadziły już wymogi dotyczące planowania naprawy prewencyjnej oraz mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji znajdujących się na progu upadłości. Brak wspólnych warunków, uprawnień i procedur dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji w całej Unii może stanowić jednak przeszkodę w sprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz utrudniać współpracę między organami krajowymi podczas postępowania ze znajdującymi się w trudnej sytuacji lub na progu upadłości transgranicznymi grupami jednostek. Dotyczy to szczególnie sytuacji, gdy różne podejścia sprawiają, że organy krajowe nie dysponują takim samym stopniem kontroli lub takimi samymi możliwościami przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Te różnice w systemach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą mieć wpływ na równe warunki działania i potencjalnie przyczynić się do zakłócenia konkurencji pomiędzy zakładami. Należy wyeliminować tę przeszkodę oraz przyjąć odpowiednie przepisy zapewniające brak utrudnień w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. W tym celu zasady regulujące systemy naprawy prewencyjnej oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji powinny podlegać wspólnym minimalnym przepisom harmonizacyjnym. Aby zapewnić spójność z istniejącymi przepisami Unii w dziedzinie usług ubezpieczeniowych, system naprawy prewencyjnej oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć zastosowanie do zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które podlegają wymogom ostrożnościowym określonym w dyrektywie 2009/138/WE.
- (12) Upadłość podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność i operacje całej grupy. Konieczne jest zatem ustanowienie wymogów w zakresie grupowego planowania naprawy prewencyjnej oraz grupowego planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto organy powinny dysponować skutecznymi środkami działania w odniesieniu do tych podmiotów, aby móc nakładać działania naprawcze uwzględniające dobrą kondycję finansową wszystkich podmiotów powiązanych, zająć się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupy i ustanowić spójny program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy jako całości, w szczególności w kontekście transgranicznym. Wymogi w zakresie planowania naprawy prewencyjnej, planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zastosowanie również do jednostek dominujących, spółek holdingowych oraz innych podmiotów powiązanych, w tym oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji mających siedzibę poza Unią.
- (13) W celu zapewnienia sprawnego przebiegu planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także rzeczywistej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących częścią konglomeratu finansowego lub grup ubezpieczeniowych, które same są konglomeratami finansowymi lub są częścią konglomeratów finansowych, oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, należy ustanowić obowiązki w zakresie wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków a organami nadzoru oraz przyznać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków status obserwatora w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń w odniesieniu do grupy

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263 z 7.10.2009, s. 11).

ubezpieczeniowej, która jest konglomeratem finansowym lub jego częścią, zgodnie z dyrektywą 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^(*), i odwrotnie.

- (14) Dzięki nowym przepisom wprowadzonym niniejszą dyrektywą organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będą posiadały każdy własne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są dostosowane do specyfiki sektorów ubezpieczeń i reasekuracji, a także sektora bankowego. Ramy czasowe restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście ubezpieczeniowym i reasekuracyjnym różnią się od restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście bankowym. Aby zapobiec panice bankowej, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków zazwyczaj muszą działać szybko. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji często mają natomiast więcej czasu na znalezienie odpowiednich rozwiązań, które są najbardziej korzystne dla ubezpieczających. W sektorze ubezpieczeń i reasekuracji prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia podobnego do paniki bankowej jest mniejsze, a konsekwencje takiego zdarzenia byłyby inne niż w sektorze bankowym.
- (15) Ramy legislacyjne w obu sektorach stworzyły niezależne uprawnienia decyzyjne dla odnośnych organów. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków powinny działać na równych zasadach. Do celów wykonywania zadań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwykle ważne jest, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków wzajemnie się informowały i współpracowały w dobrej wierze. Wymogi dotyczące wymiany informacji określone w niniejszej dyrektywie powinny ułatwiać tę współpracę. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, podobnie jak odnośne organy nadzoru ds. ubezpieczeń i reasekuracji oraz organy nadzoru bankowego powinny niezwłocznie wymieniać się informacjami uznanymi za niezbędne do wykonywania ich odnośnych zadań.
- (16) W celu zapewnienia, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były informowane i konsultowane na wystarczająco wczesnym etapie procesu oraz w ustrukturyzowanym trybie umożliwiającym im wykonywanie ich uprawnień w sposób przemyślany i spójny, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków powinny być wzajemnie zapraszane w charakterze obserwatorów do swoich odnośnych kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jest to szczególnie ważne w kontekście planowania naprawy prewencyjnej oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także do celów oceny, czy warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione, i wreszcie w kontekście podejmowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do co najmniej jednego podmiotu będącego częścią konglomeratów finansowych. Aby wykorzystać zdobyte doświadczenia, Komisja powinna dokonać przeglądu odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy w terminie pięciu lat od dnia jej wejścia w życie.
- (17) Konieczne jest zapewnienie adekwatności i skuteczności ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy jednoczesnym unikaniu nadmiernego obciążenia administracyjnego oraz kosztów dla zakładów i organów. Wdrażanie takich ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno zatem być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności danej jednostki oraz jej działalności i usług. Ponadto należy wziąć pod uwagę różnice między naprawą z jednej strony a restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z drugiej strony. Jeżeli chodzi o zakres wymogów w zakresie planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy powinny określić na podstawie zestawów kryteriów opartych na analizie ryzyka, które jednostki podlegają pełnym, a które uproszczonym wymogom w zakresie planowania. Aby wzmocnić zaufanie do jednolitego rynku ubezpieczeń i reasekuracji oraz wspierać równe warunki działania, należy osiągnąć minimalny stopień gotowości poprzez określenie minimalnego poziomu zasięgu rynkowego dla rynku ubezpieczeń na życie i reasekuracji w zakresie ubezpieczeń na życie oraz dla rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie oraz reasekuracji takich ubezpieczeń. Jeżeli chodzi o zakres wymogów w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy powinny określić, w odniesieniu do których jednostek – w porównaniu z innymi jednostkami objętymi ich kompetencjami – bardziej prawdopodobne jest, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłoby w interesie publicznym w przypadku upadłości, lub określić, które jednostki pełnią funkcje krytyczne.
- (18) Z tego samego powodu, w stosownych przypadkach, organy powinny stosować inne lub ograniczone wymogi w zakresie planowania naprawy prewencyjnej oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wymogi informacyjne w zależności od danej jednostki i wymagać aktualizacji z mniejszą częstotliwością. Stosując takie uproszczone obowiązki, organy powinny brać pod uwagę charakter, wielkość, złożoność i substytucyjność działalności jednostki, jej strukturę akcjonariatu i formę prawną, jej profil ryzyka oraz stopień wzajemnych powiązań z innymi podmiotami objętymi regulacją lub z systemem finansowym w ogóle. Organy powinny także brać pod uwagę, czy upadłość i późniejsza likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w ramach

(*) Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

standardowego postępowania upadłościowego miałyby znaczący negatywny wpływ na ubezpieczających, rynki finansowe, inne jednostki lub szerzej rozumianą gospodarkę. Organy powinny co roku składać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA), ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽⁶⁾, sprawozdania ze stosowania takich uproszczonych obowiązków.

- (19) Aby zapewnić zorganizowany proces restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aby uniknąć konfliktów interesów, państwa członkowskie powinny wyznaczyć organy administracji publicznej lub organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej, do wykonywania funkcji i zadań związanych z ramami na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by tym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przydzielono odpowiednie zasoby. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełniący inne funkcje, należy wprowadzić odpowiednie uzgodnienia strukturalne w celu oddzielenia tych funkcji od funkcji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz w celu zapewnienia niezależności operacyjnej. Takie rozdzielanie nie powinno uniemożliwiać komórce ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dostępu do wszelkich informacji wymaganych do wykonywania jej obowiązków wynikających z ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub współpracy między różnymi organami zaangażowanymi w stosowanie tych ram.
- (20) Ze względu na potencjalne skutki upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dla ubezpieczających, systemu finansowego i gospodarki danego państwa członkowskiego oraz w świetle ewentualnej potrzeby wykorzystania środków publicznych w celu podejmowania działań w odpowiedzi na taką upadłość ministerstwa finansów lub inne właściwe ministerstwa państw członkowskich powinny już na wczesnym etapie być ściśle zaangażowane w proces zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (21) Jest sprawą kluczową, aby grupy lub, w stosownych przypadkach, poszczególne jednostki przygotowywały i regularnie aktualizowały plany naprawy prewencyjnej określające działania, które te grupy lub jednostki mają podjąć w celu przywrócenia ich sytuacji finansowej po znacznym pogorszeniu tej sytuacji, które mogłyby stanowić zagrożenie dla ich zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem określić zestaw wskaźników ilościowych i jakościowych, które powodowałyby uruchomienie działań naprawczych przewidzianych w takich planach naprawy prewencyjnej. Takie wskaźniki powinny pomóc zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji w podejmowaniu działań naprawczych w najlepszym interesie ich ubezpieczających zgodnie z systemami zarządzania ryzykiem obowiązującymi w tych zakładach i nie powinny prowadzić do ustanowienia nowych regulacyjnych wymogów ostrożnościowych. Niniejsza dyrektywa nie powinna zatem uniemożliwiać zakładom uwzględnienia w ich planach naprawy prewencyjnej ani wymagać od zakładów uwzględnienia w ich planach naprawy prewencyjnej punktów pogorszenia pozycji kapitałowej, które poprzedzałyby niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności określonym w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE. Plany naprawy prewencyjnej obejmujące wszystkie istotne podmioty prawne w grupie powinny być szczegółowe i opierać się na realistycznych założeniach mających zastosowanie w ramach szeregu wiarygodnych, pesymistycznych scenariuszy. Te plany naprawy prewencyjnej powinny stanowić integralną część systemu zarządzania jednostki. Istniejące narzędzia mogą być wzięte pod uwagę przy sporządzaniu takich planów naprawy prewencyjnej, w tym własnej oceny ryzyka i wypłacalności, planów awaryjnych lub planów zarządzania ryzykiem płynności. Wymóg sporządzenia planu naprawy prewencyjnej powinien być jednak stosowany proporcjonalnie i pozostawać bez uszczerbku dla opracowania i przedłożenia realistycznego planu naprawy zgodnie z wymogami art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE. W stosownych przypadkach elementy planu naprawy prewencyjnej mogłyby posłużyć jako wkład lub podstawa do opracowania planu naprawy wymaganego na mocy art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE.
- (22) Niezbędne jest zapewnienie odpowiedniego stopnia gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych. Jednostki dominujące najwyższego szczebla lub indywidualne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji powinny być zatem zobowiązane do przedstawienia organom nadzoru swoich planów naprawy prewencyjnej w celu przeprowadzenia pełnej oceny, w tym oceny, czy plany te są kompleksowe i czy mogłyby realnie przywrócić zdolność do niezakłóconej kontynuacji działalności jednostki lub grupy w odpowiednim czasie, nawet w okresach dotkliwych zaburzeń finansowych. W przypadku gdy jednostka przedstawia plan naprawy prewencyjnej, który nie jest odpowiedni, organy nadzoru powinny być uprawnione do zażądania od jednostki przedsięwzięcia środków niezbędnych do usunięcia istotnych niedociągnięć planu.
- (23) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest jednym z podstawowych elementów procesu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem dysponować wszystkimi informacjami niezbędnymi do określenia funkcji krytycznych i zapewnienia ich ciągłości. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mają uprzywilejowaną wiedzę na temat własnego funkcjonowania i wszelkich wynikających z niego problemów, w związku z czym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny sporządzać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie między innymi informacji dostarczonych przez zainteresowane zakłady. Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przede wszystkim uzyskiwać niezbędne informacje od organów nadzoru.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

- (24) Małe i niezłożone zakłady nie powinny być zobowiązane do sporządzania odrębnych planów naprawy prewencyjnej ani nie powinny podlegać obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że taki zakład stanowi szczególne ryzyko na szczeblu krajowym lub regionalnym.
- (25) W celu przewidzenia możliwej interakcji między działaniami naprawczymi i środkami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zwiększenia gotowości grup na wypadek sytuacji kryzysowej oraz możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup, wszelkie traktowanie grupowe w zakresie planowania naprawy prewencyjnej oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów powiązanych podlegających nadzorowi nad grupą. Plany naprawy prewencyjnej oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać strukturę finansową, techniczną i biznesową danej grupy oraz stopień jej wzajemnych powiązań wewnętrznych.
- (26) Grupowe plany naprawy prewencyjnej oraz grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być przygotowywane dla całej grupy i należy w nich określić środki w odniesieniu zarówno do jednostki dominującej najwyższego szczebla, jak i poszczególnych jednostek zależnych, które są częścią tej grupy. Zakres, w jakim jednostki zależne uwzględnia się w grupowych planach naprawy prewencyjnej oraz planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinien być jednak proporcjonalny do ich znaczenia dla grupy i ubezpieczających, gospodarki realnej i systemu finansowego w państwach członkowskich, w których te jednostki zależne prowadzą działalność. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których grupa posiada jednostki zależne, powinny być zaangażowane w sporządzanie wszelkich planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zainteresowane organy, działające w ramach kolegiów organów nadzoru lub kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny dołożyć wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie oceny i przyjęcia tych planów. Brak wspólnej decyzji w ramach kolegiów organów nadzoru lub kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinien jednak mieć wpływu na odpowiednią gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej. W takich przypadkach każdy organ nadzoru odpowiedzialny za jednostkę zależną powinien móc zażądać planu naprawy prewencyjnej dla jednostek zależnych podlegających jego jurysdykcji i dokonania własnej oceny planu naprawy prewencyjnej. Z tych samych powodów każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną powinien, w odniesieniu do jednostek zależnych podlegających jego jurysdykcji, sporządzić i aktualizować plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sporządzanie indywidualnych planów naprawy prewencyjnej oraz indywidualnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostek będących częścią grupy powinno pozostać wyjątkiem, być należycie uzasadnione i odbywać się przy zastosowaniu tych samych standardów, które stosuje się do porównywalnych jednostek w zainteresowanym państwie członkowskim. W przypadku przygotowywania indywidualnych planów naprawy prewencyjnej oraz indywidualnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostek należących do grupy, zainteresowane organy powinny dążyć do osiągnięcia, w możliwym zakresie, spójności z planami naprawy prewencyjnej oraz planami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla reszty grupy.
- (27) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie sprzeciwiają się wspólnej decyzji, mogą w własnym gronie wypracować wspólną decyzję dotyczącą grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w sprawie wskazania istotnych przeszkód i, w razie potrzeby, oceny środków zaproponowanych przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla oraz środków wymaganych przez te organy w celu zajęcia się tymi przeszkodami lub ich usunięcia.
- (28) Aby wszystkie zainteresowane organy były w pełni i stale informowane, organy nadzoru powinny przekazywać zainteresowanym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie plany naprawy prewencyjnej oraz wszelkie zmiany w tych planach, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przekazywać zainteresowanym organom nadzoru wszelkie plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkie zmiany w tych planach.
- (29) Na podstawie oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia do nałożenia, bezpośrednio albo pośrednio za pośrednictwem organu nadzoru, wymogu, aby zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji zmieniły swoją strukturę i organizację. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również mieć możliwość podjęcia niezbędnych, ale proporcjonalnych środków w celu ograniczenia lub usunięcia wszelkich istotnych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych podmiotów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny oceniać możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji na poziomie tych zakładów, w przypadku gdy oczekuje się – zgodnie z grupowym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zdolność organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zażądania wprowadzenia zmian w strukturze i organizacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub do wprowadzenia środków w celu ograniczenia lub usunięcia wszelkich istotnych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych zakładów nie powinna wykraczać poza to, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiego zakładu.

- (30) Wdrożenie działań określonych w planie naprawy prewencyjnej lub planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłoby mieć wpływ na personel zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Plany te powinny zatem zawierać, w stosownych przypadkach, procedury dotyczące informowania przedstawicieli pracowników w trakcie całego procesu naprawy i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i konsultowania się z nimi. Procedury te powinny uwzględniać układy zbiorowe, inne ustalenia przewidziane przez partnerów społecznych oraz prawo krajowe i unijne dotyczące udziału związków zawodowych i przedstawicieli pracowników w procesach restrukturyzacji przedsiębiorstw.
- (31) Skuteczna naprawa oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub podmiotów powiązanych działających w całej Unii wymagają współpracy organów nadzoru i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach kolegiów organów nadzoru i kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach procesu, od przygotowania planów naprawy prewencyjnej oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do faktycznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu. W przypadku gdy organy nie zgadzają się z decyzjami, które mają zostać podjęte w odniesieniu do grup i jednostek EIOPA powinna, w ostateczności, pełnić rolę mediatora.
- (32) W fazie naprawy i w fazie prewencyjnej akcjonariusze powinni zachować pełną odpowiedzialność i kontrolę nad zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji. Nie powinni zachować takiej odpowiedzialności, kiedy jednostka zostanie już objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem przewidywać terminowe objęcie restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, tj. zanim zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji staną się niewypłacalne w zakresie bilansu lub przepływu środków pieniężnych, zanim cały kapitał własny zostanie całkowicie utracony lub zanim zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie będą w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań płatniczych w terminie ich wymagalności. Restrukturyzację i uporządkowaną likwidację należy wszcząć, gdy organ nadzoru, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, stwierdzą, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, a środki alternatywne nie zapobiegłyby takiej upadłości w rozsądnym terminie. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powinny być uznane za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością w każdej z następujących okoliczności: (i) gdy zakład narusza minimalny wymóg kapitałowy lub istnieje prawdopodobieństwo naruszenia tego wymogu określonego w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE i gdy nie ma racjonalnej perspektywy przywrócenia zgodności; (ii) gdy zakład przestał spełniać warunki uzyskania zezwolenia lub poważnie narusza swoje zobowiązania prawne wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych, którym podlega, lub gdy istnieje prawdopodobieństwo, że w najbliższej przyszłości zakład poważnie naruszy swoje zobowiązania prawne wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych, którym podlega, w sposób uzasadniający cofnięcie zezwolenia; (iii) gdy wartość aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest niższa od wartości ich zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów zakładu będzie niższa od wartości jego zobowiązań; (iv) gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie są lub prawdopodobnie nie będą w stanie w najbliższej przyszłości spłacić swoich długów lub innych zobowiązań, w tym dokonać płatności na rzecz ubezpieczających lub beneficjentów w terminie ich wymagalności; lub (v) gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.
- (33) Aby zapewnić jasne rozgraniczenie obowiązków między organami nadzoru a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy sprecyzować, że po podjęciu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, to ten organ staje się ostatecznie odpowiedzialny za skuteczne wdrożenie takiego działania. Od tego momentu organ nadzoru powinien zatem powstrzymać się od przyjmowania jakichkolwiek środków w odniesieniu do zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bez uprzedniej zgody organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podobnie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być uprawniony do zakończenia – w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wszelkich środków podjętych przez organ nadzoru w przypadku, gdy dalsze stosowanie tego środka utrudniłoby stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (34) Stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz korzystanie z uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zakłócać prawa akcjonariuszy oraz wierzycieli zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. W szczególności uprawnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przeniesienia akcji lub całości bądź części aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na rzecz prywatnego nabywcy bez zgody akcjonariuszy wpływa na prawa własności akcjonariuszy. Ponadto na równe traktowanie wierzycieli mogą wpłynąć uprawnienia do podjęcia decyzji dotyczącej tego, które zobowiązania należy przenieść z jednostki będącej na progu upadłości w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług i uniknięcia niekorzystnych skutków dla ubezpieczających, beneficjentów, osób poszkodowanych oraz gospodarki realnej lub stabilności finansowej jako całości. Wszelkie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zatem stosowane wyłącznie w odniesieniu do tych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, i tylko wtedy, gdy jest to konieczne i proporcjonalne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w interesie ogólnym, z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest ochrona zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem. Indywidualny interes konkretnej osoby lub grupy nie powinien przeważać nad ogólną równowagą zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem w kontekście danego zakładu.

- (35) W szczególności instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy stosować tylko wówczas, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie mogą zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego bez nadmiernego uszczerbku dla ochrony ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem, bez destabilizacji systemu finansowego lub uniemożliwienia szybkiego przeniesienia i kontynuacji funkcji krytycznych, a także gdy nie istnieje racjonalna perspektywa ewentualnego alternatywnego rozwiązania prywatnego, w tym ewentualnego podwyższenia kapitału przez dotychczasowych akcjonariuszy lub dowolną osobę trzecią, które wystarczyłoby do przywrócenia zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności w podmiocie w pełnym zakresie bez wywierania wpływu na roszczenia ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne. Przy ustalaniu, czy zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym, należy brać pod uwagę ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne mające zastosowanie do zakładu, który spełnia warunki wszczęcia postępowania upadłościowego lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wszelkie ingerencje w prawa akcjonariuszy i wierzycieli wynikające z działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej (dalej „Karta”). W szczególności jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w inny sposób w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie rozróżnienia powinny być uzasadnione interesem publicznym oraz proporcjonalne do uwzględnianych ryzyk; działanie takie nie powinno być też dyskryminujące ani bezpośrednio, ani pośrednio ze względu na przynależność państwową.
- (36) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dysponować pewnym stopniem elastyczności, aby zrównoważyć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając, stosownie do sytuacji, charakter i okoliczności każdego przypadku.
- (37) Realizując cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, który sposób jest najbardziej odpowiedni do potrzeb zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego jest jednym z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale wykorzystanie takiego wsparcia również stanowi koszt restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Minimalizacji kosztów nie należy jednak uznawać za odrębny cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz raczej za zasadę, którą organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny się kierować przy podejmowaniu decyzji co do tego, w jaki sposób najlepiej osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (38) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz korzystając z uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podjąć wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji było podejmowane zgodnie z zasadą, że działanie takie ma wpływ na roszczenia ubezpieczeniowe i reasekuracyjne po tym, gdy akcjonariusze i pozostali wierzyciele ponieśli swoją część strat. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewnić, aby koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji były ograniczone do minimum oraz by wierzyciele należący do tej samej kategorii byli traktowani w sposób uczciwy.
- (39) Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych powinny przewidywać wewnętrzny mechanizm pokrywania strat. Mechanizm ten, w połączeniu z instrumentami transferowymi mającymi na celu utrzymanie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej na korzyść ubezpieczających, beneficjentów i osób poszkodowanych, powinien umożliwić osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w znacznym stopniu ograniczyć wpływ upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na ubezpieczających. Mogą jednak wystąpić skrajne przypadki, w których restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji mogą wymagać interwencji szczególnych systemów krajowych, w szczególności ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zapewnić dodatkowe zasoby na pokrycie strat i restrukturyzację lub, w ostateczności, na nadzwyczajne finansowanie publiczne. Zabezpieczenia niezbędne do ochrony wierzycieli powinny również odzwierciedlać istnienie takich szczególnych systemów krajowych, które z kolei muszą być zgodne z unijnymi ramami pomocy państwa. Instrument umorzenia lub konwersji powinien być stosowany przed skorzystaniem z jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.
- (40) Ingerencja w prawa własności nie powinna być nieproporcjonalna. Zaangażowani akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem, a także inni wierzyciele zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji nie powinni zatem ponosić większych strat niż straty, które ponieśli, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zostały zlikwidowane w chwili podejmowania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ta zasada nie pogarszania sytuacji wierzycieli odzwierciedla podstawowe prawo własności chronione przez art. 17 Karty. Prawo to powinno być chronione w ramach administracyjnej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zapewnienie, aby żaden zaangażowany akcjonariusz, ubezpieczający, beneficjent, osoba występująca z roszczeniem ani inny wierzyciel nie znaleźli się w gorszej sytuacji niż w przypadku standardowego postępowania upadłościowego. Wycena traktowania, jakie w takim przypadku otrzymaliby ubezpieczający, beneficjenci i osoby poszkodowane, powinna obejmować wszelkie płatności, które ubezpieczający, beneficjenci i osoby poszkodowane otrzymaliby z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, w stosownych przypadkach, oraz od organów odszkodowawczych na mocy dyrektywy 2009/103/WE. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do prywatnego nabywcy lub do zakładu pomostowego, pozostała część zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinna zostać zlikwidowana w ramach

standardowego postępowania upadłościowego. Akcjonariusze i wierzyciele, którzy pozostają w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji w trakcie postępowania likwidacyjnego, powinni być uprawnieni do otrzymania kwoty zapłaty lub odszkodowania z tytułu swoich roszczeń w postępowaniu likwidacyjnym, która nie może być mniejsza niż kwota, którą odzyskaliby, gdyby cały zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

- (41) W celu ochrony praw akcjonariuszy i wierzycieli, w tym ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem, konieczne jest ustanowienie jasnych obowiązków dotyczących wyceny aktywów i zobowiązań zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz dotyczących wyceny traktowania, jakie otrzymaliby akcjonariusze i wierzyciele, w tym ubezpieczający, beneficjenci i osoby występujące z roszczeniem, gdyby zakład został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Konieczne jest zatem ustanowienie wymogu, by przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonano uczciwej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Od takiej wyceny powinno przysługiwać prawo do odwołania. Ze względu na charakter działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego ścisły związek z wyceną, takie odwołanie powinno być jednak możliwe jedynie w przypadku, gdy jest ono jednocześnie skierowane przeciwko decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto konieczne jest wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje się porównania między traktowaniem, jakie akcjonariusze i wierzyciele, w tym ubezpieczający, beneficjenci i osoby występujące z roszczeniem, faktycznie otrzymali, a traktowaniem, jakie otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W odniesieniu do tego porównania *ex post* powinno przysługiwać prawo do odwołania niezależnie od decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Akcjonariusze i wierzyciele, którzy otrzymali kwotę niższą niż ta, którą otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego, powinni być uprawnieni do wypłaty różnicy.
- (42) W przypadku podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczający mogliby zachowywać część lub całość korzyści przewidzianych w ich umowach i niekoniecznie musieliby zawierać nową umowę ubezpieczenia. W przypadku likwidacji zakładu w ramach standardowego postępowania upadłościowego zmiana umowy mogłaby się wiązać z kosztami odtworzenia dla ubezpieczających. Zwłaszcza w przypadku długoterminowych umów ubezpieczenia warunki rynkowe i cechy charakterystyczne samych ubezpieczających, a także dodatkowe koszty, takie jak opłaty brokerskie i końcowe, mogłyby prowadzić do znacznych kosztów dla ubezpieczających, którzy musieliby zastąpić swoje umowy. Szacując takie koszty odtworzenia w kontekście zasady niepogarszania sytuacji wierzycieli, należy założyć, że zawarcie nowej umowy ubezpieczenia przy zapewnieniu porównywalnej ochrony dostępnej na rynku po dominujących stawkach rynkowych następuje w rozsądnym terminie od daty podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (43) Ważne jest, aby straty były ujmowane w chwili ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Wycena aktywów i zobowiązań będącego na progu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji powinna być oparta na uczciwych, ostrożnych i realistycznych założeniach w chwili zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W procesie wyceny sytuacja finansowa zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji nie powinna jednak wpływać na wartość zobowiązań. Wyceny do celów informowania o wyborze i opracowywaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być spójne z mającymi zastosowanie ostrożnościowymi ramami regulacyjnymi, ale w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można by wprowadzić ukierunkowane zmiany w zasadach leżących u podstaw tych ram, w szczególności w przypadku, gdy założenie, że zakład będzie kontynuował działalność, nie jest spełnione. W wyjątkowo pilnych przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość przeprowadzenia szybkiej wyceny aktywów lub zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości. Wycena ta powinna mieć charakter tymczasowy i powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny. EIOPA powinna ustanowić zestaw zasad, które mają być stosowane w toku takich wycen, oraz – stosownie do sytuacji – powinna umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz niezależnym rzeczoznawcom zastosowanie różnych szczegółowych metodyk.
- (44) Podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić i stosować środki przewidziane w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że według oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (45) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowane z myślą o przeciwdziałaniu szerokiej palecie w znacznej mierze nieprzewidywalnych scenariuszy i odpowiednie do tego celu, przy uwzględnieniu, że może wystąpić różnica między kryzysową sytuacją jednego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji a szerszym kryzysem systemowym. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem obejmować każdy z tych scenariuszy, w tym zastosowanie wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją aż do zakończenia jej działalności, zbycie działalności lub akcji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustanowienie zakładu pomostowego, wydzielenie aktywów i zobowiązań z portfeli o obniżonej jakości lub zagrożonych jednostki będącej na progu upadłości oraz umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości.

- (46) W szczególnych przypadkach, gdy niektóre podmioty powiązane świadczą usługi na rzecz zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia ciągłości ochrony ubezpieczeniowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być uprawniony do zapewnienia, aby towary i usługi dostarczane przez takiego dostawcę usług podstawowych były nadal dostarczane w przypadku, gdy jego sytuacja finansowa pogorszy się w wyniku upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w ramach tej samej grupy, a skorzystanie z takiego uprawnienia jest niezbędne do zachowania ciągłości ochrony ubezpieczeniowej zapewnianej przez inne podmioty powiązane. Uprawnienia te mogą obejmować wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zastosowanie wobec dostawcy usług podstawowych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (47) Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystano do przeniesienia portfeli ubezpieczeń do podmiotu stabilnego finansowo, takiego jak nabywca z sektora prywatnego lub zakład pomostowy, pozostała część jednostki powinna zostać zlikwidowana w stosownym terminie. Termin ten należy wyznaczyć z uwzględnieniem konieczności świadczenia przez będące na progu upadłości zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji usług lub wsparcia, aby umożliwić nabywcy z sektora prywatnego lub zakładowi pomostowemu prowadzenie działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku przeniesienia.
- (48) W każdym państwie członkowskim należy ustanowić mechanizmy finansowania w celu wypłaty odszkodowań ubezpieczającym, beneficjentom i osobom występującym z roszczeniem w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które uzyskały zezwolenie w tym państwie członkowskim. Mechanizmy finansowania powinny być dostępne w celu zaspokojenia roszczeń akcjonariuszy i innych wierzycieli zgodnie z zasadą nie pogarszania sytuacji wierzycieli, jeżeli jest to konieczne, aby uniknąć zależności od środków publicznych. Roszczenia te powinny być obliczane zgodnie z hierarchią wierzycieli w standardowym postępowaniu upadłościowym, aby uniemożliwić uzyskanie przez akcjonariuszy lub innych wierzycieli odszkodowania, zanim pełne odszkodowanie zostanie wypłacone ubezpieczającym, beneficjentom lub osobom występującym z roszczeniem. Chociaż należy unikać bezpośredniego pokrywania strat zakładu ubezpieczeń, powinna istnieć możliwość wykorzystania – w ostateczności – takich mechanizmów finansowania do finansowania innych kosztów związanych z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w zakresie niezbędnym do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pod warunkiem pełnego poszanowania zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji, że mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do pokrywania strat ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem. W takim przypadku zakład będący na progu upadłości opuściłby rynek, a całość lub część portfeli umów ubezpieczenia zostałaby przeniesiona w ramach instrumentu zbycia działalności lub do zakładu pomostowego, lub też utrzymana w zakładzie objętym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli zostanie on objęty wygaszaniem portfela przy zachowaniu wypłacalności. W każdym przypadku odnośne roszczenia akcjonariuszy powinny zostać umorzone, zanim do pokrycia strat będzie można wykorzystać mechanizmy finansowania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uznając różnorodność rynków ubezpieczeń, należy zapewnić państwom członkowskim pewną elastyczność w odniesieniu do konkretnych mechanizmów finansowania zewnętrznego, o ile zapewniona jest dostępność wystarczającej płynności, aby zagwarantować odszkodowania w rozsądnym terminie. Państwo członkowskie powinno nałożyć obowiązek w zakresie wkładów wyłącznie na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które uzyskały zezwolenie w tym państwie członkowskim, i na unijne oddziały zakładu z państwa trzeciego, które mają siedzibę na jego terytorium.
- (49) Instrument zbycia działalności powinien umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonanie sprzedaży zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub części ich działalności jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy. Stosując instrument zbycia działalności, organy powinny poczynić przygotowania na potrzeby wystąpienia z ofertą sprzedaży danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub części ich działalności w ramach otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury, mając na celu osiągnięcie jak najwyższej ceny sprzedaży. Jeżeli z uwagi na pilny charakter sprawy taka procedura jest niemożliwa, organy powinny podjąć działania w celu zaradzenia szkodliwym skutkom dla konkurencji i na rynku wewnętrznym.
- (50) Wszelkie wpływy netto z przeniesienia aktywów lub zobowiązań zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać zakładowi pozostałemu w trakcie postępowania likwidacyjnego. Wszelkie wpływy netto z przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez zakład objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać właścicielom tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, pod warunkiem że ubezpieczający i inni wierzyciele otrzymają odszkodowanie w pierwszej kolejności, o ile ich roszczenia zostały umorzone bez uzyskania pełnego odszkodowania. Wpływy powinny być obliczane jako wartość netto po odliczeniu kosztów, które powstały na skutek upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz w efekcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (51) Informacje dotyczące oferowania na sprzedaż będącego na progu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz negocjacji z potencjalnymi nabywcami przed zastosowaniem instrumentu zbycia działalności mogą stanowić informacje szczególnie chronione i stwarzać ryzyko dla zaufania do rynku ubezpieczeń. Istotne jest

zatem zapewnienie możliwości opóźnienia publicznego ujawnienia takich informacji, wymaganego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁽⁷⁾, na okres niezbędny na zaplanowanie i organizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

- (52) Zakład pomostowy jest zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji będącym w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego lub znajdującym się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Głównym celem zakładu pomostowego jest zapewnienie ciągłości świadczenia funkcji krytycznych na rzecz ubezpieczających będącego na progu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Zakład pomostowy powinien być zatem zarządzany tak jak podmiot mający zdolność do niezakłóconej kontynuacji działalności przy założeniu kontynuowania działalności i powinien wznowić działalność na normalnych zasadach rynkowych, gdy tylko zaistnieją odpowiednie warunki, lub też powinien zostać poddany likwidacji w przypadku gdy nie ma on zdolność do niezakłóconej kontynuacji działalności.
- (53) Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do odrębnego podmiotu w celu usunięcia i likwidacji takich aktywów, praw lub zobowiązań oraz zarządzania nimi. Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, którego głównym celem jest ułatwienie przeniesienia portfela, powinien być stosowany wyłącznie w połączeniu z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez będące na progu upadłości zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.
- (54) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zapewniać możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w sposób minimalizujący negatywny wpływ upadłości na ubezpieczających, podatników, gospodarkę realną i stabilność finansową. Instrument umorzenia lub konwersji powinien zapewniać, aby przed zaistnieniem wpływu na roszczenia ubezpieczeniowe i reasekuracyjne akcjonariusze i wierzyciele będących na progu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ponieśli straty w pierwszej kolejności oraz ponieśli odpowiednią część kosztów wynikających z upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji niezwłocznie po tym, jak zostanie wykonane uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instrument umorzenia lub konwersji powinien zatem stanowić dla akcjonariuszy i wierzycieli zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji oraz, do pewnego stopnia, ubezpieczających większą zachętę do monitorowania kondycji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w zwykłych warunkach.
- (55) Ważne jest zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnej elastyczności w rozmaitych okolicznościach w celu zastosowania wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, przeniesienia jej aktywów, praw i zobowiązań w najlepszych warunkach dla ubezpieczających lub w celu alokacji pozostałych strat. Należy zatem ustanowić, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zarówno w przypadku, gdy celem jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości jako jednostki, w odniesieniu do której stosuje się wygaszanie portfela przy zachowaniu wypłacalności, jak i w przypadku przeniesienia krytycznych usług ubezpieczeniowych, podczas gdy pozostała część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przestaje prowadzić działalność i zostaje zlikwidowana. W tym kontekście uzasadniona może być restrukturyzacja zobowiązań ubezpieczeniowych w celu zapewnienia ciągłości istotnej części ochrony ubezpieczeniowej i jeżeli zostanie to uznane za leżące w najlepszym interesie ubezpieczających.
- (56) Jeżeli istnieje realistyczna perspektywa przywrócenia zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności jednostki, a ubezpieczający nie ponoszą żadnych strat w procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instrument umorzenia lub konwersji można byłoby wykorzystać w celu przywrócenia jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do stanu przedsiębiorstwa kontynuującego działalność. W takim przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez umorzenie lub konwersję powinna towarzyszyć zmiana kierownictwa, chyba że utrzymanie kierownictwa jest stosowne i niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (57) Nie należy stosować instrumentu umorzenia lub konwersji w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji, ponieważ takie umorzenie lub konwersja mogłyby być nieskuteczne lub ze względu na potencjalny negatywny wpływ takiego umorzenia lub konwersji na stabilność finansową. Aby jednak zapewnić skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji i osiągnięcie celów, którym służy, pożądane jest, by instrument ten mógł być stosowany wobec możliwie jak najszerszego zakresu zobowiązań niezabezpieczonych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji należy jednak wykluczyć niektóre rodzaje zobowiązań niezabezpieczonych. Aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych, instrumentu umorzenia lub konwersji nie należy zatem stosować wobec niektórych zobowiązań względem pracowników zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości ani wobec roszczeń handlowych dotyczących towarów i usług o kluczowym znaczeniu dla bieżącego funkcjonowania zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. W celu uznania uprawnień emerytalnych i kwot emerytalnych należnych funduszom emerytalnym i ich członkom instrumentu umorzenia lub konwersji nie należy stosować do zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości z tytułu programu emerytalnego. Aby ograniczyć ryzyko systemowego efektu domina, instrumentu umorzenia lub konwersji nie

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

należy stosować do zobowiązań wynikających z udziału w systemach płatności, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, ani do zobowiązań wobec zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, z wyłączeniem podmiotów należących do tej samej grupy, których pierwotny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni.

- (58) Jednym z głównych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest ochrona zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem. Roszczenia ubezpieczeniowe i reasekuracyjne powinny zatem podlegać stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji wyłącznie w ostateczności, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokładnie rozważyć konsekwencje ewentualnego umorzenia roszczeń ubezpieczeniowych z tytułu umów ubezpieczenia posiadanych przez osoby fizyczne, a także mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa.
- (59) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązań w pewnych okolicznościach, w przypadku gdy nie jest możliwe umorzenie lub konwersja takich zobowiązań w rozsądnych ramach czasowych, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w stosunku do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub gdy zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji spowodowałoby takie obniżenie wartości, że straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązań tych nie wyłączono. W przypadku zastosowania takich wyłączeń poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych może zostać podniesiony, by uwzględnić takie wyłączenia z zastrzeżeniem poszanowania zasady nie pogarszania sytuacji wierzycieli. Jednocześnie państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ze swojego budżetu ogólnego.
- (60) Stosując instrument umorzenia lub konwersji wobec umów ubezpieczenia, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić fakt, że obowiązkowe minimalne poziomy ochrony na mocy mającego zastosowanie prawa zostają spełnione po restrukturyzacji umowy. Nie powinno to uniemożliwiać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji do roszczeń ubezpieczeniowych powstałych przed datą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (61) Co do zasady organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stosować instrument umorzenia lub konwersji w sposób zapewniający jednakowe traktowanie wierzycieli oraz ustawową kolejność zaspokojenia roszczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym niewypłacalności. Straty powinny być zatem w pierwszej kolejności pokrywane z instrumentów kapitału regulacyjnego i powinny być przypisywane akcjonariuszom albo poprzez umorzenie lub przeniesienie akcji, albo poprzez znaczne rozwodnienie akcji. Jeżeli to nie wystarcza, należy poddać konwersji lub umorzeniu dług podporządkowany. Konwersja lub umorzenie zobowiązań uprzywilejowanych powinny nastąpić dopiero wtedy, gdy dokonano całkowitej konwersji lub całkowitego umorzenia długu podporządkowanego. Zaskarżenie obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania lub ich konwersji wynikających z wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji powinno być możliwe wyłącznie na mocy prawa państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji.
- (62) Wyłączenia zobowiązań, m.in. w przypadku systemów płatniczych i rozliczeniowych, pracowników lub wierzycieli handlowych, lub pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń, powinny mieć zastosowanie na równi w państwach trzecich i w Unii. Aby zapewnić możliwość umorzenia lub konwersji zobowiązań w państwach trzecich, należy ustanowić, że w postanowieniach umownych podlegających prawu państw trzecich uznaje się tę możliwość. Nie należy wymagać takich warunków umownych w odniesieniu do zobowiązań wyłączonych z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji lub jeżeli prawo państwa trzeciego lub wiążąca umowa zawarta z tym państwem trzecim umożliwiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji.
- (63) Akcjonariusze i wierzyciele powinni uczestniczyć w niezbędnym zakresie w mechanizmie alokacji strat jednostki będącej na progu upadłości. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby instrumenty kapitałowe w Tier I, Tier II i Tier III w pełni pokrywały straty w momencie utraty zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności przez emitujące je zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do całkowitego umorzenia tych instrumentów lub ich konwersji, w stosownych przypadkach, na instrumenty w Tier I w momencie utraty zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności i przed podjęciem wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu moment utraty zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności należy rozumieć jako moment, w którym odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo moment, w którym odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji utraciłyby zdolność do niezakłóconej kontynuacji działalności, gdyby te instrumenty kapitałowe nie zostały umorzone lub nie zostały poddane konwersji. Wymogi te powinny być uwzględnione w warunkach dotyczących danego instrumentu oraz we wszelkich prospektach emisyjnych lub dokumentach ofertowych publikowanych lub składanych w związku z tymi instrumentami.
- (64) W celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać wszystkie niezbędne uprawnienia, które – w różnych konfiguracjach – mogą być wykonywane przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uprawnienia te powinny obejmować uprawnienia do przeniesienia akcji, aktywów, praw lub

zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości do innego podmiotu, w tym innej jednostki lub zakładu pomostowego, uprawnienia do obniżenia wartości lub umorzenia akcji oraz umorzenia lub konwersji zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości, uprawnienia do zmiany kierownictwa oraz do nałożenia tymczasowego moratorium na spłatę roszczeń. Niezbędne jest przyznanie uprawnień pomocniczych, w tym prawa do zażądania dalszego świadczenia usług podstawowych od innych części grupy.

- (65) Nie jest konieczne określanie szczegółowych środków, za pomocą których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić interwencję w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji będących na progu upadłości. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć wybór między przejściem kontroli w drodze bezpośredniej interwencji w danym zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji a przejściem kontroli w drodze zarządzenia. Organ te powinny podjąć decyzję w zależności od okoliczności danego przypadku.
- (66) Konieczne jest ustanowienie wymogów proceduralnych służących zapewnieniu odpowiedniego zgłaszania i podawania do wiadomości publicznej informacji o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje otrzymane w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pracujących dla nich ekspertów mogą jednak obejmować informacje szczególnie chronione, dlatego przed upublicznieniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje te powinny podlegać skutecznym uregulowaniom dotyczącym poufności. Należy założyć, że wszelkie informacje udzielone na potrzeby decyzji przed jej podjęciem – czy to w kwestii spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, czy też w sprawie zastosowania określonego instrumentu lub działania w toku procedury – mają wpływ na interes publiczny i prywatny, którego dane działanie dotyczy. W związku z tym należy zapewnić odpowiednie mechanizmy zachowania poufności odnośnych informacji, takich jak treść i szczegóły planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki ewentualnych ocen przeprowadzanych w tym kontekście.
- (67) Nie należy uniemożliwiać wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami podatkowymi. Taka wymiana informacji powinna być zgodna z prawem krajowym, a w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, powinny być one przedmiotem wymiany wyłącznie za wyraźną zgodą odpowiedniego organu, od którego pochodzą.
- (68) Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienia pomocnicze w celu zapewnienia skuteczności przeniesienia akcji lub instrumentów dłużnych oraz aktywów, praw i zobowiązań na nabywcę będącego osobą trzecią lub na zakład pomostowy. Aby ułatwić przenoszenie roszczeń ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych bez wpływu na ogólny profil ryzyka powiązanego portfela oraz powiązanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i wymogów kapitałowych, należy w szczególności zachować korzyści gospodarcze wynikające z umów reasekuracji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zdolność do przenoszenia roszczeń ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych wraz z odpowiednimi prawami związanymi z reasekuracją. Zdolność ta powinna również obejmować prawo do pozbawienia osób trzecich praw do przenoszonych instrumentów lub aktywów, prawo do egzekwowania umów i prawo do zapewnienia ciągłości uzgodnień z odbiorcą przenoszonych aktywów i akcji. Nie powinno być również naruszone prawo strony do wypowiedzenia umowy z jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub z jej podmiotem powiązany z przyczyn innych niż restrukturyzacja lub uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości. Ponadto organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia pomocnicze do nałożenia na pozostałą część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, które są likwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego, wymogu świadczenia usług, które są niezbędne, by umożliwić prowadzenie działalności jednostce, do której zostały przeniesione aktywa lub akcje w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego.
- (69) Zgodnie z art. 47 Karty każdy, kogo prawa i wolności zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem. Od decyzji podjętych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno zatem przysługiwać odwołanie.
- (70) Środki w zakresie zarządzania kryzysowego wprowadzane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać złożonych ocen gospodarczych i dużej uznaniowości. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponują w szczególności wiedzą fachową potrzebną do przeprowadzenia takich ocen oraz do określenia odpowiedniego sposobu skorzystania z zakresu uznania. Dlatego należy zapewnić, by kompleksowe oceny gospodarcze przeprowadzane w tym kontekście przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowiły dla krajowych sądów podstawę przeglądu danych środków w zakresie zarządzania kryzysowego. Jednak złożony charakter tych ocen nie powinien uniemożliwiać krajowym sądom badania, czy dowody, na których oparł się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są faktycznie dokładne, rzetelne i spójne, czy obejmują wszystkie odpowiednie informacje, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy są w stanie uzasadnić wyciągnięte na ich podstawie wnioski.
- (71) W celu radzenia sobie w pilnych sytuacjach konieczne jest ustanowienie, że złożenie wniosku o odwołanie nie prowadzi do automatycznego zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji i że decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym przy domniemaniu, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

- (72) Konieczna jest ochrona osób trzecich, które nabyły w dobrej wierze aktywa, prawa i zobowiązania zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w wyniku wykonania przez organy uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Równie konieczne jest zapewnienie stabilności rynków finansowych. Prawo do odwołania od decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinno zatem mieć wpływu na żadne przyjęte później akty administracyjne ani transakcje zawarte na podstawie unieważnionej decyzji. W takich przypadkach środki prawne przysługujące w odniesieniu do decyzji obarczonej wadą powinny być ograniczone do przyznania odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez zainteresowane osoby.
- (73) Z uwagi na poważne ryzyka dla stabilności finansowej w odnośnym państwie członkowskim i w Unii może zaistnieć konieczność pilnego wprowadzenia środków w zakresie zarządzania kryzysowego. Każda procedura na mocy prawa krajowego dotycząca wniosku o uprzednie zatwierdzenie sądowe środka w zakresie zarządzania kryzysowego oraz rozpatrzenie takiego wniosku przez sąd powinny zatem przebiegać szybko. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by odnośny organ mógł podjąć decyzję niezwłocznie po zatwierdzeniu przez sąd. Możliwość ta powinna pozostawać bez uszczerbku dla prawa zainteresowanych stron do złożenia do sądu wniosku o wstrzymanie decyzji. Aby nie opóźniać nadmiernie wykonania decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, taką możliwość należy jednak przyznać jedynie na ograniczony czas po zastosowaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środka w zakresie zarządzania kryzysowego.
- (74) W celu zapewnienia efektywności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w celu uniknięcia konfliktów jurysdykcji nie należy wszczynać ani kontynuować standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości w czasie, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje swoje uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że odbywa się to z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub za jego zgodą. Należy zatem ustanowić, że pewne zobowiązania umowne mogą zostać zawieszane na ograniczony okres, aby umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Możliwość ta nie powinna jednak mieć zastosowania do zobowiązań w odniesieniu do systemów wskazanych przez państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁸⁾, w tym kontrahentów centralnych. Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności zmniejszając zakłócenia w razie upadłości uczestnika takiego systemu. Należy zapewnić dalsze stosowanie tych zabezpieczeń w sytuacjach kryzysowych oraz zachowanie odpowiedniej pewności dla operatorów systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz innych uczestników rynku. Środka w zakresie zapobiegania kryzysom ani środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie należy zatem uznawać jako takiego za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z odnośnych umów są nadal wykonywane.
- (75) Konieczne jest zapewnienie, aby w sytuacji przenoszenia aktywów i zobowiązań na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub zakładu pomostowego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały odpowiedni czas na ustalenie, które umowy należy przenieść. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć możliwość ograniczenia praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub wypowiedzenia w innej formie umów finansowych przed dokonaniem tego przeniesienia. Takie ograniczenia powinny umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzyskanie rzeczywistego obrazu bilansu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości, bez zmian wartości i zakresu, jakie pociągnęłyby za sobą masowe wykonanie praw do wypowiedzenia umowy, oraz powinny pomóc w uniknięciu doprowadzenia do niestabilności na rynku. Należy jednak ograniczyć do niezbędnego minimum ingerencję w prawa kontrahentów wynikające z umowy. Wszelkie ograniczenia praw do wypowiedzenia umowy wprowadzone przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zastosowanie jedynie w odniesieniu do środków w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takich środków. Prawa do wypowiedzenia umowy wynikające z wszelkich innych przypadków niewykonania zobowiązania, w tym z tytułu niewpłacenia lub nieuzupełnienia depozytów zabezpieczających, powinny zatem zostać zachowane.
- (76) Konieczne jest utrzymanie zgodnych z prawem uzgodnień rynku kapitałowego w przypadku przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości. Należy zatem ustanowić zabezpieczenia, aby zapobiec dzieleniu powiązanych zobowiązań lub powiązanych praw i umów, w tym umów z tym samym kontrahentem objętych uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczeń, uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczeń finansowych polegającymi na przeniesieniu tytułu, uzgodnieniami dotyczącymi potrącenia, uzgodnieniami dotyczącymi kompensowania sald na zamknięcie oraz uzgodnieniami dotyczącymi finansowania strukturyzowanego. Jeżeli stosowane są powyższe zabezpieczenia, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane przenieść wszystkie umowy powiązane w ramach chronionego uzgodnienia lub pozostawić je pozostałej części zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących na progu upadłości. Zabezpieczenia te powinny zapewniać brak wpływu na sposób ujmowania w kapitale regulacyjnym ekspozycji podlegających uzgodnieniu dotyczącemu kompensowania sald na potrzeby dyrektywy 2009/138/WE.

⁽⁸⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

- (77) W celu zapewnienia stabilności finansowej zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji należy wprowadzić moratorium na prawa wykupu przysługujące ubezpieczającym. Takie moratorium i wynikająca z niego stabilność finansowa dla danej jednostki powinny zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wystarczająco dużo czasu na wycenę tych jednostek i ocenienie, które instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zastosować. Takie moratorium powinno również zapewnić równe traktowanie ubezpieczających, a tym samym zapobiegać potencjalnym niekorzystnym skutkom finansowym dla ubezpieczających, którzy nie byłiby jednymi z pierwszych wykupujących polisę. Ponieważ jednym z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest kontynuacja ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczający powinni nadal dokonywać wszelkich obowiązkowych płatności na podstawie odnośnych umów ubezpieczenia lub reasekuracji, w tym w przypadku płatności z tytułu umowy renty.
- (78) Zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich samych instrumentów i uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ułatwi skoordynowane działania w przypadku upadłości grupy transgranicznej. Konieczne są jednak dalsze działania wspierające współpracę i zapobiegające podejmowaniu fragmentarycznych działań krajowych. W celu uzgodnienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów powiązanych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć obowiązek wzajemnego konsultowania się i współpracy w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zapewnić forum na potrzeby dyskusji i wypracowania takiego uzgodnienia, należy ustanowić kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na bazie istniejących kolegiów organów nadzoru poprzez włączenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zaangażowanie właściwych ministerstw, EIOPA i, w stosownych przypadkach, organów odpowiedzialnych za ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny być organami decyzyjnymi, lecz forami ułatwiającymi podejmowanie decyzji przez organy krajowe, natomiast podejmowanie wspólnych decyzji powinno leżeć w gestii odnośnych organów krajowych.
- (79) W następstwie zmian regulacyjnych w odpowiedzi na globalny kryzys finansowy, doświadczeń zdobytych od czasu tego kryzysu oraz stosowania niniejszej dyrektywy Komisja, po konsultacji z EIOPA, powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające stosowność minimalnych wspólnych standardów dla ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w Unii. Sprawozdanie powinno co najmniej: oceniać aktualną sytuację w zakresie ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w państwach członkowskich (poziom ochrony, rodzaje objętych ubezpieczeń, czynniki uruchamiające); omawiać warianty polityki, w tym poszczególne warianty polityki, takie jak korzystanie z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w celu kontynuowania lub likwidacji umów ubezpieczenia, z należyтым uwzględnieniem różnic w produktach ubezpieczeniowych w różnych państwach członkowskich; oceniać konieczność wprowadzenia minimalnego poziomu bazowego dla ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w całej Unii i, w stosownych przypadkach, przedstawić w zarysie kroki niezbędne do jego wprowadzenia. W stosownych przypadkach sprawozdaniu powinien towarzyszyć wniosek ustawodawczy.
- (80) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych należy zachować równowagę między, z jednej strony, potrzebą stosowania procedur uwzględniających krytyczny charakter sytuacji i umożliwiających znalezienie efektywnych, uczciwych i terminowych rozwiązań dla całej grupy oraz, z drugiej strony, koniecznością ochrony ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Poszczególne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem dzielić się swoimi opiniami na forum kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a wszelkie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowywane i omawiane przez różne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również uwzględniać opinie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z wszystkich państw członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, tak by w miarę możliwości ułatwić szybkie podjęcie wspólnych decyzji.
- (81) W przypadku działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zawsze uwzględniać ich wpływ na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna, powinny zatem mieć możliwość wyrażenia sprzeciwu – w ostateczności i w należycie uzasadnionych przypadkach – wobec decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zdania, że działania i środki w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są odpowiednie albo ze względu na konieczność ochrony ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w tym państwie członkowskim, albo ze względu na zobowiązania, jakim podlegają porównywalne jednostki w tym państwie członkowskim.
- (82) Grupowe programy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ułatwiać skoordynowaną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, co najprawdopodobniej powinno przynieść najlepsze rezultaty dla wszystkich jednostek należących do grupy. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zatem proponować grupowe programy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkładać je kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub postanawiają podjąć

niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny wyjaśnić grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objętym grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powody swojej niezgody i powiadomić o nich, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat ewentualnego niezależnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jakie zamierzają podjąć. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decydujący się na odstępstwo od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien należycie rozważyć potencjalne skutki takiego odstępstwa dla ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w państwach członkowskich, w których zlokalizowane są pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz potencjalne skutki takiego odstępstwa dla innych części grupy.

- (83) Aby zapewnić skoordynowane działanie na poziomie grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zachęcane do stosowania w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego samego instrumentu w odniesieniu do podmiotów należących do grupy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu zakładu pomostowego na poziomie grupy w celu ustabilizowania całej grupy oraz do przeniesienia do zakładu pomostowego praw własności do jednostek zależnych w celu późniejszej sprzedaży tych jednostek zależnych, jako pakiet albo pojedynczo, kiedy warunki rynkowe będą odpowiednie. Ponadto grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji na poziomie jednostki dominującej.
- (84) Skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup prowadzących działalność w skali międzynarodowej wymaga współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich i analogicznymi organami państw trzecich. W tym celu, jeżeli jest to uzasadnione daną sytuacją, EIOPA powinna być uprawniona do opracowywania i zawierania niewiążących ramowych porozumień o współpracy z organami z państw trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. Z tego samego powodu organom krajowym należy zezwolić na zawieranie porozumień dwustronnych z organami z państw trzecich zgodnych z ramowymi porozumieniami EIOPA o współpracy. Opracowanie takich porozumień dwustronnych powinno zapewnić skuteczne planowanie, podejmowanie decyzji i koordynację działań w stosunku do takich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji prowadzących działalność w skali międzynarodowej. Aby stworzyć równe warunki działania, takie porozumienia dwustronne powinny mieć charakter wzajemny, przy czym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wzajemnie uznawać i egzekwować swoje procedury, chyba że zastosowanie ma jakikolwiek wyjątek, który umożliwia odrzucenie uznania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.
- (85) Współpraca między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna mieć miejsce zarówno w odniesieniu do jednostek zależnych należących do grup z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim, jak i w odniesieniu do oddziałów zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim. Jednostki zależne należące do grup z siedzibą w państwie trzecim są jednostkami z siedzibą w Unii, a tym samym w pełni podlegają prawu Unii, w tym stosowaniu wszelkich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konieczne jest jednak, by państwa członkowskie zachowały prawo do podejmowania działań w odniesieniu do oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, jeżeli uznanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim oraz ich zastosowanie w odniesieniu do oddziału stanowiłoby zagrożenie dla gospodarki realnej lub stabilności finansowej w Unii lub jeżeli ubezpieczający z Unii nie byłiby traktowani na równi z ubezpieczającymi z państwa trzeciego. W takich okolicznościach państwa członkowskie powinny mieć prawo odmówić, po konsultacjach z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.
- (86) Wdrożenie niniejszej dyrektywy nie powinno uniemożliwiać krajowym ubezpieczeniowym systemom gwarancyjnym współistnienia z ramami naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od źródła finansowania krajowych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych. Stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji nie powinno uniemożliwiać ubezpieczającym, beneficjentom i innym osobom występującym z roszczeniem otrzymania odszkodowania za pośrednictwem tych krajowych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych.
- (87) EIOPA powinna promować konwergencję praktyk organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez wydawanie wytycznych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. W szczególności EIOPA powinna określić wszystkie następujące elementy: a) dalsze szczegółowe informacje na temat kryteriów dotyczących stosowania uproszczonych obowiązków w odniesieniu do niektórych zakładów; b) zbiór scenariuszy dotyczących planów naprawy prewencyjnej oraz minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych; c) kryteria identyfikacji funkcji krytycznych; d) dalsze kwestie i kryteria na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; e) szczegółowe informacje na temat środków mających na celu zajęcie się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub usunięcie tych przeszkód, a także okoliczności, w jakich można zastosować poszczególne środki; oraz f) sposób udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby wymogów w zakresie poufności.

- (88) Standardy techniczne w dziedzinie usług finansowych powinny ułatwiać spójną harmonizację oraz adekwatną ochronę ubezpieczających, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Efektywne i właściwe byłoby powierzenie EIOPA, jako organowi dysponującemu wysoce specjalistyczną wiedzą fachową, opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych, w celu przedłożenia Komisji.
- (89) W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE – projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EIOPA zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia następujących elementów: a) kryteriów poddania zakładu planowaniu naprawy prewencyjnej, metod stosowanych przy określaniu udziałów w rynku do celów planowania naprawy oraz informacji, które należy ująć w planach naprawy prewencyjnej; b) treści planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz treści grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; c) różnych elementów wyceny, w tym okoliczności, w jakich dana osoba jest uważana za niezależną do celów przeprowadzenia wyceny, metodyk oceny wartości aktywów i zobowiązań w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyodrębnienia różnych wycen, metodyki obliczania bufora z tytułu dodatkowych strat, który należy uwzględnić w wycenach wstępnych, metodyk i zasad dotyczących wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych oraz metodyki przeprowadzania wyceny różnicy w sposobie traktowania; d) treści warunków umownych, które mają być zawarte w umowach finansowych podlegających prawu państwa trzeciego; e) funkcjonowania operacyjnego kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE – projekty wykonawczych standardów technicznych opracowane przez EIOPA zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia procedur, treści i minimalnego zestawu standardowych formularzy i wzorów na potrzeby przedstawiania informacji do celów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz współpracy ze strony zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.
- (90) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁹⁾, dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁰⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132⁽¹¹⁾ zawierają przepisy dotyczące ochrony akcjonariuszy i wierzycieli jednostek, które są objęte zakresem stosowania tych dyrektyw. W sytuacji gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą działać szybko, przepisy te mogą utrudniać skuteczne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skuteczne stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odstępstwa przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽¹²⁾ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23⁽¹³⁾ należy zatem rozszerzyć na działania podejmowane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Aby zagwarantować zainteresowanym stronom jak największą pewność prawa, odstępstwa takie powinny być zdefiniowane jasno i mieć wąski zakres oraz powinny być stosowane wyłącznie w interesie publicznym, jeżeli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (91) Aby umożliwić wszystkim zainteresowanym organom odpowiednią wymianę informacji i dostęp do informacji, należy zapewnić, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane na wszystkich stosownych forach oraz by EIOPA korzystała z wiedzy fachowej niezbędnej do wykonywania zadań związanych z naprawą oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w celu wyznaczenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako właściwych organów, o których mowa w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych organów jest zgodne z zadaniami powierzonymi EIOPA na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, którymi są przyczynianie się do opracowywania i koordynowania planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywne uczestniczenie w tych działaniach.
- (92) Konieczne jest zapewnienie, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, podmioty faktycznie kontrolujące ich działalność oraz ich organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze wypełniały swoje obowiązki związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją takich jednostek. Równie konieczne jest zapewnienie, aby te jednostki, podmioty faktycznie kontrolujące ich działalność oraz ich organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze były podobnie traktowane w całej Unii. Państwa członkowskie powinny być zatem zobowiązane do

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

określenia kar administracyjnych i innych środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Takie kary administracyjne i inne środki administracyjne powinny spełniać określone podstawowe wymogi w odniesieniu do adresatów, kryteriów, które należy uwzględnić przy stosowaniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego, podawania informacji o karach administracyjnych lub innych środkach administracyjnych do wiadomości publicznej, zasadniczych uprawnień do nakładania kar i środków, jak również wysokości grzywien administracyjnych. Z zastrzeżeniem ścisłej tajemnicy zawodowej EIOPA powinna prowadzić centralną bazę danych wszystkich kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych i informacji o wniesionych odwołaniach zgłoszonych jej przez organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (93) Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących kar administracyjnych ani innych środków administracyjnych za naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, które to naruszenia podlegają krajowemu prawu karnemu. Jednak utrzymanie sankcji karnych zamiast kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych za naruszenia nie powinno ograniczyć ani w żaden inny sposób naruszyć zdolności organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów nadzoru do współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organami nadzoru w innych państwach członkowskich oraz ich zdolności do udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z tymi organami, w tym po skierowaniu odnośnego naruszenia do właściwych organów sądowych w ramach postępowania karnego.
- (94) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie harmonizacja zasad i procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skutki upadłości dowolnej jednostki dla całej Unii możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (95) Podejmując decyzje lub działania na podstawie niniejszej dyrektywy, organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawsze zwracać należytą uwagę na skutki swoich decyzji i działań dla ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w innych państwach członkowskich oraz powinny rozważyć znaczenie wszelkich jednostek zależnych lub działalności transgranicznej dla ubezpieczających, sektora finansowego i gospodarki państwa członkowskiego, w którym taka jednostka zależna ma siedzibę lub w którym prowadzona jest taka działalność, nawet jeżeli odnośna jednostka zależna lub działalność transgraniczna mają mniejsze znaczenie dla grupy.
- (96) W terminie pięciu lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja, w oparciu o zdobyte doświadczenia, po konsultacji z EIOPA, powinna dokonać bardziej szczegółowej oceny i przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, koncentrując się na wybranych aspektach stosowania niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA, DEFINICJE ORAZ WYZNACZENIE ORGANÓW DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury dotyczące naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów:
- a) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę w Unii i są objęte zakresem art. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) dominujących zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji mających siedzibę w Unii;
 - c) ubezpieczeniowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, które mają siedzibę w Unii;
 - d) dominujących ubezpieczeniowych spółek holdingowych w państwie członkowskim i dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej w państwie członkowskim;
 - e) unijnych dominujących ubezpieczeniowych spółek holdingowych i unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej;
 - f) oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę w państwie trzecim i które spełniają warunki określone w art. 75–80.

Niniejsza dyrektywa ustanawia również zasady i procedury dotyczące dostawców usług podstawowych, w przypadku gdy dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zostają objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Ustanawiając i stosując wymogi określone w niniejszej dyrektywie oraz stosując poszczególne instrumenty będące do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów nadzoru w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w akapitach pierwszym lub drugim, organy te uwzględniają charakter działalności tego podmiotu, jego strukturę akcjonariatu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i wzajemne powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności działalności podmiotu.

2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe zasady w stosunku do zasad określonych w niniejszej dyrektywie oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że są to zasady o zasięgu ogólnym i nie kolidują one z niniejszą dyrektywą ani z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub instrumentu, o którym mowa w art. 26 ust. 7, aby osiągnąć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 18 ust. 2;
- 2) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;
- 3) „zakład reasekuracji” oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
- 4) „ubezpieczeniowa spółka holdingowa” oznacza ubezpieczeniową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE;
- 5) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE;
- 6) „dominująca ubezpieczeniowa spółka holdingowa w państwie członkowskim” oznacza ubezpieczeniową spółkę holdingową, która ma siedzibę w państwie członkowskim i która nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadających zezwolenie lub założonych w tym samym państwie członkowskim;
- 7) „unijna dominująca ubezpieczeniowa spółka holdingowa” oznacza dominującą ubezpieczeniową spółkę holdingową w państwie członkowskim, która nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, innej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadających zezwolenie lub założonych w dowolnym państwie członkowskim;
- 8) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która ma siedzibę w państwie członkowskim i która sama nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadających zezwolenie lub założonych w tym samym państwie członkowskim;
- 9) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w państwie członkowskim, która nie jest jednostką zależną jednostki posiadającej zezwolenie w dowolnym państwie członkowskim ani innej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonych w dowolnym państwie członkowskim;
- 10) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/138/WE;
- 11) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 18 ust. 2;
- 12) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3;
- 13) „organ nadzoru” oznacza organ nadzoru zdefiniowany w art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE;
- 14) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3;
- 15) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 42–54;

- 16) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa państw członkowskich odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych na szczeblu krajowym zgodnie z krajowym podziałem kompetencji, wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 7;
- 17) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osobę lub osoby, które faktycznie zarządzają danym zakładem i które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie tym zakładem i składają z tego sprawozdania organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu;
- 18) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty powiązane mające siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim;
- 19) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które – gdyby było udzielane na poziomie krajowym – stanowiłoby pomoc państwa udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności, płynności bądź wypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), lub grupy, której częścią jest ten podmiot;
- 20) „podmiot powiązany” oznacza osobę prawną, która jest częścią grupy;
- 21) „organ sprawujący nadzór nad grupą” oznacza organ sprawujący nadzór nad grupą zdefiniowany w art. 212 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2009/138/WE;
- 22) „plan naprawy prewencyjnej” oznacza plan naprawy prewencyjnej sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 5;
- 23) „grupowy plan naprawy prewencyjnej” oznacza grupowy plan naprawy prewencyjnej sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 7;
- 24) „istotna działalność transgraniczna” oznacza istotną działalność transgraniczną zdefiniowaną w art. 152aa ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE;
- 25) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi lub operacje wykonywane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji na rzecz osób trzecich, których to działań, usług lub operacji nie można zastąpić w rozsądnym terminie ani po rozsądnych kosztach oraz w przypadku których niezdolność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do wykonywania tych działań, usług lub operacji mogłaby mieć znaczący wpływ na system finansowy lub gospodarkę realną w co najmniej jednym państwie członkowskim, w tym w szczególności wpływ wynikający ze skutków dla dobrobytu społecznego dużej liczby ubezpieczających, beneficjentów lub osób poszkodowanych, lub z zakłóceń systemowych lub utraty ogólnego zaufania do świadczenia usług ubezpieczeniowych;
- 26) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązanymi usługami, które stanowią dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub grupy, w której skład wchodzi dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji;
- 27) „mechanizm finansowania” oznacza mechanizm ustanowiony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 81 w celu zapewnienia skutecznego stosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 28) „środki własne” oznaczają środki własne przewidziane w art. 87 dyrektywy 2009/138/WE;
- 29) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu dowolnego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 19 lub 20, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 30) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony dla danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji zgodnie z art. 9;
- 31) „grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza jedno z poniższych:
 - a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostki dominującej lub zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętych nadzorem nad grupą, albo
 - b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów powiązanych;
- 32) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony zgodnie z art. 10 i 11;

- 33) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się organ sprawujący nadzór nad grupą;
- 34) „grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan sporządzony do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 73;
- 35) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 70;
- 36) „europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 71;
- 37) „ubezpieczeniowa spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną” oznacza ubezpieczeniową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/WE;
- 38) „standardowe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite zbycie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora lub zarządcy, zwykle mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji zgodnie z prawem krajowym i albo specyficzne dla tych zakładów, albo mające ogólne zastosowanie do dowolnej osoby fizycznej lub prawnej;
- 39) „instrumenty dłużne” oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;
- 40) „roszczenie ubezpieczeniowe” oznacza roszczenie ubezpieczeniowe zdefiniowane w art. 268 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/WE;
- 41) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zdefiniowaną w art. 13 pkt 15 dyrektywy 2009/138/WE;
- 42) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107, 108 i 109 TFUE oraz rozporządzeniami i wszystkimi aktami Unii, w tym wytyczne, komunikaty i zawiadomienia, wydane lub przyjęte zgodnie z art. 108 ust. 4 lub art. 109 TFUE;
- 43) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e);
- 44) „instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań” oznacza mechanizm służący do przenoszenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 30, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami;
- 45) „podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 30 ust. 2;
- 46) „instrument umorzenia lub konwersji” oznacza mechanizm służący do wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 35 uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- 47) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 31 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy, który nie jest zakładem pomostowym;
- 48) „zakład pomostowy” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 32 ust. 2;
- 49) „instrument zakładu pomostowego” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 32 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub aktywów, praw lub zobowiązań zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz zakładu pomostowego;
- 50) „instrument wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności” oznacza mechanizm służący zakazaniu jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawierania nowych umów ubezpieczenia lub reasekuracji oraz ograniczeniu działalności danej jednostki do wyłącznego zarządzania jej istniejącym portfelem do czasu zakończenia jej działalności i jej likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z art. 27;
- 51) „instrumenty właścicielskie” oznaczają akcje, inne instrumenty nadające prawa własności, instrumenty, które są zamiennie na akcje lub inne instrumenty właścicielskie bądź dają prawo do nabycia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

- 52) „akcjonariusz” oznacza posiadacza instrumentów właścicielskich;
- 53) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 42 ust. 1 lit. e) lub f) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz odbiorcy;
- 54) „kontrahent centralny” (CCP) oznacza CCP zdefiniowane w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁴⁾;
- 55) „instrument pochodny” oznacza instrument pochodny zdefiniowany w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 56) „uprawnienia do umorzenia lub konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 35 ust. 2 i w art. 42 ust. 1 lit. g)–k);
- 57) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;
- 58) „instrumenty w Tier I” oznaczają pozycje podstawowych środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE;
- 59) „instrumenty w Tier II” oznaczają pozycje podstawowych i uzupełniających środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
- 60) „instrumenty w Tier III” oznaczają pozycje podstawowych i uzupełniających środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE;
- 61) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się jako instrumenty w Tier I, Tier II ani Tier III podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), i które nie są wyłączone z zakresu instrumentu umorzenia lub konwersji na podstawie art. 35 ust. 5–8;
- 62) „ubezpieczeniowy system gwarancyjny” oznacza system oficjalnie uznany przez państwo członkowskie i finansowany z wkładów wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji lub ubezpieczających, gwarantujący wypłatę kwalifikowalnych roszczeń ubezpieczeniowych – w części lub w całości – na rzecz kwalifikowalnych ubezpieczających, ubezpieczonych i beneficjentów lub zapewniający kontynuację umów ubezpieczenia, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń nie jest w stanie lub prawdopodobnie nie będzie w stanie wypełnić swoich obowiązków i zobowiązań wynikających ze swoich umów ubezpieczenia;
- 63) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają instrumenty w Tier I, Tier II lub Tier III;
- 64) „współczynnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez odniesienie albo do pojedynczego instrumentu danej kategorii, albo do określonej jednostki wartości wierzycielności;
- 65) „zaangażowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest ograniczane lub zamieniane na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji;
- 66) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenoszone są akcje, inne instrumenty właścicielskie, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;
- 67) „dzień roboczy” oznacza dzień oprócz sobót, niedziel lub wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w danym państwie członkowskim;
- 68) „prawo do wypowiedzenia umowy” oznacza prawo do wypowiedzenia umowy, prawo do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, potrącenia lub kompensowania zobowiązań, jak również wszelkie podobne postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania strony umowy, lub postanowienia, które uniemożliwiają powstanie na mocy umowy zobowiązania, które powstałoby w innej sytuacji;
- 69) „jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza dowolny z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), w odniesieniu do którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- 70) „jednostka dominująca najwyższego szczebla” oznacza jednostkę dominującą w państwie członkowskim grupy, która podlega nadzorowi nad grupą zgodnie z art. 213 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy 2009/138/WE, i która to jednostka nie jest jednostką zależną innego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej ani finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadających zezwolenie i założonych w dowolnym państwie członkowskim;
- 71) „zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego” oznacza zakład ubezpieczeń z państwa trzeciego lub zakład reasekuracji państwa trzeciego zdefiniowany w art. 13 pkt 3 i 6 dyrektywy 2009/138/WE;
- 72) „procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim” oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, które to działanie pod względem celów i oczekiwanych wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;
- 73) „unijny oddział zakładu z państwa trzeciego” oznacza oddział zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego zlokalizowany w państwie członkowskim;
- 74) „odpowiedni organ państwa trzeciego” oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organów nadzoru zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 75) „uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu” oznacza uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁵⁾;
- 76) „uzgodnienie dotyczące kompensowania sald” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnienia dotyczące kompensowania sald na zamknięcie, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (w dowolny sposób lub w dowolnym miejscu zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one natychmiast wymagalne lub zostają wypowiedziane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto, w tym „przepisy dotyczące kompensowania sald na zamknięcie” zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 2002/47/WE oraz „kompensowanie” zdefiniowane w art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;
- 77) „uzgodnienie dotyczące potrącenia” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
- 78) „umowy finansowe” oznaczają umowy finansowe zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 100 dyrektywy 2014/59/UE;
- 79) „środek w zakresie zapobiegania kryzysom” oznacza wykonanie uprawnień do polecenia jednostce, by zajęła się niedociągnięciami lub przeszkodami dla możliwości dokonania naprawy na mocy art. 6 ust. 5 niniejszej dyrektywy, wykonanie uprawnień w celu zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub usunięcia tych przeszkód na podstawie art. 15 lub 16 niniejszej dyrektywy, zastosowanie wszelkich środków na podstawie art. 137, art. 138 ust. 3 i 5, art. 139 ust. 3 i art. 140 dyrektywy 2009/138/WE oraz zastosowanie środka zapobiegawczego na podstawie art. 141 dyrektywy 2009/138/WE;
- 80) „środek w zakresie zarządzania kryzysowego” oznacza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego na podstawie art. 44, lub wyznaczenie osoby na podstawie art. 54 ust. 1;
- 81) „wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy” oznacza organ, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, określony w zaleceniu B1 zawartym w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3);
- 82) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹⁶⁾;
- 83) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁷⁾;
- 84) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- 85) „mały i niezłożony zakład” oznacza mały i niezłożony zakład zdefiniowany w art. 13 pkt 10a dyrektywy 2009/138/WE;
- 86) „dostawca usług podstawowych” oznacza podmiot, który dostarcza towary lub świadczy usługi, takie jak usługi informatyczne, usługi użyteczności publicznej oraz wynajem, obsługa i utrzymanie pomieszczeń, niezbędne do utrzymania ciągłości działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub niezbędne do zapewnienia ciągłości ochrony ubezpieczeniowej, i który to podmiot jest częścią tej samej grupy co ten zakład;
- 87) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 13 pkt 16 dyrektywy 2009/138/WE;
- 88) „unijna jednostka zależna” oznacza zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, których siedziba zarządu znajduje się w państwie członkowskim i które są jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego;
- 89) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 13 pkt 11 dyrektywy 2009/138/WE;
- 90) „organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy” oznacza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zdefiniowany w art. 1 pkt 43 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35⁽¹⁸⁾;
- 91) „konglomerat finansowy” oznacza konglomerat finansowy zdefiniowany w art. 2 pkt 14 dyrektywy 2002/87/WE.

Artykuł 3

Wyznaczenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych ministerstw

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ lub, wyjątkowo, większą liczbę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
 2. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są krajowe banki centralne, właściwe ministerstwa, organy administracji publicznej lub organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej.
 3. Jeżeli organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierza się inne funkcje, w tym funkcje nadzorcze, wprowadzane są odpowiednie rozwiązania strukturalne w celu uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami powierzonymi organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy a funkcjami nadzorczymi lub innymi, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 6.
- Państwa członkowskie zapewniają, aby rozwiązania te zapewniały faktyczną niezależność operacyjną – w tym odrębny personel, odrębną podległość służbową i odrębne procesy decyzyjne organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – względem wszelkich funkcji nadzorczych lub innych funkcji tego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Wymogi określone w ust. 3 nie wykluczają tego, że:
 - a) podległość służbowa może zbiegać się na najwyższym poziomie organizacji lub na poziomie kadry kierowniczej wyższego szczebla organizacji, która obejmuje różne funkcje lub organy;
 - b) personel może, na wcześniej ustalonych warunkach, wykonywać zarówno funkcje dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i inne funkcje, w tym nadzorcze, aby sprostać czasowo wysokiemu obciążeniu pracą, lub też po to, by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł skorzystać z wiedzy fachowej wspólnego personelu.
 5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i podają do wiadomości publicznej przepisy wewnętrzne służące zapobieganiu konfliktom interesów zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3 i 4, w tym przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i wymiany informacji między poszczególnymi obszarami funkcjonowania.
 6. Państwa członkowskie wymagają, aby organy wykonujące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby wykonujące te funkcje w imieniu tych organów ściśle współpracowały w zakresie przygotowywania, planowania i wykonywania decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organ nadzoru są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie te funkcje wykonywane są przez ten sam podmiot.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

7. Każde państwo członkowskie wyznacza jedno ministerstwo jako właściwe ministerstwo na podstawie niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiedniego mechanizmu koordynacji z innymi zaangażowanymi ministerstwami.

8. Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim nie jest właściwe ministerstwo, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia właściwe ministerstwo o decyzjach podejmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz – o ile prawo krajowe nie stanowi inaczej – bez uzyskania zgody tego właściwego ministerstwa nie wykonuje żadnych decyzji mających bezpośrednie skutki fiskalne.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwo to przekazuje Komisji i EIOPA w pełni uzasadnione powiadomienie w tej sprawie i wyraźnie określa podział funkcji i obowiązków między tymi organami, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi i wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.

10. Państwa członkowskie informują EIOPA o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, o organie kontaktowym, a także o konkretnych funkcjach i obowiązkach tych organów. EIOPA publikuje wykaz tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów kontaktowych.

11. Bez uszczerbku dla art. 67, państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organu nadzoru i ich odnośnego personelu za działania i zaniechania w toku pełnienia ich funkcji na mocy niniejszej dyrektywy.

TYTUŁ II

PRZYGOTOWANIE

ROZDZIAŁ I

Planowanie naprawy prewencyjnej oraz planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 4

Uprozczone obowiązki dla niektórych jednostek

1. Uwzględniając wpływ, jaki mogłyby mieć upadłość zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z uwagi na charakter jego działalności, jego strukturę akcjonariatu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, jego wzajemne powiązania z innymi podmiotami objętymi regulacją lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jego działalności, oraz czy upadłość danego zakładu i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne jednostki, ubezpieczających, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalały, czy w odniesieniu do niektórych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup mogą mieć zastosowanie uproszczone obowiązki w zakresie:

- a) treści i szczegółów planów naprawy prewencyjnej przewidzianych w art. 5–8 oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 9–12;
- b) terminu, w którym należy sporządzić pierwsze plany naprawy prewencyjnej oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także częstotliwości aktualizacji planów naprawy prewencyjnej lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym częstotliwość ta może być mniejsza niż przewidziana w art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 9 ust. 5 i art. 11 ust. 3;
- c) treści i stopnia szczegółowości informacji wymaganych od zakładów na podstawie art. 5 ust. 6, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 12 ust. 1;
- d) stopnia szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 13 i 14.

2. Do dnia 29 lipca 2027 r. EIOPA wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia dalszych szczegółów dotyczących kryteriów, o których mowa w części wprowadzającej w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie wymagają od organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosownie do przypadku, by przekazywały EIOPA co roku i oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego wszystkie następujące informacje:

- a) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup podlegających planowaniu naprawy prewencyjnej oraz planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 5, 7, 9 i 10;
- b) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup objętych uproszczonymi obowiązkami, o których mowa w ust. 1;
- c) informacje ilościowe dotyczące stosowania kryteriów, o których mowa w części wprowadzającej w ust. 1;
- d) opis uproszczonych obowiązków stosowanych na podstawie kryteriów, o których mowa w części wprowadzającej w ust. 1, w porównaniu z pełnymi obowiązkami, wraz z wielkością wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów, mierzoną jako odsetek całkowitej wielkości, odpowiednio, wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji państw członkowskich lub wszystkich grup, stosownie do sytuacji.

4. EIOPA, co roku i oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego, podaje do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w ust. 3 lit. a)–d), wraz z oceną wszelkich rozbieżności dotyczących wykonania ust. 1 na poziomie krajowym.

Sekcja 2

Planowanie naprawy prewencyjnej

Artykuł 5

Plany naprawy prewencyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które nie należą do grupy podlegającej planowaniu naprawy prewencyjnej zgodnie z art. 7 i które spełniają kryteria określone w ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, sporządzały i aktualizowały plan naprawy prewencyjnej. Ten plan naprawy prewencyjnej zawiera środki, które odnośny zakład ma zastosować w celu przywrócenia swojej sytuacji finansowej, w przypadku gdy sytuacja ta uległa znacznemu pogorszeniu.

Sporządzanie, aktualizowanie i stosowanie planów naprawy prewencyjnej uznaje się za część systemu zarządzania w rozumieniu art. 41 dyrektywy 2009/138/WE.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ nadzoru nakładał na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wymogi dotyczące planowania naprawy prewencyjnej na podstawie ich wielkości, modelu biznesowego, profilu ryzyka, wzajemnych powiązań i substytucyjności, ich znaczenia dla gospodarki państw członkowskich, w których prowadzą działalność, oraz ich działalności transgranicznej, w szczególności istotnej działalności transgranicznej.

Organy nadzoru zapewniają, aby co najmniej 60 % rynku ubezpieczeń na życie oraz reasekuracji w zakresie ubezpieczeń na życie w danym państwie członkowskim oraz co najmniej 60 % jego rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie oraz reasekuracji w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie – przy czym udział w rynku ubezpieczeń na życie opiera się na rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych brutto, a udział w rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie opiera się na składkach przypisanych brutto – podlegało wymogom dotyczącym planowania naprawy prewencyjnej zgodnie z niniejszym artykułem.

Przy obliczaniu poziomu zasięgu rynkowego, o którym mowa w akapicie drugim, można uwzględnić będące jednostkami zależnymi zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji grupy, w przypadku gdy te zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi należą do grupy, dla której jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza i utrzymuje grupowy plan naprawy prewencyjnej.

3. Każdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlega wymogom w zakresie planowania naprawy prewencyjnej.

Małe i niezłożone zakłady nie podlegają wymogom w zakresie planowania naprawy prewencyjnej, chyba że organ nadzoru uzna, że taki zakład stanowi szczególne ryzyko na poziomie krajowym lub regionalnym.

4. Organy nadzoru zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji aktualizowały swoje plany naprawy prewencyjnej co najmniej co dwa lata oraz każdorazowo:

- a) po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej zakładu, zmianie w jego działalności lub sytuacji finansowej, która to zmiana mogłaby mieć istotny wpływ na plan naprawy prewencyjnej lub wymagać jego zmiany;
- b) gdy da się przewidzieć istotną zmianę sytuacji finansowej zakładu, która mogłaby mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub w inny sposób wymagać przeglądu planu naprawy prewencyjnej.

5. Plany naprawy prewencyjnej nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani otrzymania takiego wsparcia.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby plany naprawy prewencyjnej zawierały wszystkie następujące elementy:

- a) streszczenie głównych elementów planu, w tym istotnych zmian w ostatnio przedłożonym planie;
- b) opis zakładu lub grupy, w tym streszczenie wszelkich istotnych zmian, jakie zaszły od czasu ostatniego przedłożonego planu;
- c) zestaw wskaźników, o których mowa w ust. 8;
- d) opis sposobu, w jaki sporządzono plan naprawy prewencyjnej, oraz sposobu, w jaki będzie on aktualizowany i stosowany;
- e) gamę działań naprawczych;
- f) strategię komunikacji;
- g) jeżeli zakład naruszył kapitałowy wymóg wypłacalności określony w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE i przedłożył plan naprawy zgodnie z art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE w którymkolwiek momencie w ciągu ostatnich 10 lat – ten plan naprawy, jak również ocenę środków podjętych w celu przywrócenia zgodności zakładu z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oceniały wiarygodność i wykonalność swoich planów naprawy prewencyjnej, w szczególności zestawów wskaźników, o których mowa w ust. 8, oraz działań naprawczych, na podstawie zbioru scenariuszy dotkliwych zaburzeń makroekonomicznych i finansowych istotnych z punktu widzenia szczególnych uwarunkowań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w tym zdarzeń ogólnosystemowych, idiosynkratycznych dotkliwych zaburzeń, które mogą mieć istotny wpływ na ich profil aktywów i zobowiązań, oraz kombinacji takich zaburzeń.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zapewniały uwzględnienie w swoich planach naprawy prewencyjnej zestawów wskaźników jakościowych i ilościowych określających punkty, w których należy rozważyć lub podjąć działania naprawcze. Wskaźniki te mogą obejmować kryteria dotyczące m.in. kapitału, płynności, jakości aktywów, rentowności, warunków rynkowych, warunków makroekonomicznych i zdarzeń operacyjnych. Wskaźniki odnoszące się do pozycji kapitałowej obejmują co najmniej każde naruszenie kapitałowego wymogu wypłacalności określonego w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE.

Państwa członkowskie wymagają, aby każde naruszenie kapitałowego wymogu wypłacalności skutkowało podjęciem przez dany zakład odpowiednich działań naprawczych zgodnie z planem naprawy prewencyjnej.

Państwa członkowskie wymagają, aby organy nadzoru zapewniły wprowadzenie przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji odpowiednich uzgodnień dotyczących regularnego monitorowania wskaźników, o których mowa w akapicie pierwszym.

9. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, które postanawiają podjąć działanie naprawcze przewidziane w swoim planie naprawy prewencyjnej lub powstrzymać się od podjęcia takiego działania naprawczego pomimo osiągnięcia wskaźnika, o którym mowa w ust. 8 akapit pierwszy, niezwłocznie powiadamiają o takiej decyzji organ nadzoru.

10. Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, o którym mowa w ust. 1, ocenia i zatwierdza plan naprawy prewencyjnej przed przedłożeniem go organowi nadzoru do przeglądu.

11. Do dnia 29 stycznia 2027 r. EIOPA wyda, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, wytyczne określające:

- a) we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego – zbiór scenariuszy, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu;
- b) wskaźniki jakościowe i ilościowe, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu.

12. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) kryteria, w szczególności w odniesieniu do działalności transgranicznej, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy;
- b) metody stosowane przy określaniu udziałów w rynku, o których mowa w ust. 2 akapity drugi i trzeci;
- c) informacje, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji mają uwzględnić w planie naprawy prewencyjnej, w tym działania naprawcze, o których mowa w ust. 6 lit. e), oraz informacje o ich realizacji.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2026 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 6

Przegląd i ocena planów naprawy prewencyjnej przez organy nadzoru

1. W terminie dziewięciu miesięcy od przedłożenia każdego planu naprawy prewencyjnej organy nadzoru dokonują przeglądu tego planu i oceniają zakres, w jakim spełnia on wymogi określone w art. 5 , oraz wszystkie następujące elementy:

- a) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że wdrożenie rozwiązań zaproponowanych w planie doprowadzi do utrzymania lub przywrócenia w odpowiednim horyzoncie czasowym zdolności do niezakłóconej kontynuacji działalności i sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- b) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i poszczególne warianty w ramach planu zostaną wdrożone szybko i skutecznie w sytuacjach zaburzeń finansowych;
- c) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i poszczególne warianty w ramach planu pozwolą uniknąć w jak największym stopniu wszelkich znaczących niekorzystnych skutków dla systemu finansowego, w tym w scenariuszach, które doprowadziłyby inne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji do wdrożenia w tym samym okresie planów naprawy prewencyjnej.

2. Organy nadzoru przekazują organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie otrzymane plany naprawy prewencyjnej. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przeanalizować plan naprawy prewencyjnej, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym planie, które mogą niekorzystnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, i przedstawić organowi nadzoru zalecenia dotyczące tych kwestii w terminie określonym w ust. 1.

3. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzą istotną działalność transgraniczną, organ nadzoru w państwie siedziby, na wniosek organu nadzoru w państwie przyjmującym, przedstawia temu organowi nadzoru plan naprawy prewencyjnej. Organ nadzoru w państwie przyjmującym może przeanalizować plan naprawy prewencyjnej, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym planie, które mogą niekorzystnie wpłynąć na ubezpieczających, gospodarkę realną lub stabilność finansową w jego państwie członkowskim, i przedstawić organowi nadzoru w państwie siedziby zalecenia dotyczące tych kwestii. Organ nadzoru w państwie siedziby przedstawia uzasadnioną odpowiedź co do swojej decyzji o zastosowaniu lub niezastosowaniu się do zaleceń. Jeżeli organ nadzoru w państwie siedziby nie uwzględni we właściwy sposób zaleceń organu nadzoru w państwie przyjmującym, ten ostatni może skierować sprawę do EIOPA zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Organy nadzoru, które po dokonaniu oceny planu naprawy prewencyjnej stwierdzą, że występują istotne niedociągnięcia w tym planie lub istotne przeszkody dla jego wdrożenia, powiadamiają odnośny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji o treści swojej oceny i wymagają od odnośnego zakładu przedłożenia w terminie dwóch miesięcy skorygowanego planu wskazującego, w jaki sposób zajęto się wskazanymi niedociągnięciami lub przeszkodami. Na wniosek odnośnego zakładu i za zgodą organu nadzoru ten dwumiesięczny termin może zostać przedłużony o jeden miesiąc.

Organ nadzoru, zanim zażąda od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ponownego przedłożenia planu naprawy prewencyjnej, daje zakładowi możliwość wyrażenia swojej opinii na temat tego wymogu.

Organ nadzoru, który uważa, że w skorygowanym planie nie zajęto się odpowiednio niedociągnięciami i przeszkodami, może nakazać zakładowi, aby wprowadził do planu konkretne zmiany.

5. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie przedłoży skorygowanego planu naprawy prewencyjnej lub jeżeli organ nadzoru uzna, że skorygowany plan naprawy prewencyjnej nie zaradza odpowiednio niedociągnięciom lub przeszkodom wskazanym w jego pierwotnej ocenie, oraz jeżeli nie można odpowiednio zaradzić niedociągnięciom lub przeszkodom poprzez nakazanie wprowadzenia konkretnych zmian do planu, organ nadzoru nakłada na zakład wymóg wskazania w rozsądnym terminie zmian, jakich zakład ten może dokonać w swojej działalności, aby zająć się niedociągnięciami w planie naprawy prewencyjnej lub przeszkodami we wdrożeniu tego planu.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie wskażą takich zmian w terminie wyznaczonym przez organ nadzoru lub jeżeli organ nadzoru oceni, że zaproponowane przez zakład działania nie pozwolą na odpowiednie zajęcie się niedociągnięciami lub przeszkodami, organ nadzoru może podjąć uzasadnioną decyzję o nakazaniu zakładowi, aby podjął wszelkie środki, jakie organ nadzoru uzna za konieczne i proporcjonalne, z uwzględnieniem wagi niedociągnięć i przeszkód oraz skutków, jakie zastosowanie tych środków może mieć dla działalności zakładu.

O tej decyzji powiadamia się zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji na piśmie, przy czym przysługuje od niej prawo do odwołania.

Artykuł 7

Grupowe plany naprawy prewencyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ sprawujący nadzór nad grupą był uprawniony do nałożenia na jednostkę dominującą najwyższego szczebla grupy wymogu sporządzenia i przedłożenia organowi sprawującemu nadzór nad grupą grupowego planu naprawy prewencyjnej.

Grupowe plany naprawy prewencyjnej obejmują plan naprawy prewencyjnej dotyczący grupy, na czele której stoi jednostka dominująca najwyższego szczebla. W grupowym planie naprawy prewencyjnej wskazuje się działania naprawcze, które mogą być wymagane na poziomie tej jednostki dominującej najwyższego szczebla i na poziomie jej poszczególnych jednostek zależnych w celu przywrócenia ich sytuacji finansowej, jeżeli sytuacja ta uległa znacznemu pogorszeniu.

Organ sprawujący nadzór nad grupą nakłada wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lub 3, stosownie do przypadku.

2. Grupowy plan naprawy prewencyjnej zawiera działania naprawcze służące osiągnięciu stabilizacji grupy lub dowolnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należącego do grupy, gdy grupa lub jej dowolny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajdują się w sytuacji zaburzeń, co ma na celu zajęcie się przyczynami trudnej sytuacji lub ich usunięcie i przywrócenie prawidłowej sytuacji finansowej grupy lub zakładu będącego częścią grupy, przy jednoczesnym uwzględnieniu sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych.

Grupowy plan naprawy prewencyjnej obejmuje ustalenia służące zapewnieniu koordynacji i spójności proporcjonalnych środków, które mają zostać podjęte na poziomie grupy i podmiotów powiązanych.

3. Grupowy plan naprawy prewencyjnej i każdy plan przygotowany dla indywidualnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będących jednostką zależną jest sporządzany zgodnie z art. 5 ust. 5–8 i jest aktualizowany zgodnie z art. 5 ust. 4.

Zgodnie z art. 5 ust. 8 akapit trzeci wprowadza się odpowiednie uzgodnienia dotyczące regularnego monitorowania wskaźników.

W grupowym planie naprawy prewencyjnej określa się, czy istnieją przeszkody we wdrażaniu działań naprawczych w grupie, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych planem, oraz czy istnieją istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań lub aktywów wewnątrz grupy.

4. Organy nadzoru mogą wymagać od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi, lub od podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), sporządzenia i przedłożenia planów naprawy prewencyjnej, jeżeli nie istnieje żaden grupowy plan naprawy prewencyjnej.

5. Jeżeli dany organ nadzoru oceni, że dany podmiot nie jest w wystarczającym stopniu uwzględniony w grupowym planie naprawy prewencyjnej w świetle znaczenia tego podmiotu w danym państwie członkowskim oraz w świetle obowiązków, jakim podlegają porównywalne zakłady w tym państwie członkowskim, organ ten może zwrócić się do organu sprawującego nadzór nad grupą – na podstawie uzasadnionej opinii – o nałożenie na jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub na ubezpieczeniową spółkę holdingową, która stoi na czele grupy, wymogu przedłożenia skorygowanego grupowego planu naprawy prewencyjnej uwzględniającego zastrzeżenia wyrażone przez dany organ nadzoru. Jeżeli przedłożono skorygowany grupowy plan naprawy prewencyjnej, a dany organ nadzoru oceni, że ten skorygowany plan w niewystarczającym stopniu uwzględnia jego zastrzeżenia, może nałożyć na zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi, lub na podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), wymóg sporządzenia i przedłożenia planu naprawy prewencyjnej. W tym przypadku organ nadzoru przekazuje organowi sprawującemu nadzór nad grupą uzasadnioną opinię dotyczącą tej oceny. Następnie przekazuje organowi sprawującemu nadzór nad grupą plan naprawy prewencyjnej.

6. Pod warunkiem, że spełniono wymogi w zakresie poufności określone w art. 66, organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje grupowe plany naprawy prewencyjnej:

- a) EIOPA;
- b) odpowiednim organom nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, o których to członkach mowa w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE;
- c) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych;
- e) w przypadku gdy grupa jest konglomeratem finansowym lub jego częścią, odpowiedniemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczonemu zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz właściwemu organowi zdefiniowanemu w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

7. Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu opracowującego grupowy plan naprawy prewencyjnej zgodnie z ust. 1 lub plan naprawy prewencyjnej zgodnie z ust. 4 lub 5 ocenia i zatwierdza odnośny plan przed przedłożeniem go, w stosownych przypadkach, organowi sprawującemu nadzór nad grupą lub organowi nadzoru, do przeglądu.

8. Sporządzając plany naprawy prewencyjnej, unijna jednostka zależna może uwzględnić wszelkie grupowe plany dotyczące prewencyjnej naprawy sporządzone przez zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominujące z państwa trzeciego, których jest jednostką zależną, w stosownych przypadkach.

Artykuł 8

Przegląd i ocena grupowych planów naprawy prewencyjnej przez organ sprawujący nadzór nad grupą

1. Organ sprawujący nadzór nad grupą, po konsultacji z odpowiednimi organami nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, o którym mowa w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, dokonuje przeglądu grupowego planu naprawy prewencyjnej i ocenia stopień, w jakim spełnia on wymogi i kryteria określone w art. 7. Oceny tej dokonuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i w niniejszym artykule oraz w terminie określonym w art. 6 ust. 1 i uwzględnia się w niej potencjalny wpływ działań naprawczych na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

2. Organ sprawujący nadzór nad grupą dokłada starań, aby wypracować wspólną decyzję, o której mowa w art. 17 niniejszej dyrektywy, w ramach kolegium organów nadzoru ustanowionego zgodnie z art. 248 dyrektywy 2009/138/WE, dotyczącą:

- a) przeglądu i oceny grupowego planu naprawy prewencyjnej;
- b) kwestii, czy należy sporządzić indywidualne plany naprawy prewencyjnej dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wchodzących w skład grupy, zgodnie z art. 7 ust. 4 lub 5 niniejszej dyrektywy;

c) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 4 i 5 niniejszej dyrektywy.

Sekcja 3

Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 9

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, sporządzały plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, który nie należy do grupy podlegającej obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 i 11 i który spełnia warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzają plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, w odniesieniu do których oceniają, że jest bardziej prawdopodobne – w porównaniu z innymi zakładami objętymi ich kompetencjami – że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłoby w interesie publicznym, zgodnie z art. 19 ust. 5, w przypadku upadłości danego zakładu, lub w odniesieniu do których organy oceniają, że pełnią one funkcję krytyczną. W ocenach tych uwzględnia się co najmniej konieczność osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wielkość zakładu, jego model biznesowy, profil ryzyka, wzajemne powiązania, substytucyjność i w szczególności jego działalność transgraniczną.

Na podstawie ocen, o których mowa w akapicie pierwszym, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby co najmniej 40 % rynku ubezpieczeń na życie oraz reasekuracji w zakresie ubezpieczeń na życie w danym państwie członkowskim oraz 40 % jego rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie – przy czym udział w rynku ubezpieczeń na życie opiera się na rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych brutto, a udział w rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie opiera się na składkach przypisanych brutto – podlegało wymogom dotyczącym planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przy obliczaniu poziomu zasięgu rynkowego można uwzględnić jednostki zależne grupy, jeżeli są one objęte grupowym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Małe i niezłożone zakłady nie podlegają wymogom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że taki zakład stanowi szczególne ryzyko na szczeblu krajowym lub regionalnym.

3. Jeżeli dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzi istotną działalność transgraniczną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie siedziby przedstawiają organowi nadzoru lub organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie przyjmującym projekt planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie przyjmującym mogą przeanalizować projekt planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym projekcie, które mogą niekorzystnie wpłynąć na ubezpieczających, gospodarkę realną lub stabilność finansową w ich państwie członkowskim, i przedstawić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie siedziby zalecenia dotyczące tych kwestii. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie siedziby przedstawia uzasadnioną odpowiedź co do swojej decyzji o zastosowaniu lub niezastosowaniu się do zaleceń. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie siedziby nie uwzględni we właściwy sposób zaleceń organu nadzoru lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie przyjmującym, wówczas organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie przyjmującym mogą skierować sprawę do EIOPA zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Określając możliwości stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się odpowiednie scenariusze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym scenariusz, w którym upadłość zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ma charakter indywidualny i scenariusz, w którym upadłość występuje w sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń o charakterze systemowym.

W planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie należy zakładać jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeglądu i w razie potrzeby aktualizują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej raz na dwa lata i każdorazowo:

a) po każdej istotnej zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, zmianie w ich działalności lub sytuacji finansowej, która to zmiana mogłaby mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub w inny sposób wymagać przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) gdy da się przewidzieć istotną zmianę sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, która mogłaby mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub w inny sposób wymagać przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji oraz organy nadzoru niezwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zdarzeniach wymagających przeglądu lub aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Bez uszczerbku dla art. 4, w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się możliwości zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określają ilościowo wszystkie następujące elementy:

- a) streszczenie głównych elementów planu;
- b) streszczenie istotnych zmian w jednostce, które miały miejsce od czasu przedłożenia ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić od innych funkcji funkcje krytyczne i główne linie biznesowe, aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości zakładu;
- d) wskazanie aktywów, co do których przewiduje się, że mogłyby służyć jako zabezpieczenie;
- e) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- f) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym ocenę wykonalności i wiarygodności likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zgodnie z art. 13;
- g) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 15 w celu zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdzonymi w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 13, lub usunięcia tych przeszkód;
- h) wyjaśnienie, w jaki sposób możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można by finansować bez zakładania jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub z dowolnych mechanizmów finansowania;
- i) szczegółowy opis poszczególnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku poszczególnych możliwych scenariuszy i mających zastosowanie harmonogramów;
- j) opis krytycznych wzajemnych zależności;
- k) analizę wpływu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na pracowników jednostki, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;
- l) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;
- m) opis podstawowych operacji i systemów do utrzymania ciągłości funkcjonowania procesów operacyjnych jednostki;
- n) w stosownych przypadkach, wszelkie opinie wyrażone przez jednostkę w związku z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Streszczenie głównych elementów planu ujawnia się zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji.

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie wprowadzone w nich zmiany odnośnym organom nadzoru.

8. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania treści planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2026 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

9. Do dnia 29 stycznia 2027 r. EIOPA wyda, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, wytyczne w celu doprecyzowania kryteriów identyfikacji funkcji krytycznych.

Artykuł 10

Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były uprawnione do sporządzania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grup, które podlegają wymogom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie warunków określonych w art. 9 ust. 2.

2. W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) określa się działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają zostać podjęte w odniesieniu do każdego podmiotu, w przypadku którego konieczne jest zastosowanie środków w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych;
- b) analizuje się zakres, w jakim można zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonywać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w skoordynowany sposób oraz wskazuje się wszelkie potencjalne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) w przypadku gdy grupa obejmuje podmioty zarejestrowane w państwach trzecich, wskazuje się odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich i konsekwencje dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach Unii;
- d) wskazuje się środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne do ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając przy tym wzajemne zależności wewnątrz grupy;
- e) wskazuje się dostępne źródła finansowania działań w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i, jeżeli wymagane jest stosowanie ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub dowolnego mechanizmu finansowania, określa się zasady podziału odpowiedzialności za takie finansowanie między źródła finansowania w różnych państwach członkowskich, bez zakładania jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- f) ujmuje się elementy określone w art. 9 ust. 6.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie wprowadzone w nich zmiany odnośnym organom nadzoru oraz, jeżeli grupa jest konglomeratem finansowym lub jego częścią, odpowiedniemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczonemu zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE i właściwemu organowi zdefiniowanemu w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą sporządzać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), w przypadku gdy nie istnieje grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji unijnych jednostek zależnych mogą uwzględnić strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji realizowaną przez odnośne organy państwa trzeciego w odniesieniu do grup, za które te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są odpowiedzialne.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna taką strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za wiarygodną i wykonalną, może on odpowiednio odzwierciedlić tę strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jej ewentualne konsekwencje dla danej unijnej jednostki zależnej w swoim planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nie może to zagrażać osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18.

6. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając przy tym różnorodność modeli biznesowych grup na rynku wewnętrznym.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2026 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 11

Wymogi i procedura dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostki dominujące najwyższego szczebla przedkładały grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 12. Informacje te dotyczą jednostki dominującej najwyższego szczebla i, w wymaganym zakresie, każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

Pod warunkiem, że spełniono wymogi w zakresie poufności określone w niniejszej dyrektywie, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje stosowne informacje, które otrzymał zgodnie z niniejszym ustępem:

- a) EIOPA;
- b) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) odpowiednim organom nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, o którym mowa w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE;

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. b), i po konsultacji z odnośnymi organami nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, o którym mowa w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, sporządzały i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i pod warunkiem spełnienia przez nie wymogów w zakresie poufności określonych w art. 80 niniejszej dyrektywy, włączyć w proces sporządzania i utrzymywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw trzecich podlegających jurysdykcjom, w których grupa utworzyła swoje zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi lub ubezpieczeniowe spółki holdingowe, lub istotne oddziały zdefiniowane zgodnie z art. 248 ust. 8 dyrektywy 2009/138/WE.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz na dwa lata i każdorazowo:

- a) po każdej zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej, zmianie w działalności lub sytuacji finansowej grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, która to zmiana mogłaby mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany;
- b) gdy da się przewidzieć istotną zmianę sytuacji finansowej grupy, która mogłaby mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub w inny sposób wymagać przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji, o której mowa w art. 17, grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

Artykuł 12

Informacje do celów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i współpraca ze strony zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do wymagania od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub od jednostki dominującej najwyższego szczebla, stosownie do przypadku, aby:

- a) prowadziły współpracę w możliwie największym stopniu przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) dostarczyły im, bezpośrednio albo za pośrednictwem organu nadzoru, wszelkie informacje niezbędne do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organ nadzoru w zainteresowanych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby sprawdzić, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne, i dostarczają te informacje przedmiotowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzyskuje wszystkie takie dostępne informacje od organów nadzoru, zanim zwróci się o informacje do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

3. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających procedury i minimalny zestaw standardowych formularzy i wzorów na potrzeby przedstawiania informacji na mocy niniejszego artykułu, oraz określających treść takich informacji.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2026 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ II

Możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 13

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które nie są częścią grupy, bez zakładania jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności i w stosownych przypadkach, z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tego zakładu w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego zakładu, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być konieczne w interesie publicznym, ponieważ likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby osiągnąć celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu, organ ten przechodzi do następujących kolejnych etapów:

- a) wybiera preferowane działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednie do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę strukturę i model biznesowy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- b) ocenia, czy możliwe jest skuteczne zastosowanie wybranego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednich ramach czasowych, i identyfikuje potencjalne przeszkody w jego realizacji;
- c) ocenia wiarygodność wybranego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę prawdopodobny wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na systemy finansowe lub gospodarki realne państw członkowskich lub Unii oraz ochronę zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem, w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o czym mowa w ust. 1, jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do celów jego sporządzenia i aktualizacji zgodnie z art. 9. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują co najmniej aspekty możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w załączniku.

4. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zwrócić się do zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji o dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.

5. Do dnia 29 stycznia 2027 r. EIOPA wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia dalszych kwestii i kryteriów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub grup, którą to ocenę przewidziano w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 14 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacji z organem sprawującym nadzór nad grupą i organami nadzoru takich jednostek zależnych, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup, bez zakładania jakiegokolwiek nadzwyczajnego

publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności i w stosownych przypadkach, z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

2. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonalna i wiarygodna jest likwidacja podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja tej grupy w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotów powiązanych, jeżeli można je łatwo oddzielić w odpowiednim terminie, lub w drodze zastosowania dowolnych innych środków przewidzianych w prawie krajowym.

Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 70, uwzględniają przy wykonywaniu swoich funkcji ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być konieczne w interesie publicznym, ponieważ likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby osiągnąć celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu, organ ten przechodzi do następujących kolejnych etapów:

- a) wybiera preferowane działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednie do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę strukturę i model biznesowy grupy;
- b) ocenia, czy możliwe jest skuteczne zastosowanie wybranego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednich ramach czasowych, i identyfikuje potencjalne przeszkody w jego realizacji;
- c) ocenia wiarygodność wybranego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę prawdopodobny wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na systemy finansowe lub gospodarki realne państw członkowskich lub Unii oraz ochronę zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem, w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez grupę.

4. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do celów ich sporządzenia i aktualizacji zgodnie z art. 10. Oceny tej dokonuje się w ramach procedury podejmowania decyzji określonej w art. 11. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w ust. 1, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują co najmniej aspekty możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w załączniku.

5. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zwrócić się do podmiotów powiązanych o dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.

Artykuł 15

Uprawnienia do zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do usunięcia tych przeszkód

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy ocena przeprowadzona zgodnie z art. 13 lub 14 wykaże istotne przeszkody dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił o tym na piśmie przedmiotowy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji i zainteresowany organ nadzoru.

2. Wymóg opracowania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wypracowania przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólnej decyzji zgodnie z art. 17 dotyczącej grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa, odpowiednio, w art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 4, zostaje zawieszony w następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do chwili zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków służących usunięciu istotnych przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub podjęcia decyzji w tym zakresie zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji proponują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwe środki służące zajęciu się istotnymi przeszkodami wskazanymi w tym powiadomieniu lub usunięciu tych przeszkód.

Termin wdrożenia tych środków zaproponowanych przez zakład uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnych przeszkód.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, ocenia, czy środki te pozwalają na skuteczne zajęcie się istotnymi przeszkodami lub ich skuteczne usunięcie.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stwierdzą, że środki zaproponowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie odnośnej przeszkody, nakładają na zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji – bezpośrednio albo za pośrednictwem organu nadzoru – wymóg

wprowadzenia wszelkich alternatywnych środków określonych w ust. 5 i na piśmie powiadają o takich środkach ten zakład, który z kolei w terminie jednego miesiąca od otrzymania takiego powiadomienia proponuje plan służący spełnieniu tych wymogów.

Określając alternatywne środki, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykazują, w jaki sposób środki zaproponowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie byłyby w stanie usunąć przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w jaki sposób zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne do usunięcia tych przeszkód. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ środków na działalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ich stabilność oraz zdolność wnoszenia wkładu w gospodarke.

5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia co najmniej jednego z następujących środków alternatywnych:

- a) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zmiany wszelkich wewnątrzgrupowych umów w sprawie finansowania lub dokonania przeglądu dotyczącego braku takich umów, lub do sporządzenia umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z osobami trzecimi;
- b) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do ograniczenia ich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;
- c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zbycia określonych aktywów lub do restrukturyzacji zobowiązań;
- e) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
- f) ograniczenie lub uniemożliwienie rozwoju nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;
- g) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zmiany strategii reasekuracji;
- h) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio albo pośrednio kontrolowanego przez dany zakład – tak aby ograniczyć złożoność w celu zapewnienia możliwości prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej ubezpieczeniowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej ubezpieczeniowej spółki holdingowej;
- j) jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji są jednostką zależną ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną – zobowiązanie ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną do utworzenia odrębnej ubezpieczeniowej spółki holdingowej do celów kontroli zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, gdy jest to potrzebne, aby ułatwić przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz aby uniknąć sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie miało niekorzystny wpływ na niefinansową część grupy.

6. Przed określeniem jakiegokolwiek alternatywnego środka, o którym mowa w ust. 5, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, należy uwzględnić potencjalny wpływ takiego środka na prawidłowość i stabilność bieżącej działalności tego konkretnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz na rynek wewnętrzny.

7. Powiadomienie lub decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 lub 4:

- a) zawierają przyczyny leżące u podstaw danej oceny lub danego stwierdzenia;
- b) podlegają prawu do odwołania.

Ponadto decyzja podjęta zgodnie z ust. 4 wskazuje, w jaki sposób jest ona zgodna z wymogiem proporcjonalnego stosowania określonym w ust. 4 akapit drugi.

8. Do dnia 29 lipca 2027 r. EIOPA wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu doprecyzowania szczegółów dotyczących środków przewidzianych w ust. 5 niniejszego artykułu i okoliczności, w których każdy środek może być stosowany.

Artykuł 16

Uprawnienia do zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do usunięcia tych przeszkód: traktowanie grupowe

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacji z kolegium organów nadzoru ustanowionym zgodnie z art. 248 dyrektywy 2009/138/WE, uwzględnia ocenę, o której mowa w art. 14, w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje wszelkie racjonalne kroki, aby wypracować wspólną decyzję, o której mowa w art. 17, w sprawie stosowania środków określonych zgodnie z art. 15 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich odnośnych podmiotów powiązanych.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we współpracy z organem sprawującym nadzór nad grupą i, zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, z EIOPA, przygotowuje sprawozdanie i przedkłada je jednostce dominującej najwyższego szczebla i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych sprawozdanie, które dostarczają to sprawozdanie jednostkom zależnym podlegającym ich kompetencjom. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z organami nadzoru i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznym wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. W sprawozdaniu zaleca się wszelkie proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezbędne lub odpowiednie w celu usunięcia wspomnianych przeszkód, przy uwzględnieniu wpływu tych środków na model biznesowy grupy.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania jednostka dominująca najwyższego szczebla może przedstawić uwagi i zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące zajęciu się przeszkodami wskazanymi w sprawozdaniu lub ich usunięciu.

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem sprawującym nadzór nad grupą, ocenia, czy środki te pozwalają na skuteczne zajęcie się istotnymi przeszkodami lub ich skuteczne usunięcie.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia organom, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub biorą w nim udział, wszelkie środki zaproponowane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacji z organami nadzoru, dokładają wszelkich możliwych starań w celu wypracowania wspólnej decyzji, o której mowa w art. 17, w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie wskazania istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla oraz środków wymaganych przez te organy w celu zajęcia się tymi przeszkodami lub ich usunięcia. Uwzględniają przy tym potencjalny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których dana grupa prowadzi działalność.

ROZDZIAŁ III

Wspólne decyzje

Artykuł 17

Wspólne decyzje

1. Organy sprawujące nadzór nad grupą, organy nadzoru, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokładają starań w celu wypracowania wspólnych decyzji, o których mowa – stosownie do sytuacji – w art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 4 i art. 16 ust. 4, w terminie czterech miesięcy od dnia:

- a) przekazania przez organ sprawujący nadzór nad grupą grupowego planu naprawy prewencyjnej zgodnie z art. 7 ust. 6;
- b) przekazania przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi;
- c) przedłożenia przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla wszelkich uwag lub propozycji wszelkich środków alternatywnych lub od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 3, w zależności od tego, który z terminów upłynie wcześniej.

Na wniosek organu nadzoru lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom sprawującym nadzór nad grupą, organom nadzoru, grupowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w wypracowaniu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

2. W przypadku braku podjęcia w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające, wspólnej decyzji dotyczącej dowolnej z następujących kwestii, organ sprawujący nadzór nad grupą lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosownie do sytuacji, podejmują własną decyzję w tych kwestiach:

- a) przegląd i ocena grupowego planu naprawy prewencyjnej;
- b) wszelkie środki, które musi podjąć jednostka dominująca najwyższego szczebla zgodnie z art. 6 ust. 4 i 5;
- c) grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) środki, o których mowa w art. 16.

Decyzja podjęta przez, stosownie do sytuacji, organ sprawujący nadzór nad grupą lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosownie do sytuacji, wyrażone w trakcie okresu, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające. Decyzja jest przekazywana jednostce dominującej najwyższego szczebla i pozostałym zainteresowanym organom.

3. W przypadku braku podjęcia przez organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające, wspólnej decyzji dotyczącej dowolnej z następujących kwestii, każdy organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależnej, stosownie do sytuacji, podejmuje własną decyzję w tych kwestiach:

- a) kwestia, czy należy opracować indywidualne plany naprawy prewencyjnej dla zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji podlegających jurysdykcji danego organu, jak określono w art. 8 ust. 2;
- b) stosowanie na szczeblu jednostki zależnej środków, o których mowa w art. 6 ust. 4 i 5;
- c) wskazanie istotnych przeszkód i, w razie konieczności, ocena środków zaproponowanych przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla oraz środków wymaganych przez odnośne organy w celu zajęcia się tymi przeszkodami lub ich usunięcia, jak określono w art. 16 ust. 1.

4. W przypadku braku podjęcia przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólnej decyzji w sprawie przyjęcia grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której to decyzji mowa w art. 11 ust. 4, w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające niniejszego artykułu, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną podejmuje własną decyzję oraz sporządza i regularnie aktualizuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Każda z decyzji organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęta zgodnie z ust. 3 lub 4 zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia pozostałych organów nadzoru, organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organów sprawujących nadzór nad grupą lub grupowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosownie do sytuacji.

6. Organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie sprzeciwiają się decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4, mogą wypracować wspólną decyzję dotyczącą grupowego planu naprawy prewencyjnej lub grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane podlegające ich jurysdykcji.

7. Jeżeli do końca okresu, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające, dowolny z zainteresowanych organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EIOPA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, zainteresowany organ sprawujący nadzór nad grupą, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosownie do sytuacji, odraczają podjęcie decyzji na podstawie ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, oczekując na ewentualną decyzję, jaką EIOPA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmują swoją decyzję zgodnie z decyzją EIOPA. Okres, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające niniejszego artykułu, uznaje się za fazę postępowania pojednawczego, o której mowa w art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia. EIOPA podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EIOPA, jeżeli okres, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została wypracowana. W przypadku gdy EIOPA nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca po skierowaniu do niej sprawy, zastosowanie ma decyzja, stosownie do sytuacji, organu sprawującego nadzór nad grupą, grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organu nadzoru lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy lub dla jednostki zależnej na szczeblu indywidualnym.

8. Wspólne decyzje, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 4, art. 16 ust. 4 i w ust. 6 niniejszego artykułu oraz decyzje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

9. W przypadku gdy wspólne decyzje zostaną podjęte zgodnie z art. 11 ust. 4 i, w odniesieniu do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ust. 6 niniejszego artykułu, oraz jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że przedmiot sporu dotyczącego grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa na obowiązki fiskalne danego państwa członkowskiego, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczyna ponowną ocenę grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

TYTUŁ III

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

ROZDZIAŁ I

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zasady ogólne

Artykuł 18

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, miały na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymienione w ust. 2 i wybierały instrumenty i uprawnienia, które najlepiej służą osiągnięciu celów, które są istotne w świetle okoliczności danej sprawy.

2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są następujące:

- a) ochrona zbiorowego interesu ubezpieczających, beneficjentów i osób występujących z roszczeniem;
- b) utrzymywanie stabilności finansowej, w szczególności przez zapobieganie efektowi domina oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;
- c) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
- d) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

Dążąc do realizacji celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wybierają te podejścia w odniesieniu do funkcji krytycznych, które pozwalają najlepiej zachować ciągłość ochrony ubezpieczeniowej ubezpieczających.

Dążąc do realizacji celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jak największym stopniu traktują priorytetowo wykorzystanie źródeł finansowania innych niż budżet państw członkowskich, w tym mechanizmów finansowania, o których mowa w art. 81, i ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, jeżeli są one dostępne do tego celu na mocy mającego zastosowanie prawa.

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, starały się minimalizować koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i unikały utraty wartości, chyba że jest to konieczne do osiągnięcia przedmiotowych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają równie istotne znaczenie, a państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyważały je stosownie do charakteru i okoliczności każdej sprawy.

Artykuł 19

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji wyłącznie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) organ nadzoru, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, stwierdziły, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;

- b) nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego lub działania nadzorcze, w tym środki zapobiegawcze i naprawcze, mogły w rozsądnym horyzoncie czasowym zapobiec upadłości zakładu;
- c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym.
2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do czasu zakończenia tego działania, organ nadzoru nie podejmuje środków w odniesieniu do zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyrazi zgodę na takie środki.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponowały niezbędnymi instrumentami, w szczególności odpowiednim dostępem do wszelkich istotnych informacji, na potrzeby dokonania stwierdzenia na mocy ust. 1 lit. a), po konsultacji z organem nadzoru. Organ nadzoru bez zbędnej zwłoki przekazuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie istotne informacje, jakich ten ostatni organ zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.
4. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji uznaje się za znajdujące się na progu upadłości lub za zagrożone upadłością w każdej z następujących okoliczności:
- a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji naruszają minimalny wymóg kapitałowy lub istnieje prawdopodobieństwo naruszenia tego wymogu, określonego w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE, i nie ma racjonalnej perspektywy przywrócenia zgodności;
- b) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przestały spełniać warunki uzyskania zezwolenia lub poważnie naruszają swoje obowiązki wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych, którym podlegają, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości zakład poważnie naruszy swoje obowiązki w sposób uzasadniający cofnięcie zezwolenia;
- c) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest niższa od wartości ich zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów zakładu będzie niższa od wartości jego zobowiązań;
- d) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie są w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań, w tym dokonać płatności na rzecz ubezpieczających lub beneficjentów w terminie ich wymagalności, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości zakład ten znajdzie się w takiej sytuacji;
- e) konieczne jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe.
5. Do celów ust. 1 lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji leży w interesie publicznym, jeżeli działanie takie jest konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jest proporcjonalne do tych celów, a przeprowadzenie likwidacji zakładu w ramach standardowego postępowania upadłościowego, w tym przy wykorzystaniu ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych mających zastosowanie do tego zakładu, jeżeli warunki przeprowadzenia standardowego postępowania upadłościowego są spełnione, nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów w takim samym stopniu.

Artykuł 20

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostek dominujących i spółek holdingowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do każdego z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone odpowiednio w art. 19 ust. 1.
2. Jeżeli zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej, państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej i nie podejmują działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c)–e), nawet jeżeli podmioty te nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:
- a) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będący jednostką zależną spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1;

- b) aktywa i zobowiązania zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi mają taki charakter, że upadłość tych zakładów zagraża innemu zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji należącemu do grupy lub grupie jako całości, lub prawo danego państwa członkowskiego dotyczące niewypłacalności wymaga traktowania grup jako całości;
- c) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c)–e), jest konieczne do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi lub przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości.

Artykuł 21

Postępowanie w odniesieniu do zakładów nieobjętych działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji spełniające warunki określone w art. 19 ust. 1 lit. a) i b), lecz niespełniające warunku określonego w art. 19 ust. 1 lit. c), zostały objęte postępowaniem likwidacyjnym zdefiniowanym w art. 268 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2009/138/WE lub innym postępowaniem na mocy prawa krajowego wszczętym i monitorowanym przez właściwe organy zdefiniowane w art. 268 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/138/WE, zapewniającymi uporządkowane wyjście z rynku.

Artykuł 22

Ogólne zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostało podjęte zgodnie z następującymi zasadami:

- a) akcjonariusze jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty w pierwszej kolejności;
- b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;
- c) następuje wymiana organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza przypadkami, w których utrzymanie tego organu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla – w całości lub w części – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy i kadra kierownicza wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc konieczną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) osoby fizyczne i prawne ponoszą zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- f) jeżeli nie przewidziano inaczej w niniejszej dyrektywie, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
- g) żaden akcjonariusz ani wierzyciel nie ponosi większej straty niż ta, którą poniósłby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 55–57;
- h) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z zabezpieczeniami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji są częścią grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który do minimum ogranicza, szczególnie w państwach, w których grupa prowadzi działalność:

- a) wpływ na inne podmioty powiązane oraz grupę jako całość;
 - b) niekorzystny wpływ na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w Unii i w państwach członkowskich.
3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.

4. W przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot, względem którego stosuje się te instrumenty, uznaje się za objęty postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE⁽¹⁹⁾.

5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosownych przypadkach informują przedstawicieli pracowników odnośnego zakładu oraz konsultują się z nimi.

6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez uszczerbku dla przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających spółek, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową.

ROZDZIAŁ II

Wycena

Artykuł 23

Wycena do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby każde działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowano w oparciu o wycenę zapewniającą uczciwą, ostrożną i realistyczną ocenę aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e).

2. Zanim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmie podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zapewnia, aby przeprowadzono pierwszą wycenę w celu określenia, czy zostały spełnione warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawarte w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

3. Po podjęciu decyzji o objęciu podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby przeprowadzono drugą wycenę w celu:

- a) dostarczenia informacji na potrzeby decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć;
- b) zapewnienia, aby wszelkie straty tego podmiotu zostały w pełni rozpoznane w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) dostarczenia informacji na potrzeby decyzji w sprawie zakresu umorzenia instrumentów właścicielskich lub rozwodnienia ich wartości;
- d) dostarczenia informacji na potrzeby decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji wszelkich zobowiązań niezabezpieczonych, w tym instrumentów dłużnych;
- e) w przypadku zastosowania instrumentu zakładu pomostowego – w celu dostarczenia informacji na potrzeby decyzji w sprawie aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków lub instrumentów właścicielskich, które mogą być przenoszone na zakład pomostowy, a także na potrzeby decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w stosownych przypadkach – na rzecz posiadaczy instrumentów właścicielskich;
- f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – w celu dostarczenia informacji na potrzeby decyzji w sprawie aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków lub instrumentów właścicielskich, które mogą być przenoszone na nabywcę będącego osobą trzecią, a także w celu uzupełnienia wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, co stanowi warunki rynkowe do celów art. 31.

4. Wycena, o której mowa w ust. 3, musi być zgodna z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE. W stosownych przypadkach wycena ta może jednak zostać skorygowana w celu odzwierciedlenia faktu, że założenie, że zakład kontynuuje działalność, nie jest spełnione, oraz w celu odzwierciedlenia szczególnych okoliczności związanych ze stosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Od wycen, o których mowa w ust. 2 i 3, może przysługiwać prawo odwołania zgodnie z art. 67 tylko łącznie z decyzją o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

Artykuł 24

Wymogi dotyczące wyceny

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyceny, o których mowa w art. 23, były przeprowadzane przez jeden z następujących podmiotów:

- a) osobę niezależną od jakiegokolwiek organu publicznego i od podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e);
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy wycen tych nie może przeprowadzić osoba, o której mowa w lit. a).

2. Wyceny, o których mowa w art. 23, uważa się za ostateczne, gdy zostały przeprowadzone przez osobę, o której mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, oraz gdy zostały spełnione wszystkie wymogi określone w ust. 3–5 niniejszego artykułu.

3. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa wycena ostateczna musi opierać się na ostrożnych założeniach i nie zakładać żadnego potencjalnego udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Wycenę ostateczną uzupełnia się o następujące informacje będące w posiadaniu podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e):

- a) zaktualizowane sprawozdanie finansowe i zaktualizowaną wycenę ekonomiczną danego podmiotu zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE;
- b) sprawozdanie dotyczące sytuacji finansowej podmiotu, w tym – w stosownych przypadkach – przeprowadzoną w ramach niezależnej funkcji aktuarialnej ocenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych podmiotu, o których to rezerwach mowa w tytule I rozdział VI sekcja 2 dyrektywy 2009/138/WE;
- c) wszelkie dodatkowe informacje na temat wartości rynkowych i księgowych aktywów, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, o których mowa w tytule I rozdział VI sekcja 2 dyrektywy 2009/138/WE, i innych zobowiązań podmiotu.

5. Wycena ostateczna zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym niewypłacalności. Wycena ostateczna zawiera również oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, jakiego oczekiwano by, gdyby odnośny podmiot został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Oszacowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla wyceny, o której mowa w art. 56.

6. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) okoliczności, w których daną osobę uznaje się za niezależną zarówno od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do celów ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) metodyk oceny wartości aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) oddzielenia wycen, o których mowa w art. 23 i 56 niniejszej dyrektywy.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2027 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 25

Wyceny wstępne i ostateczne

1. Wyceny, o których mowa w art. 23, niespełniające wymogów określonych w art. 24 ust. 2, uznaje się za wyceny wstępne.

Wyceny wstępne obejmują bufor na dodatkowe straty, wraz ze stosownym uzasadnieniem tego buforu.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie wyceny wstępnej, zapewniają, aby wycenę ostateczną przeprowadzono jak najszybciej.

Te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby wycena ostateczna, o której mowa w akapicie pierwszym:

- a) umożliwiała pełne uwzględnienie wszelkich strat podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), w jego księgach;
- b) dostarczała informacji na potrzeby decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 3.

3. Jeżeli dokonane w ramach wyceny ostatecznej oszacowanie wartości aktywów netto podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), przewyższa wartość oszacowania wartości aktywów netto tego podmiotu dokonanego w ramach wyceny wstępnej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) podnieść wartość roszczeń zaangażowanych wierzycieli, które zostały umorzone lub poddane restrukturyzacji;
- b) nałożyć na zakład pomostowy wymóg dokonania wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków na rzecz zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli instrumentów właścicielskich.

4. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, do celów ust. 1 niniejszego artykułu, metodyki obliczania bufora z tytułu dodatkowych strat, który należy uwzględnić w wycenach wstępnych.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2027 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ III

Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Zasady ogólne

Artykuł 26

Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), który spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli, w szczególności ubezpieczających, lub skutkowałoby restrukturyzacją lub konwersją ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 35 bezpośrednio przed zastosowaniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.

Wszelkie wpływy wygenerowane po odzyskaniu wszelkich uzasadnionych kosztów właściwie poniesionych w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z wykonaniem uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skutek zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 5, w pierwszej kolejności służą wypłacie odszkodowań na rzecz ubezpieczających i innych wierzycieli podmiotu w zakresie, w jakim ich roszczenia zostały umorzone bez uzyskania pełnego odszkodowania.

Konwersja zobowiązań kwalifikowalnych na instrumenty kapitałowe może mieć zastosowanie do roszczeń ubezpieczeniowych wyłącznie w sytuacjach, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzasadni, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mogą zostać osiągnięte za pomocą innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub że konwersja roszczeń ubezpieczeniowych skutkowałaby lepszą ochroną ubezpieczających w porównaniu z zastosowaniem dowolnego innego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz umorzeniem ich roszczeń.

3. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są następujące:

- a) instrument wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności;
- b) instrument zbycia działalności;
- c) instrument zakładu pomostowego;
- d) instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań;
- e) instrument umorzenia lub konwersji.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualnie lub w dowolnej kombinacji, z wyjątkiem instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, który stosuje się tylko w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. W przypadku stosowania wyłącznie instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego i gdy instrumenty te są wykorzystywane w celu przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub pozostała część podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę pozostałą część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub pozostałą część podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), usług lub wsparcia zgodnie z art. 45, aby umożliwić odbiorcy prowadzenie działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że kontynuacja działalności przez pozostałą część zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji lub pozostałą część podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), jest konieczna do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zachowania zgodności z zasadami, o których mowa w art. 22.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dowolny mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 81 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w imieniu dowolnego mechanizmu finansowania mogą odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na jeden lub kilka z poniższych sposobów:

- a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- b) od jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany;
- c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności zakładu pomostowego, podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami lub zakładu ubezpieczeń, lub zakładu reasekuracji, w odniesieniu do którego stosuje się wygaszanie portfela przy zachowaniu wypłacalności – jako wierzyciel uprzywilejowany.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy krajowego prawa dotyczące niewypłacalności odnoszące się do możliwości nieważności lub bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe instrumenty i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, pod warunkiem że:

- a) te dodatkowe instrumenty i uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) te instrumenty i uprawnienia są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ogólnymi zasadami regulującymi restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, określonymi w art. 22.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji gdy żaden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma zastosowania do podmiotu objętego zakresem art. 1 ust. 1 ze względu na szczególną formę prawną tego podmiotu w postaci towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych lub spółdzielni, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia niezbędne do zastosowania instrumentów, które są jak najbardziej zbliżone do instrumentów wymienionych w ust. 3 niniejszego artykułu, w tym pod względem ich skutków.

Sekcja 2

Instrument wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności

Artykuł 27

Instrument wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były uprawnione do zastosowania wobec zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją procedury wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności w celu zakończenia działalności tego zakładu oraz do zakazania zakładowi objętemu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawierania nowych umów ubezpieczenia i reasekuracji.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku cofnięcia zezwolenia przez organ nadzoru zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, do których zastosowano instrument wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności, spełniały minimalny wymóg kapitałowy określony w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE niezwłocznie po zastosowaniu tego instrumentu.
3. W przypadku cofnięcia zezwolenia przez organ nadzoru państwa członkowskie zapewniają, aby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji objęte instrumentem wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności nadal podlegały ogólnym zasadom i celom nadzoru ubezpieczeniowego określonym w tytule I rozdział III dyrektywy 2009/138/WE do czasu zakończenia ich działalności zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności były w stanie utrzymać odpowiednio wyszkolony i kompetentny personel, aby zapewnić uporządkowaną kontynuację działalności ubezpieczeniowej w sytuacji wygaszania portfela do czasu likwidacji zakładu.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji monitorują, w ścisłej współpracy z organami nadzoru, przepływ środków pieniężnych, a także koszty i wydatki zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu utrzymania ich wartości i zbywalności.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ścisłej współpracy z organami nadzoru, oceniają planowane zmiany w strukturze aktywów, ściśle monitorują umowy reasekuracji i wymagają dokonywania, co najmniej raz na kwartał, niezależnych przeglądów aktuarialnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i kapitałów rezerwowych.
7. W przypadku stosowania instrumentu wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ograniczać wszelkie wynagrodzenia z tytułu kapitału własnego i instrumentów traktowanych jako kapitał własny, w tym wypłat dywidendy, lub zakazywać takich wynagrodzeń, a także mogą ograniczać wszelkie wypłaty wynagrodzenia zmiennego i uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub zakazywać ich wypłaty.
8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o konieczności likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności w każdym z następujących przypadków, w zależności od tego, który z nich wystąpi wcześniej:
 - a) wszystkie lub zasadniczo wszystkie aktywa, prawa lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności zostają zbyte na rzecz nabywcy będącego osobą trzecią;
 - b) aktywa jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności, zostały całkowicie zlikwidowane, a jej zobowiązania całkowicie spłacone.
9. W przypadku zastosowania instrumentu wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności i jeżeli wartość aktywów netto jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem tego wygaszania portfela osiągnęła wartość ujemną, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy jednostkę należy zlikwidować w ramach standardowego postępowania upadłościowego czy też należy zastosować inny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku niespełnienia minimalnego wymogu kapitałowego określonego w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, w ścisłej współpracy z organem nadzoru, czy jednostkę należy zlikwidować w ramach standardowego postępowania upadłościowego czy też należy zastosować inny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Sekcja 3

Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrument zbycia działalności i instrument zakładu pomostowego

Artykuł 28

Zasady stosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności i instrumentu zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 5 i 6 oraz art. 67, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były uprawnione do stosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca lub zakład pomostowy oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych innych niż te przewidziane w art. 29.
2. Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2 i 5 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez nabywcę lub zakład pomostowy jest przeznaczone dla:
 - a) właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich, jeżeli takie akcje lub inne instrumenty właścicielskie wyemitowane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostały przeniesione z posiadaczy tych akcji lub instrumentów na nabywcę lub zakład pomostowy;
 - b) jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli niektóre lub wszystkie aktywa lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostały przeniesione na nabywcę lub zakład pomostowy.
3. Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2 i 5 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami, o którym mowa w art. 30 ust. 2, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań nabytych bezpośrednio od jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przeznaczona dla tej jednostki. Wynagrodzenie może być wypłacone w formie długu wyemitowanego przez podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami.
4. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego podlegają zabezpieczeniom, o których mowa w tytule III rozdział V.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrument zbycia działalności oraz instrument zakładu pomostowego wielokrotnie w celu dokonania dodatkowych przeniesień, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby nabywca lub zakład pomostowy, o którym mowa w ust. 1, mogli nadal korzystać – w stosownych przypadkach – z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach i ubezpieczeniowych systemach gwarancyjnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz z praw dostępu do tych systemów, pod warunkiem że spełniają oni kryteria członkostwa i udziału w tych systemach.

W przypadku gdy nie wszystkie kryteria wymienione w akapicie pierwszym są spełnione, państwa członkowskie zapewniają, aby w stosownych przypadkach:

- a) nie odmawiano członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach i ubezpieczeniowym systemie gwarancyjnym, ani udziału w nich na tej podstawie, że nabywca lub zakład pomostowy nie posiadają ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do takich systemów;
 - b) jeżeli nabywca lub zakład pomostowy nie spełniają kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy lub ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego – prawa, o których mowa w akapicie pierwszym, były wykonywane w okresie ustalonym przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę lub zakład pomostowy do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
7. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu III rozdział V, akcjonariusze lub wierzyciele jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione w wyniku zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego, nie posiadają żadnych praw ani roszczeń w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub

zobowiązań ani w odniesieniu do organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla zakładu pomostowego lub podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

Artykuł 29

Wymogi proceduralne dotyczące zbycia działalności, aktywów, praw lub zobowiązań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do zastosowania instrumentu zbycia działalności lub sprzedaży zakładu pomostowego bądź jego aktywów, praw lub zobowiązań, odnośna jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, odnośny zakład pomostowy bądź odnośne aktywa, prawa, zobowiązania, akcje lub inne instrumenty właścicielskie były oferowane na sprzedaż zgodnie z wymogami określonymi w ust. 2. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane oddzielnie.

2. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa oferta sprzedaży, o której mowa w ust. 1, musi być zgodna z następującymi wymogami:

- a) zachowanie jak największej przejrzystości i nieprzedstawianie zasadniczo błędnej wartości aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub instrumentów właścicielskich jednostki lub zakładu pomostowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza przenieść;
- b) brak bezzasadnego faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;
- c) brak konfliktów interesów;
- d) nieprzyznawanie nienależnych korzyści potencjalnemu nabywcy;
- e) uwzględnienie potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) dążenie do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań.

Wymogi te nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.

Ewentualne podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), lub zakładu pomostowego, co w innym przypadku byłoby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 wspomnianego rozporządzenia.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przyjąć umotywowaną decyzję o niespełnieniu wymogu dotyczącego oferty sprzedaży, jeżeli stwierdzą, że istnieje prawdopodobieństwo, że spełnienie wymogów określonych w ust. 2 utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 30

Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

2. Do celów instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami jest osobą prawną, która:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) została utworzona w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego.

3. Podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami zarządza przeniesionymi do niego portfelami w celu zmaksymalizowania ich wartości w drodze sprzedaży tych portfeli lub uporządkowanego przeprowadzenia likwidacji.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami przestrzegane były następujące wymogi:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził akt założycielski podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami;
- b) w zależności od struktury własności podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje albo zatwierdza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy tego podmiotu;
- c) odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego oraz określa zakresy ich obowiązków;
- d) odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą korzystać z określonych w ust. 1 uprawnień do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań jedynie w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w razie wystąpienia dowolnego z następujących przypadków:

- a) sytuacja panująca na danym rynku aktywów, praw lub zobowiązań sprawia, że ich likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego mogłaby mieć niekorzystny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy;
- b) takie przeniesienie jest konieczne w celu ułatwienia stosowania instrumentu wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności lub w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego;
- c) takie przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji.

6. Stosując instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają – zgodnie z art. 23 i z unijnymi ramami pomocy państwa – wynagrodzenie, za które aktywa, prawa i zobowiązania są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami. Wynagrodzenie może mieć wartość nominalną lub ujemną.

7. W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowały instrument zakładu pomostowego, podmioty zarządzające aktywami i zobowiązaniami mogą po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego nabyć aktywa, prawa lub zobowiązania od zakładu pomostowego.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami oraz przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami na rzecz jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w każdej z następujących sytuacji:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;
- b) aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, w ramach którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

W obu przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), przeniesienie z powrotem może nastąpić w dowolnym terminie i musi spełniać wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.

Jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma obowiązek przyjąć z powrotem wszelkie aktywa, prawa lub zobowiązania przeniesione zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) i b).

9. Cele podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Członkowie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadra kierownicza wyższego szczebla podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami nie ponoszą wobec takich akcjonariuszy lub wierzycieli żadnej odpowiedzialności za działania lub zaniechania w kontekście wykonywania swoich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowią – na mocy prawa krajowego – wynik rażącego zaniedbania lub poważnego uchybienia, które bezpośrednio narusza prawa takich akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami i członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 31

Instrument zbycia działalności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę innego niż zakład pomostowy:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach rynkowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie racjonalne działania, aby przeniesienie zostało dokonane na warunkach rynkowych, które odpowiadają wycenie dokonanej na podstawie art. 23, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, odwrócić dokonane przeniesienia, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy. Jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich przeniesionych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, bądź aktywów, praw lub zobowiązań.

4. Nabywcy są zobowiązani do posiadania odpowiedniego zezwolenia na prowadzenie działalności, którą nabywają w momencie przeniesienia, o którym mowa w ust. 1. Organy nadzoru zapewniają terminowe rozpatrzenie ewentualnego wniosku o udzielenie takiego zezwolenia w związku z przeniesieniem.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 57–62 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, o którym to pakiecie mowa w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, organ nadzoru tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dokonuje oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności ani nie uniemożliwia osiągnięcia, w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy od dnia przeniesienia organ nadzoru nie ukończył jeszcze oceny, o której mowa w ust. 5, zastosowanie miały następujące warunki:

- a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;
- b) w trakcie okresu oceny i w trakcie ewentualnego okresu zbycia przewidzianego w lit. f) prawa głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi są zawieszane i przysługują wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takich praw głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takich praw głosu lub rezygnacją z wykonania takich praw;
- c) w trakcie okresu oceny i w trakcie ewentualnego okresu zbycia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 62 dyrektywy 2009/138/WE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) niezwłocznie po zakończeniu oceny organ nadzoru pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 58 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE, wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;
- e) jeżeli organ nadzoru wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, uznaje się, że prawa głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługują w pełni nabywcy bezzwłocznie po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od organu nadzoru;

- f) jeżeli organ nadzoru sprzeciwia się takiemu przeniesieniu akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę:
- (i) prawa głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi, przewidziane w lit. b), pozostają w pełni mocy;
 - (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg zbycia takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie zbycia ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych;
 - (iii) jeżeli nabywca nie spełni wymogu przewidzianego w ppkt (ii), organ nadzoru, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki w związku z naruszeniem wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 62 dyrektywy 2009/138/WE.

7. Do celów wykonywania praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE uznaje się, że nabywca stanowi następcę jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal wykonywać wszelkie takie prawa, które wykonywała jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

Artykuł 32

Instrument zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przenoszenia na rzecz zakładu pomostowego:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Zakład pomostowy jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowy system gwarancyjny, oraz znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) został utworzony w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z myślą o osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i sprzedaży jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

3. Stosując instrument zakładu pomostowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby łączna wartość zobowiązań przeniesionych do zakładu pomostowego nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

4. Po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w uzasadnionych przypadkach, odwrócić dokonane przeniesienia, a jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami danej sprawy, w każdej z następujących sytuacji:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;
- b) określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą do kategorii akcji ani innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, ani nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

Przeniesienie zwrotne, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić w dowolnym terminie i musi spełniać wszelkie inne warunki przewidziane w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia.

5. Po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z zakładu pomostowego na nabywcę będącego osobą trzecią.

6. Uznaje się, że zakład pomostowy stanowi następcę jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i jest w stanie nadal wykonywać prawa, które były wykonywane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

7. Cele zakładu pomostowego nie zakładają żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Członkowie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadra kierownicza wyższego szczebla zakładu pomostowego nie ponoszą wobec takich akcjonariuszy lub wierzycieli żadnej odpowiedzialności za działania lub zaniechania w kontekście wykonywania swoich obowiązków, chyba że takie działania lub zaniechania stanowią – na mocy prawa krajowego – wynik rażącego zaniedbania lub poważnego uchybienia, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność zakładu pomostowego oraz członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla, zgodnie z przepisami krajowymi, za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 33

Działalność zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności zakładu pomostowego przestrzegane były następujące wymogi:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził akt założycielski zakładu pomostowego;
- b) w zależności od struktury własności zakładu pomostowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu pomostowego;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego oraz określa zakresy ich obowiązków;
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka zakładu pomostowego;
- e) zakład pomostowy posiada zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE oraz niezbędne zezwolenie zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 42 niniejszej dyrektywy;
- f) zakład pomostowy spełnia wymogi określone w dyrektywie 2009/138/WE i podlega nadzorowi zgodnie z tą dyrektywą;
- g) działalność zakładu pomostowego jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odpowiednio określić ograniczenia dotyczące jego działalności.

Niezależnie od przepisów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e) i f), oraz gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zakład pomostowy można utworzyć i udzielić mu zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia wymogów dyrektywy 2009/138/WE przez krótki okres na początku jego działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada organowi nadzoru stosowny wniosek. Jeżeli organ nadzoru postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który zakład pomostowy otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów dyrektywy 2009/138/WE. Okres ten nie może przekraczać 24 miesięcy.

2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi regułami konkurencji, zarząd zakładu pomostowego kieruje nim, z myślą o osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz o sprzedaży jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, gdy tylko zaistnieją odpowiednie warunki.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o zakończeniu działalności zakładu pomostowego w każdej z następujących sytuacji, w zależności od tego, która z nich wystąpi wcześniej:

- a) połączenie zakładu pomostowego z innym podmiotem;
- b) zakład pomostowy przestaje spełniać wymogi określone w art. 32 ust. 2;
- c) nastąpiło zbycie wszystkich lub zasadniczo wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań zakładu pomostowego na rzecz nabywcy będącego osobą trzecią;

d) aktywa zakładu pomostowego zostały całkowicie zlikwidowane, a jego zobowiązania całkowicie spłacone.

4. Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2 i 5 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności zakładu pomostowego są przeznaczone dla jego akcjonariuszy.

Artykuł 34

Przeniesienie do ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 i 33 państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedniemu ubezpieczeniowemu systemowi gwarancyjnemu powierza się obowiązki i uprawnienia zakładu pomostowego. Chroniąc interesy ubezpieczających, ciągłość stosunków ubezpieczeniowych i rozliczanie roszczeń, a także zapewniając dalsze odpowiednie spełnianie celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie mogą przewidzieć przeniesienie na rzecz takiego ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; lub
- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby łączna wartość zobowiązań przeniesionych do ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ubezpieczeniowy system gwarancyjny, któremu powierzono obowiązki i uprawnienia zakładu pomostowego, spełniał następujące wymogi:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził akt założycielski zakładu pomostowego;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego oraz określa zakresy ich obowiązków;
- c) zakład pomostowy nie zawiera nowych umów ubezpieczenia ani nie zmienia obowiązujących umów ubezpieczenia w sposób, który mógłby zwiększyć roszczenia ubezpieczeniowe wobec zakładu pomostowego;
- d) ubezpieczeniowy system gwarancyjny podlega ogólnym zasadom i celom nadzoru ubezpieczeniowego w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony ubezpieczających.

Akapit pierwszy lit. b) nie ma zastosowania do ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego, któremu powierzono obowiązki i uprawnienia zakładu pomostowego, jeżeli jakiegokolwiek przeniesione aktywa, prawa, zobowiązania lub prawa własności są oddzielone od pozostałych aktywów, praw i zobowiązań ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego, a wynagrodzenie nie jest wypłacane z przeniesionych aktywów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego, któremu powierzono obowiązki i uprawnienia zakładu pomostowego, było odpowiednie do kontynuowania stosunków ubezpieczeniowych i gwarantowania rozliczenia roszczeń ubezpieczeniowych.

Sekcja 4

Instrument umorzenia lub konwersji

Artykuł 35

Cel i zakres instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zastosować instrument umorzenia lub konwersji do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym z następujących celów:

- a) dokapitalizowania podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), który spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 3, w stopniu wystarczającym do zastosowania instrumentu wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności oraz do utrzymania swojego zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE;
- b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności, w tym roszczeń ubezpieczeniowych, lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:
 - (i) do zakładu pomostowego; lub
 - (ii) w ramach instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań lub w ramach instrumentu zbycia działalności.

Stosując instrument umorzenia lub konwersji w odniesieniu do roszczeń ubezpieczeniowych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą również poddać restrukturyzacji warunki powiązanych umów ubezpieczenia, aby skuteczniej osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają przy tym wpływ na zbiorowy interes ubezpieczających.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły kwotę, o którą instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne i inne zobowiązania kwalifikowalne mają zostać umorzone lub poddane konwersji w celach określonych w ust. 1 na podstawie wyceny przeprowadzonej zgodnie z art. 23.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji w odniesieniu do wszystkich zobowiązań podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), zachowując ich obecną formę prawną lub w razie potrzeby rozważając jej zmianę.

4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do wszystkich instrumentów kapitałowych i wszystkich zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), które nie są wyłączone z zakresu stosowania tego instrumentu na podstawie ust. 5–8 niniejszego artykułu.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosują instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu, czy zobowiązania te podlegają prawu państwa członkowskiego czy też państwa trzeciego:

- a) zobowiązań zabezpieczonych;
- b) zobowiązań wobec instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, z wyjątkiem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie zapadalności poniżej siedmiu dni;
- c) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, wobec systemów albo operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub wobec ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie lub wobec kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA), ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽²⁰⁾, zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- d) zobowiązań w stosunku do:
 - (i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;
 - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), towarów lub świadczenia na ich rzecz usług, takich jak usługi informatyczne, usługi użyteczności publicznej oraz usługi wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń, które to usługi są niezbędne do utrzymania ciągłego funkcjonowania tego podmiotu lub są niezbędne do zapewnienia ciągłości ochrony ubezpieczeniowej;
 - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach mającego zastosowanie prawa;

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (iv) ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, powstałych ze składek należnych zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;
- e) zobowiązań wynikających z obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych zgodnie z dyrektywą 2009/103/WE.
6. Państwa członkowskie mogą postanowić, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosują instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do:
- a) zobowiązań wynikających z bieżących i przyszłych roszczeń ubezpieczeniowych, które są pokryte aktywami zgodnie z art. 275 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/138/WE;
- b) zobowiązań wynikających z umów prywatnego ubezpieczenia zdrowotnego lub umów prywatnego ubezpieczenia na wypadek opieki długoterminowej świadczonych jako alternatywa dla obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego lub na wypadek opieki długoterminowej zapewnianego przez ustawowy system zabezpieczenia społecznego; wyłączenie stosuje się jedynie do tej części odnośnego zobowiązania, która zastępuje obowiązkowy składnik ustawowego systemu zabezpieczenia społecznego.
7. Przepisy ust. 5 lit. a) i ust. 6 lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji do jakiegokolwiek części zobowiązania zabezpieczonego lub zobowiązania, w odniesieniu do którego ustanowiono zabezpieczenie przekraczające wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, w odniesieniu do którego zostało ustanowione, lub do jakiegokolwiek części zobowiązań, o których mowa w ust. 6 lit. a), które to części przekraczają wartość aktywów wpisanych do specjalnego rejestru, o którym mowa w art. 276 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE.
8. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji w dowolnej z poniższych sytuacji:
- a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od działań podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;
- c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, aby uniknąć rozległego efektu domina, który mógłby spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii;
- d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji; lub
- e) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do zapewnienia, aby osoby trzecie otrzymały odszkodowanie za szkody na osobie i szkody objęte umowami ubezpieczenia dotyczącymi odpowiedzialności cywilnej, w przypadku gdy umowy takie są obowiązkowe na mocy mającego zastosowanie prawa.
9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają fakt, że w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji umowy ubezpieczeniowe, których warunki zostały poddane restrukturyzacji zgodnie z ust. 1 akapit drugi, spełniają – po restrukturyzacji umowy – obowiązkowe minimalne poziomy ochrony zgodnie z mającym zastosowanie prawem.

Artykuł 36

Sposób traktowania akcjonariuszy w przypadku stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji, podejmowały w stosunku do akcjonariuszy co najmniej jedno z następujących działań:
- a) umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź przekazanie ich wierzycielom, których roszczenia zostały poddane konwersji;
- b) pod warunkiem że z wyceny przeprowadzonej zgodnie z art. 23 wynika że jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto – rozwodnienie istniejących pakietów akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze przeprowadzenia konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub instrumentów dłużnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub innych zobowiązań kwalifikowalnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje lub inne instrumenty właścicielskie, zgodnie z zastosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji.

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji lub innych instrumentów właścicielskich.

2. Rozważając, które z działań, o których mowa w ust. 1, należy podjąć, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:

- a) wycenę dokonaną zgodnie z art. 23;
- b) kwotę, o którą – według oszacowań organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mają zostać zredukowane pozycje kapitału podstawowego Tier I oraz umorzone lub poddane konwersji odpowiednie instrumenty kapitałowe zgodnie z art. 38 ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 57–62 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli konwersja instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych, wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub innych zobowiązań kwalifikowalnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prowadziłyby do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, o którym to pakiecie mowa w art. 57 ust. 1 tej dyrektywy, organy nadzoru dokonują oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w dokonaniu konwersji instrumentów kapitałowych ani nie uniemożliwia osiągnięcia, w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Jeżeli organ nadzoru tej jednostki nie ukończył jeszcze oceny wymaganej na mocy ust. 3 w dniu konwersji instrumentów kapitałowych, zastosowanie ma art. 31 ust. 6 do każdego nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji przez nabywcę, które wynika z konwersji instrumentów kapitałowych.

Artykuł 37

Współczynnik konwersji zadłużenia na kapitał własny

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji i wykonując uprawnienie określone w art. 42 ust. 1 lit. h), mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną lub obiema z następujących zasad:

- a) współczynnik konwersji odzwierciedla odpowiednie odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkich strat poniesionych w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji;
- b) współczynnik konwersji mający zastosowanie do zobowiązań uznawanych za uprzywilejowane zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym niewypłacalności jest wyższy niż współczynnik konwersji mający zastosowanie do zobowiązań podporządkowanych.

Artykuł 38

Dodatkowe przepisy regulujące instrument umorzenia lub konwersji

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób, który prowadzi do otrzymania następujących rezultatów:

- a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do strat i maksymalnej zdolności do pokrywania przez nie strat, a w odniesieniu do posiadaczy instrumentów w Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno lub oba działania określone w art. 36 ust. 1;
- b) kwota główna instrumentów w Tier II jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do maksymalnej zdolności do pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;
- c) kwota główna instrumentów w Tier III jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do maksymalnej zdolności do pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;
- d) kwota główna pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych lub pozostająca do spłaty kwota pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym z kolejnością roszczeń ubezpieczeniowych przewidzianą w art. 275 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku stwierdzenia, że poziom umorzenia oparty na wycenie wstępnej, o której mowa w art. 25, przekracza wymogi w porównaniu z wyceną ostateczną, o której mowa w art. 24 ust. 2, można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm podwyższania wartości w celu wypłaty zwrotu wierzycielom, a następnie akcjonariuszom.

Przy podejmowaniu decyzji o umorzeniu zobowiązań lub ich konwersji na kapitał własny, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonują konwersji jednej kategorii zobowiązań, jeśli kategorii zobowiązań podporządkowanych tej kategorii nie poddaje się konwersji na kapitał własny ani umorzeniu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie roszczenia wynikające z pozycji środków własnych miały w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe niższą pozycję w hierarchii ważności niż wszelkie roszczenia, które nie wynikają z pozycji środków własnych. Do celów niniejszego akapitu, w zakresie, w jakim instrument jest tylko częściowo uznany za pozycję środków własnych, cały instrument jest traktowany jako roszczenie wynikające z pozycji środków własnych i ma niższą rangę niż każde roszczenie, które nie wynika z pozycji środków własnych.

2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub kwotę główną instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego zastosowanie mają następujące warunki:

- a) obniżenie wynikające z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji ma charakter trwały, z zastrzeżeniem ewentualnego podwyższenia wartości, zgodnie z mechanizmem zwrotu, o którym mowa w ust. 1;
- b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego, instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego zgodność wykonania uprawnienia do umorzenia z prawem;
- c) żadnemu posiadaczowi odpowiedniego instrumentu kapitałowego, instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego nie wypłaca się odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.

3. Aby przeprowadzić konwersję odnośnych instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 1 lit. b) i c), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać od podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), wyemitowania instrumentów w Tier I na rzecz posiadaczy odnośnych instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych.

Oдноśne instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne lub inne zobowiązania kwalifikowalne można poddać konwersji pod warunkiem, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) instrumenty w Tier I są emitowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, przez podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. lit. b)–e), lub przez jednostkę dominującą za zgodą odpowiedniego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) instrumenty w Tier I są emitowane przed wszelką emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do celów udostępnienia środków własnych przez państwo lub jednostkę rządową;
- c) instrumenty w Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;
- d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych, jest zgodny z art. 37.

4. Do celów udostępnienia instrumentów w Tier I zgodnie z ust. 3 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zobowiązać podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do posiadania przez cały czas niezbędnego uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w Tier I.

Artykuł 39

Skutki umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje instrument umorzenia lub konwersji oraz wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 35 ust. 1 i art. 42 ust. 1 lit. g)–k), obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty, konwersja lub umorzenie stały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i akcjonariuszy.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi ukończyć lub wymagać, by zostały ukończone wszystkie działania administracyjne i proceduralne niezbędne do nadania skuteczności stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji, w tym:

- a) zmiana we wszystkich odpowiednich rejestrach;
- b) wycofanie lub usunięcie z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich, lub instrumentów dłużnych;
- c) wprowadzenie lub dopuszczenie do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) ponowne wprowadzenie lub dopuszczenie do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności wydania prospektu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 ⁽²¹⁾.

3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. g), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera kwotę główną zobowiązania lub pozostającą do spłaty kwotę zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie powstałe w związku z nim zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszystkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku ewentualnej późniejszej likwidacji.

4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. g), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, kwotę główną zobowiązania lub pozostającą do spłaty kwotę zobowiązania:

- a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;
- b) odnośny instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu mają zastosowanie w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek w celu uwzględnienia obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. l).

Artykuł 40

Umorzenie lub konwersja zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywały uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zobowiązania wynikającego z instrumentu pochodnego wyłącznie w momencie zamknięcia i po zamknięciu instrumentów pochodnych. Po przystąpieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do wypowiedzenia i zamknięcia w tym celu wszelkich instrumentów pochodnych. Jeżeli zobowiązanie wynikające z instrumentu pochodnego zostało wyłączone z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji na mocy art. 35 ust. 8, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do wypowiedzenia lub zamknięcia instrumentu pochodnego.

2. Jeżeli transakcje na instrumentach pochodnych są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niezależny rzeczoznawca określają w ramach wyceny na mocy art. 23 zobowiązanie wynikające z tych transakcji w ujęciu netto zgodnie z warunkami odnośnych uzgodnień dotyczących kompensowania sald.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych zgodnie z wszystkimi poniższymi elementami:

- a) właściwymi metodami ustalania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, w tym transakcji będących przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
- b) zasadami określania właściwego momentu w czasie, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych;
- c) właściwymi metodami porównywania utraty wartości, która wynikłaby z zamknięcia oraz umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, z kwotą strat, które zostałyby poniesione przez instrumenty pochodne w ramach umorzenia lub konwersji.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

4. EIOPA, po konsultacji z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady określone w ust. 3 dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych. Jeżeli chodzi o transakcje na instrumentach pochodnych, które są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald, EIOPA uwzględni metodykę zamknięcia określoną w uzgodnieniach dotyczących kompensowania sald.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2027 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektyw poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 41

Usunięcie przeszkód proceduralnych w umorzeniu lub konwersji

1. W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zobowiązują podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), aby utrzymywały przez cały czas wystarczającą kwotę zatwierdzonego kapitału zakładowego lub innych instrumentów w Tier 1 w celu zapewnienia, aby te zakłady i podmioty miały możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich celem zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają spełnienie wymogu określonego w akapicie pierwszym w kontekście opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9 i 10.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie występowały proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie istniejące na mocy ich aktu założycielskiego lub statutu, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczące zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.

ROZDZIAŁ IV

Uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 42

Uprawnienia ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), w przypadku których spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone, stosownie do sytuacji, w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w dowolnej kombinacji:

- a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informacji, które są uzyskiwane w trakcie kontroli na miejscu;
- b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) uprawnienie do nałożenia zakazu zawierania nowych umów ubezpieczenia lub reasekuracji oraz do zastosowania wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wygaszania portfela przy zachowaniu wypłacalności oraz zakończenia jej działalności;
- d) uprawnienie do udzielenia zakładowi pomostowemu ustanowionemu i posiadającemu zezwolenie bez konieczności przestrzegania przepisów dyrektywy 2009/138/WE w krótkim okresie, o którym mowa w art. 33 ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy, zezwolenia na zawieranie nowych umów ubezpieczenia lub reasekuracji lub na odnowienie istniejących umów;
- e) uprawnienie do przenoszenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

- f) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- g) uprawnienie do restrukturyzacji roszczeń ubezpieczeniowych lub obniżenia, w tym obniżenia do zera, kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty instrumentów dłużnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w tym roszczeń ubezpieczeniowych, jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- h) uprawnienie do konwersji instrumentów dłużnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym roszczeń ubezpieczeniowych, jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), odpowiedniej jednostki dominującej lub zakładu pomostowego, na rzecz których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e);
- i) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających przepisom art. 35 ust. 5;
- j) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz do umorzenia takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- k) uprawnienie do nałożenia na jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odpowiednią jednostkę dominującą wymogu wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;
- l) uprawnienie do zmiany lub modyfikacji terminu zapadalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych zobowiązań kwalifikowalnych bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności;
- m) uprawnienie do zamknięcia i wypowiedzenia umów finansowych lub instrumentów pochodnych;
- n) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- o) uprawnienie do nałożenia na organ nadzoru wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstąpienia od terminów określonych w art. 58 dyrektywy 2009/138/WE.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki podjęte przez organ nadzoru zostały zakończone, jeżeli ich dalsze stosowanie utrudniłoby stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały żadnemu z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:

- a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 8 i art. 67 ust. 1 – wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy, wierzycieli lub ubezpieczających danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) przed wykonaniem uprawnienia – wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.

Akapit pierwszy lit. b) pozostaje bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 63 i 65 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania wynikających z unijnych ram pomocy państwa.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w zakresie, w jakim żadne z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu objętego zakresem art. 1 ust. 1 ze względu na jego szczególną formę prawną w postaci towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych lub spółdzielni, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia, które są jak najbardziej zbliżone do uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, w tym pod względem ich skutków.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w ust. 4, stosowały zabezpieczenia zawarte w rozdziale V niniejszej dyrektywy lub zabezpieczenia o takim samym skutku do zainteresowanych osób, w tym akcjonariuszy, wierzycieli, ubezpieczających i kontrahentów.

Artykuł 43

Uprawnienia pomocnicze

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do podjęcia wszystkich następujących działań:

- a) z zastrzeżeniem art. 60, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań;
- b) zniesienia praw do nabycia wszelkich dodatkowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- c) wymagania, by odnośny organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²²⁾;
- d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub obowiązków jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub podjętych przez nią działań, w tym – z zastrzeżeniem stosowania instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego, o których mowa w art. 31 i 32 – wszelkich praw lub obowiązków odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;
- e) nakładania na jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub na odbiorcę wymogu udzielania sobie wzajemnie informacji i pomocy;
- f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony;
- g) przeniesienia wszelkich praw związanych z reasekuracją obejmujących przeniesione roszczenia ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne bez zgody zakładu reasekuracji, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia aktywów i zobowiązań, które dotyczą tych praw związanych z reasekuracją, jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w całości lub w części na rzecz innego podmiotu.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) żadne prawo do odszkodowania przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie ani za obciążenie.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1, jeżeli uznają to za odpowiednie do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia. Takiego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:

- a) ciągłość umów zawartych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i obowiązki jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w sposób wyraźny lub dorozumiany, we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;
- b) zastąpienie jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. d) i ust. 3 lit. b), nie naruszają:

- a) prawa pracowników jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do wypowiedzenia umowy o pracę;
- b) z zastrzeżeniem art. 49, 50 i 51 – żadnego prawa strony umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej wypowiedzenia, jeżeli jest do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu danego przeniesienia.

⁽²²⁾ Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. U. L 184 z 6.7.2001, s. 1).

Artykuł 44

Zarząd nadzwyczajny

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarządcę nadzwyczajnego, który zastąpi organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może powołać kilku zarządców nadzwyczajnych.
2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszelkie uprawnienia akcjonariuszy i organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Zarządca nadzwyczajny wykonuje takie uprawnienia pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podaje do publicznej wiadomości powołanie, o którym mowa w ust. 1, oraz warunki z nim związane.
3. Zarządca nadzwyczajny ma ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich środków niezbędnych dla wspierania celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz realizacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjętych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku rozbieżności lub kolizji wspomniany obowiązek ustawowy jest nadrzędny wobec wszelkich innych obowiązków zarządu określonych w statucie jednostki lub w prawie krajowym.
4. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, aby zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który go powołał. Sprawozdania te zawierają szczegółowy opis sytuacji finansowej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz uzasadnienie wprowadzonych środków.
5. Zarządca nie może być powoływany na okres dłuższy niż rok. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że warunki uzasadniające powołanie zarządcy nadzwyczajnego są nadal spełniane.
6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w dowolnej chwili odwołać zarządcę nadzwyczajnego.

Artykuł 45

Uprawnienie dotyczące świadczenia usług operacyjnych i zapewnienia infrastruktury operacyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub dowolnych jej podmiotów powiązanych do świadczenia wszelkich usług operacyjnych lub zapewnienia wszelkiej infrastruktury operacyjnej, które są niezbędne do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz, w tym również w sytuacji, gdy jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odnośny podmiot powiązany zostały objęte standardowym postępowaniem upadłościowym.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do zapewnienia, aby towary dostarczane i usługi świadczone – bezpośrednio lub pośrednio – przez dostawcę usług podstawowych na rzecz jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją mogły być przez niego nadal dostarczane i świadczone po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy:
 - a) wartość aktywów dostawcy usług podstawowych jest niższa od wartości jego zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów dostawcy usług podstawowych będzie niższa od wartości jego zobowiązań; lub
 - b) dostawca usług podstawowych nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości ten dostawca usług podstawowych znajdzie się w takiej sytuacji.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z siedzibą w innych państwach członkowskich.
4. Świadczenie usług operacyjnych oraz zapewnianie infrastruktury operacyjnej zgodnie z ust. 1 i 3 dokonywane jest na następujących warunkach:
 - a) jeżeli usługi operacyjne i infrastruktura operacyjna były zapewniane jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie umowy przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez cały okres obowiązywania umowy – na takich samych warunkach;

b) na rozsądnych warunkach, jeżeli nie zawarto umowy lub jeżeli umowa wygasła.

Artykuł 46

Uprawnienie do egzekwowania przez inne państwa członkowskie środków w zakresie zarządzania kryzysowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich lub aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź obejmuje prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie to było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy, aby zapewnić przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie wymogami prawa krajowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby akcjonariusze, wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobiegania przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylecia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają akcje, inne instrumenty właścicielskie, prawa lub zobowiązania.

4. Państwa członkowskie zapewniają obniżenie kwoty głównej instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewniają konwersję takich zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innym państwie członkowskim, w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli odpowiednie zobowiązania lub instrumenty:

a) podlegają przepisom prawa państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji;

b) są należne wierzycielom znajdującym się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub, w odpowiednich przypadkach, do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji.

6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wszystkie następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania zgodnie z art. 67, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania zgodnie z art. 67, obniżenia kwoty głównej bądź konwersji instrumentu lub zobowiązania objętych ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;

c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale V, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 47

Uprawnienie w odniesieniu do aktywów, praw, zobowiązań, akcji i innych instrumentów właścicielskich zlokalizowanych w państwach trzecich lub podlegających prawu państw trzecich

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach, gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu do aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać, by:

- a) osoba sprawująca kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) osoba sprawująca kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zatrzymała akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa lub prawa lub spłaciła zobowiązania w imieniu odbiorcy do czasu, gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanie się skuteczne;
- c) uzasadnione koszty odbiorcy, właściwie poniesione w związku z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b), podlegały zwrotowi na dowolny ze sposobów, o których mowa w art. 26 ust. 5.

2. Aby ułatwić ewentualne działania zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zobowiązują podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do włączenia do powiązanych umów warunków umownych, zgodnie z którymi akcjonariusze, wierzyciele lub strony umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia lub konwersji lub zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, których dokonuje się w drodze wykonania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły nakładać na podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), wymóg przekazania tym organom uzasadnionej opinii prawnej sporządzonej przez niezależnego eksperta prawnego, która potwierdza prawną wykonalność i skuteczność takich warunków umownych.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że mimo wszelkich niezbędnych kroków podjętych przez osobę sprawującą kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z ust. 1 lit. a) jest wysoce nieprawdopodobne, by działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stało się skuteczne w odniesieniu do określonych aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub określonych akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmuje działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wydał już polecenie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, polecenie to jest nieważne w odniesieniu do takich określonych aktywów, akcji, instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań.

Artykuł 48

Wyłączenie niektórych warunków umownych

1. Samego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego zastosowanych wobec podmiotu, w tym żadnych zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takiego środka nie uznaje się – na mocy umowy zawartej przez ten podmiot – za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że nadal są wykonywane istotne obowiązki wynikające z umowy, w tym obowiązki w zakresie płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

Ponadto samego takiego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE na mocy umowy zawartej przez:

- a) jednostkę zależną, gdy jednostka dominująca lub dowolny podmiot powiązany gwarantują lub w inny sposób wspierają obowiązki wynikające z tej umowy; lub
- b) dowolny podmiot powiązany, gdy umowa obejmuje obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązania.

2. Jeżeli procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim jest uznawana zgodnie z art. 76 lub – w przypadku braku takiego uznawania – jeżeli taka jest decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, taka procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim stanowi do celów niniejszego artykułu środek w zakresie zarządzania kryzysowego.

3. Pod warunkiem że istotne obowiązki wynikające z umowy, w tym obowiązki w zakresie płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, same w sobie nie umożliwiają nikomu:

- a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:
 - (i) jednostkę zależną, gdy obowiązki wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot powiązany;

- (ii) dowolny podmiot powiązany, gdy umowa obejmuje obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązania;
- b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku dowolnego z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), lub podmiotu powiązanego w związku z umową obejmującą obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań, ani sprawowania kontroli nad tego rodzaju składnikiem majątku, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;
- c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych przysługujących dowolnemu z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), lub podmiotowi powiązanemu w związku z umową obejmującą obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązania.
4. Ust. 1, 2 i 3 nie naruszają prawa danej osoby do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 3 lit. a), b) lub c), jeżeli prawo to powstaje w związku ze zdarzeniem innym niż środek w zakresie zapobiegania kryzysom, środek w zakresie zarządzania kryzysowego lub w związku ze zdarzeniem bezpośrednio związanym z zastosowaniem takiego środka.
5. Zawieszenie lub ograniczenie na mocy art. 49 lub 50 nie stanowią niewykonania obowiązku umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 51 ust. 1.
6. Przepisy zawarte w niniejszym artykule uznaje się za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 ⁽²³⁾.

Artykuł 49

Uprawnienie do zawieszenia niektórych obowiązków

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich obowiązków w zakresie płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania zawiadomienia o zawieszeniu zgodnie z art. 65 ust. 3 do północy na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu według czasu obowiązującego w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
2. Termin obowiązku w zakresie płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu zawieszenia.
3. Jeżeli obowiązki jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w zakresie płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszona na mocy ust. 1, na ten sam okres zawieszają się wynikające z tej umowy obowiązki kontrahentów tej jednostki w zakresie płatności lub dostawy.
4. Żadne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do obowiązków w zakresie płatności lub dostawy względem:
- a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;
- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA na mocy art. 25 tego rozporządzenia.
5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają możliwy wpływ wykonania tego uprawnienia.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, uwzględniając okoliczności każdego przypadku.

Artykuł 50

Uprawnienie do ograniczenia egzekucji zabezpieczeń

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia wierzycielom zabezpieczonym jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń w odniesieniu do wszelkich aktywów tej jednostki od chwili opublikowania zawiadomienia o ograniczeniu zgodnie z art. 65 ust. 3 do północy na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu według czasu obowiązującego w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do:
 - a) zabezpieczenia na rzecz systemów lub operatorów systemów wyznaczonych na potrzeby dyrektywy 98/26/WE;
 - b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA na mocy art. 25 tego rozporządzenia.
3. Jeżeli zastosowanie ma art. 62, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby wszelkie ograniczenia nałożone na podstawie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 51

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw każdej ze stron do wypowiedzenia umowy z jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od chwili opublikowania zawiadomienia zgodnie z art. 65 ust. 3 do północy na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu według czasu obowiązującego w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że nadal są wykonywane obowiązki w zakresie płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw każdej ze stron do wypowiedzenia umowy z jednostką zależną danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli spełniona jest dowolna z następujących przesłanek:
 - a) obowiązki wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) podstawą praw do wypowiedzenia umowy na mocy tej umowy jest wyłącznie upadłość jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej kondycja finansowa;
 - c) w przypadku gdy wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wykonano lub można wykonać uprawnienie do przeniesienia:
 - (i) wszystkie aktywa i zobowiązania jednostki zależnej związane z tą umową zostały przeniesione lub mogą zostać przeniesione na rzecz odbiorcy i przez niego przejęte; lub
 - (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia w dowolny inny sposób odpowiednią ochronę takim obowiązkom.

Zawieszenie praw do wypowiedzenia umowy staje się skuteczne z chwilą opublikowania zawiadomienia zgodnie z art. 65 ust. 3 do północy na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu według czasu obowiązującego w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

3. Zawieszenie na podstawie ust. 1 lub 2 nie ma zastosowania do:
 - a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE; ani
 - b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA na mocy art. 25 tego rozporządzenia.
4. Osoba może skorzystać z prawa do wypowiedzenia umowy w ramach umowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte tą umową nie podlegają:
 - a) przeniesieniu na rzecz innego podmiotu; ani
 - b) umorzeniu lub konwersji zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. a).
5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, i jeżeli nie wydano zawiadomienia zgodnie z art. 4 niniejszego artykułu, te prawa do wypowiedzenia umowy można wykonać po upływie okresu zawieszenia, z zastrzeżeniem art. 48, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową zostały przeniesione do innego podmiotu, kontrahent może wykonać wspomniane prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy wyłącznie jeżeli odbiorca powoduje wystąpienie lub utrzymywanie się zdarzenia uprawniającego do egzekwowania;
- b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową pozostają w jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował instrumentu umorzenia lub konwersji do celów określonych w art. 35 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do tej umowy, kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy z chwilą wygaśnięcia zawieszenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 52

Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zobowiązują podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do włączenia do wszelkich umów finansowych, które zawierają i które są regulowane przepisami prawa państwa trzeciego, warunków, zgodnie z którymi strony uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i obowiązków na mocy art. 49, 50 i 51, oraz uznają, że są one związane wymogami określonymi w art. 48.
2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby jednostki dominujące najwyższego szczebla zapewniły, by ich jednostki zależne z państw trzecich będące podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), włączały do umów finansowych, o których mowa w ust. 1, warunki w celu wykluczenia sytuacji, w której wykonywanie uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia lub ograniczenia praw i obowiązków jednostki dominującej najwyższego szczebla, zgodnie z ust. 1, stanowiłoby ważny powód wykonania prawa do przedterminowego wypowiedzenia takich umów, ich zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, lub egzekucji zabezpieczeń.
3. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do każdej umowy finansowej, która:
 - a) tworzy nowy obowiązek lub powoduje istotną zmianę istniejącego obowiązku po wejściu w życie przyjętych na szczeblu krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;
 - b) przewiduje wykonanie co najmniej jednego prawa do wypowiedzenia umowy lub prawa do egzekucji zabezpieczeń, do których miałyby zastosowanie art. 48, 49, 50 lub 51, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przepisami jednego z państw członkowskich.
4. Fakt, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), nie włącza do swoich umów finansowych warunków umownych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień, o których mowa w art. 48, 49, 50 i 51, w odniesieniu do tej umowy finansowej.
5. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia treści warunków umownych, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając poszczególne modele biznesowe podmiotów, o których mowa w tym ustępie.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2027 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 53

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wykupu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przejściowego ograniczenia lub zawieszenia praw do wykupu przysługujących ubezpieczającym w związku z umowami ubezpieczenia na życie zawartymi przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że istotne obowiązki wynikające z umów, a w szczególności obowiązki płatnicze na rzecz ubezpieczających, beneficjentów lub osób poszkodowanych, są nadal wykonywane.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie tak długo, jak jest to konieczne do ułatwienia zastosowania co najmniej jednego z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przedmiotowe uprawnienie jest ważne przez okres wskazany w zawiadomieniu o zawieszeniu opublikowanym zgodnie z art. 65 ust. 3.

Artykuł 54

Wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu:
 - a) prowadzenia działalności i świadczenia usług jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z zachowaniem wszystkich uprawnień przysługujących jej akcjonariuszom oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu;
 - b) zarządzania i rozporządzania aktywami i majątkiem jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym, może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa głosu wynikające z posiadanych akcji lub innych instrumentów właścicielskich jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane w okresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem prawa do odwołania, o którym mowa w art. 67, mogły podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi bez sprawowania kontroli nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub 2, z uwzględnieniem celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zasad ogólnych regulujących restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, o których mowa w art. 22, szczególnych okoliczności, w których znajduje się dana jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz potrzeby ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych.
4. Organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za odpowiedników dyrektorów ani za osoby faktycznie zarządzające na mocy przepisów krajowych.

ROZDZIAŁ V

Zabezpieczenia

Artykuł 55

Sposób traktowania akcjonariuszy, ubezpieczających, beneficjentów, osób występujących z roszczeniem i innych wierzycieli w przypadku przeniesień częściowych i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zastosowania co najmniej jednego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z wyjątkiem sytuacji opisanej w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz w przypadku przeniesienia przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie części praw, aktywów i zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele, których roszczeń nie przeniesiono, otrzymali tytułem zaspokojenia swoich roszczeń kwotę co najmniej równą kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zastosowania co najmniej jednego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w przypadku zastosowania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu umorzenia lub konwersji, akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele, których roszczenia umorzono lub poddano konwersji na kapitał własny, nie ponieśli większych strat niż te, które ponieśli w przypadku likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego bezpośrednio w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64.

*Artykuł 56***Wycena różnicy w sposobie traktowania**

1. Do celów oceny, czy akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele byliby traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszczęto standardowe postępowanie upadłościowe, państwa członkowskie zapewniają, aby po przeprowadzeniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależna osoba jak najszybciej dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 23.

2. Wycena, o której mowa w ust. 1, określa:

- a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem, inni wierzyciele lub odpowiednie ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne, gdyby wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której przeprowadzono działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wszczęto standardowe postępowanie upadłościowe w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64;
- b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), a sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).

3. W ramach wyceny:

- a) zakłada się, że wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której przeprowadzono działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wszczęto by standardowe postępowanie upadłościowe w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64;
- b) zakłada się, że nie przeprowadzono działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) uwzględnia się racjonalne z handlowego punktu widzenia oszacowanie kosztów odtworzenia, w tym opłat brokerskich i końcowych, już zakupionych polis w odniesieniu do odpowiednich kohort ubezpieczających w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64;
- d) pomija się ewentualne udzielenie jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

4. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa się metodykę dokonywania wyceny, o której mowa w niniejszym artykule, w szczególności metodykę oceny sposobu traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze, ubezpieczający, beneficjenci, osoby występujące z roszczeniem i inni wierzyciele, gdyby wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszczęto postępowanie upadłościowe w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 64, a także metodykę szacowania kosztów odtworzenia.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2027 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

*Artykuł 57***Zabezpieczenie dla akcjonariuszy, ubezpieczających, beneficjentów, osób występujących z roszczeniem lub innych wierzycieli**

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy wycena dokonana na mocy art. 56 wykaże, że jakkolwiek akcjonariusz, ubezpieczający, beneficjent, osoba występująca z roszczeniem lub inny wierzyciel, o których mowa w art. 55, lub – w stosownych przypadkach – ubezpieczeniowy system gwarancyjny zgodny z mającym zastosowanie prawem krajowym ponieśli większe straty niż te, które ponieśliby w przypadku likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, byli oni uprawnieni do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy.

Artykuł 58

Zabezpieczenie dla kontrahentów w przypadku przeniesień częściowych

1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę następujących uzgodnień i kontrahentów, których dotyczą te uzgodnienia:
 - a) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w aktywach lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnymi aktywami lub prawami, czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;
 - b) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych obowiązków jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach, zgodnie z którymi podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone obowiązki zostają wykonane;
 - c) uzgodnień dotyczących potrącenia, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
 - d) uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
 - e) umów ubezpieczeniowych związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym lub innych wyodrębnionych portfeli;
 - f) umów reasekuracji;
 - g) uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji i instrumentów stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone i obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub podmiot wskazany.

Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w akapicie pierwszym lit. a)–g), jest wybierana zgodnie z art. 59–62.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki ochrony określone w ust. 1 miały zastosowanie w następujących okolicznościach:
 - a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu lub – w przypadku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – z zakładu pomostowego lub podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami do innej osoby;
 - b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 43 ust. 1 lit. f).
3. Wymóg określony w ust. 1 ma zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia:
 - a) powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa;
 - b) powstają na mocy prawa innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Artykuł 59

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia, uzgodnień dotyczących kompensowania sald oraz umów reasekuracji

1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia i uzgodnień dotyczących kompensowania sald oraz umów reasekuracji, aby uniemożliwić przeniesienie niektórych, ale nie wszystkich, praw i zobowiązań chronionych na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia, uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a inną osobą oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań

chronionych na mocy takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia, uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.

Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy traktować jako chronione na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia, uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji, jeżeli strony uzgodnienia lub umowy są uprawnione do potrącenia lub kompensacji tych praw i zobowiązań.

2. Niezależnie od ust. 1, jeżeli jest to konieczne do lepszej ochrony ubezpieczających poprzez zapewnienie, aby przenoszone umowy ubezpieczenia nadal spełniały odpowiednie wymogi prawne w odniesieniu do obowiązkowych minimalnych poziomów ochrony na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić te portfele umów będące częścią uzgodnień i umów, o których mowa w ust. 1, bez przenoszenia innych aktywów, praw i zobowiązań będących częścią tych samych uzgodnień i umów, i mogą przenosić, zmieniać lub likwidować te aktywa, prawa i inne zobowiązania bez przenoszenia portfeli umów.

Artykuł 60

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania żadnej z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;
- b) przeniesienia zobowiązania zabezpieczonego, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;
- c) przeniesienia korzyści związanych z zabezpieczeniem, chyba że przenoszone jest również zobowiązanie zabezpieczone;
- d) zmiany lub wypowiedzenia uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego wypowiedzenia zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.

2. Niezależnie od ust. 1, jeżeli jest to konieczne do lepszej ochrony ubezpieczających poprzez zapewnienie, aby przenoszone umowy ubezpieczenia nadal spełniały odpowiednie wymogi prawne w odniesieniu do obowiązkowych minimalnych poziomów ochrony na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić te portfele umów będące częścią uzgodnień, o których mowa w ust. 1, bez przenoszenia innych aktywów, praw i zobowiązań będących częścią tych samych uzgodnień, i mogą przenosić, zmieniać lub likwidować te aktywa, prawa i inne zobowiązania bez przenoszenia portfeli umów.

Artykuł 61

Ochrona uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego i innych wyodrębnionych portfeli

1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego lub innych wyodrębnionych portfeli, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. e) i g), tak aby nie dopuścić do powstania żadnej z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań, które stanowią uzgodnienie dotyczące finansowania strukturyzowanego lub inne wyodrębnione portfele lub ich część, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. e) i g), których stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, aktywów, praw i zobowiązań, które stanowią uzgodnienie dotyczące finansowania strukturyzowanego lub inne wyodrębnione portfele lub są częścią takich uzgodnień lub portfeli, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. e) i g), których stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli jest to konieczne do skuteczniejszego osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, a w szczególności do zapewnienia lepszej ochrony ubezpieczających, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenieść, zmienić lub zlikwidować aktywa, prawa lub zobowiązania stanowiące część tego samego uzgodnienia.

*Artykuł 62***Przeniesienia częściowe: ochrona systemów obrotu oraz systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie miało wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje dowolne z następujących działań:
 - a) dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz innego podmiotu;
 - b) korzysta z uprawnień pomocniczych, o których mowa w art. 43, w celu unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub w celu zastąpienia przez odbiorcę jednostki w charakterze strony.
2. Przeniesienie, unieważnienie lub zmiana, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą prowadzić do:
 - a) odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE;
 - b) zmiany lub utraty wymagalności zleceń transferu i kompensowania wymaganej na mocy art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE, wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami art. 4 wspomnianej dyrektywy lub ochrony zabezpieczenia wymaganej przepisami art. 9 wspomnianej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VI

Obowiązki proceduralne*Artykuł 63***Wymogi dotyczące powiadomień**

1. Państwa członkowskie zobowiązują organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), do powiadomienia organu nadzoru, jeżeli organy te uznają, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), jest na progu upadłości lub zagrożony upadłością w rozumieniu art. 19 ust. 4.
 2. Organy nadzoru informują zainteresowane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o:
 - a) wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, na mocy art. 136, art. 138 ust. 1 i art. 139 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) wszelkich działaniach, których podjęcia organ nadzoru wymaga od podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), w ramach wykonywania uprawnień przysługujących temu organowi na mocy art. 15 lub 16 niniejszej dyrektywy oraz na mocy art. 136a, 137, art. 138 ust. 3 i 5, art. 139 ust. 3 oraz art. 140, 141 i 144 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) każdym przedłużeniu okresu naprawczego zgodnie z art. 138 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE.
- Organy nadzoru przekazują również organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kopię planu naprawy, który podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), przedłożył zgodnie z art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, kopię planu finansowego, który podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), przedłożył zgodnie z art. 139 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, oraz – stosownie do sytuacji – opinię organów nadzoru na temat tych dokumentów.
3. Organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzające, że warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), bezzwłocznie powiadamiają o tym stwierdzeniu następujące organy, jeżeli są to inne organy:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla tego podmiotu;
- b) organ nadzoru właściwy dla tego podmiotu;
- c) organ nadzoru każdego państwa członkowskiego, w którym ten podmiot prowadzi istotną działalność transgraniczną;

- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego państwa członkowskiego, w którym ten podmiot prowadzi istotną działalność transgraniczną;
- e) ubezpieczeniowy system gwarancyjny, z którym powiązany jest ten podmiot, w stosownych przypadkach i jeżeli jest to konieczne do umożliwienia wykonywania funkcji ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego;
- f) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) właściwe ministerstwo;
- h) w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór nad grupą;
- i) Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i wyznaczony krajowy organ nadzoru makroostrożnościowego;
- j) gdy podmiot jest częścią konglomeratu finansowego – odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz odpowiedni właściwy organ w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽²⁴⁾ i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 64

Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po otrzymaniu powiadomienia od organu nadzoru zgodnie z art. 63 ust. 3 lub z własnej inicjatywy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala, czy warunki określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 są spełnione w odniesieniu do danego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e).
2. Decyzja dotycząca podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), zawiera uzasadnienie.

W przypadku podjęcia decyzji o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzja ta zawiera również następujące informacje: działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz – w stosownych przypadkach – zamiar wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub dowolny inny środek na mocy mającego zastosowanie standardowego postępowania upadłościowego lub inne środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 65

Obowiązki proceduralne organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniały wymogi określone w ust. 2 i 3 tak szybko, jak jest to możliwe po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz następujące organy, jeżeli są to inne organy, o działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 1:
 - a) organ nadzoru właściwy dla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) organ nadzoru dowolnego oddziału jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - c) bank centralny państwa członkowskiego, w którym jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma swoją siedzibę;
 - d) w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowy system gwarancyjny, z którym powiązana jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - e) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - f) właściwe ministerstwo;
 - g) w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór nad grupą;

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- h) Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy;
- i) Komisję, Europejski Bank Centralny, EIOPA, ESMA i EUNB;
- j) jeżeli jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest instytucją w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE – operatorów systemów, w których uczestniczy;
- k) gdy jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest częścią konglomeratu finansowego – odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz odpowiedni właściwy organ w rozumieniu dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub zapewnia publikację kopii zarządzenia lub instrumentu, na mocy którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym skutków dla ubezpieczających oraz, w stosownych przypadkach, warunki i okres zawieszenia lub ograniczenia, o których mowa w art. 49, 50 i 51, przy użyciu następujących środków:

- a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;
- b) na stronie internetowej organu nadzoru, jeżeli nie jest nim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i na stronie internetowej EIOPA;
- c) na stronie internetowej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) jeżeli akcje, inne instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁵⁾.

4. Jeżeli akcje, instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 3, zostały przesłane akcjonariuszom i wierzycielom jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją znanym dzięki rejestrom lub bazom danych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma dostęp.

Artykuł 66

Poufność

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące osoby, organy i podmioty podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej oraz aby nie ujawniały żadnych informacji poufnych:

- a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) organy nadzoru i EIOPA;
- c) właściwe ministerstwa;
- d) zarządcy nadzwyczajni powołani zgodnie z art. 44 niniejszej dyrektywy;
- e) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia działalności, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;
- f) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci bezpośrednio lub pośrednio zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru, właściwe ministerstwa lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. e);
- g) podmioty, które zarządzają ubezpieczeniowymi systemami gwarancyjnymi;

⁽²⁵⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- h) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania;
- i) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- j) zakład pomostowy lub podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami;
- k) jakakolwiek inna osoba, która świadczy lub świadczyła usługi bezpośrednio lub pośrednio, stale lub okazjonalnie na rzecz osób, o których mowa w lit. a)–j);
- l) kadra kierownicza wyższego szczebla, członkowie organu administrującego, zarządzającego i nadzorującego i pracownicy organów lub podmiotów, o których mowa w lit. a)–j) powyżej, przed ich wyznaczeniem, podczas procesu wyznaczania i po wyznaczeniu;
- m) odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz właściwy organ w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów określonych w ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby osobom, o których mowa w ust. 1, zabroniono ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub otrzymanych od organu nadzoru bądź organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że w następujących sytuacjach:

- a) ujawnienie odbywa się w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy;
- b) ujawnienie odbywa się w formie skrótowej lub zbiorczej w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie poszczególnych podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e);
- c) ujawnienie odbywa się za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), którzy dostarczyli tych informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, przeprowadziły ocenę możliwych skutków ujawnienia informacji z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, a także z perspektywy interesów komercyjnych osób fizycznych i prawnych, a także z punktu widzenia celów inspekcji, dochodzeń i kontroli.

Procedura oceny skutków, o której mowa w akapicie drugim, obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny skutków ujawnienia treści i szczegółów planów naprawy prewencyjnej oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 5, 7, 9, 10 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 13.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1, ponosiły odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), g), i) oraz j), posiadały przepisy wewnętrzne zapewniające zgodność z wymogami dotyczącymi poufności określonymi w ust. 1 i 2, w tym przepisy gwarantujące poufność informacji przekazywanych między osobami bezpośrednio zaangażowanymi w procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Ust. 1–3 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody w:

- a) wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–i);
- b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organami nadzoru, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie przez nie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi unijnymi organami nadzoru, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, ubezpieczeniowymi systemami gwarancyjnymi, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych, EIOPA lub, z zastrzeżeniem art. 80, organami państw trzecich, które wykonują funkcje równoważne funkcjom wykonywanym przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, potencjalnym nabywcą na potrzeby planowania lub prowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami podatkowymi w tym samym państwie członkowskim w zakresie, w jakim taka wymiana jest dozwolona na mocy prawa krajowego; w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, mogą one być przedmiotem wymiany wyłącznie za wyraźną zgodą organu, od którego pochodzą.

5. Państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:
- a) z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności – z jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim oraz innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim, z zachowaniem odpowiednich warunków;
 - c) organami krajowymi odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za sprawowanie nadzoru nad rynkami finansowymi, instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.
6. Ust. 1–5 pozostają bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.
7. Do dnia 29 stycznia 2027 r. EIOPA wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, w celu określenia sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VII

Prawo do odwołania i wyłączenie innych działań

Artykuł 67

Zatwierdzenie sądowe *ex ante* i prawa do zaskarżenia decyzji

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego podlegała zatwierdzeniu sądowemu *ex ante*, pod warunkiem że w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego, zgodnie z prawem krajowym, procedura związana ze złożeniem wniosku o zatwierdzenie i rozpatrzenie przez sąd odbędzie się bez zwłoki.
2. Państwa członkowskie przewidują w prawie krajowym prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub decyzji o wykonaniu wszelkich uprawnień innych niż środki w zakresie zarządzania kryzysowego na mocy niniejszej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby kontrola środka w zakresie zarządzania kryzysowego odbywała się niezwłocznie oraz aby sądy krajowe korzystały z ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.

4. Prawo do odwołania, o którym mowa w ust. 3, podlega następującym wymogom:
- a) złożenie odwołania nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;
 - b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym oraz skutkuje wrzszalnym domniemaniem, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

Jeżeli jest to niezbędne do ochrony interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa, obowiązki lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze wykorzystania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze akty administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które były oparte na unieważnionej decyzji. W takim przypadku środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez stronę skarżącą w wyniku decyzji lub działania.

Artykuł 68

Ograniczenia dotyczące innych postępowań

1. Bez uszczerbku dla art. 64 ust. 2 akapit drugi państwa członkowskie zapewniają – w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, są spełnione – by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by decyzja, na mocy której podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), zostaje objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, nie mogła zostać wydana bez zgody organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były bezzwłocznie powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), niezależnie od tego, czy taka jednostka lub podmiot są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 65 ust. 3 i 4;
 - b) wniosek o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego nie był rozpatrywany, chyba że dokonano powiadomień, o których mowa w lit. a), i zachodzi jedna z następujących okoliczności:
 - (i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił organy odpowiedzialne za prowadzenie standardowego postępowania upadłościowego, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e);
 - (ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin siedmiu dni.
3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekucji zabezpieczeń nałożonych zgodnie z art. 50, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne do skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpić do sądu o zastosowanie zawieszenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.

TYTUŁ IV

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA GRUP TRANSGRANICZNYCH

Artykuł 69

Ogólne zasady podejmowania decyzji dotyczących co najmniej dwóch państw członkowskich

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku podejmowania decyzji lub działania zgodnie z niniejszą dyrektywą, które to decyzja lub działanie mogą mieć skutki w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ich organy uwzględniały następujące zasady ogólne:

- a) podczas podejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proces decyzyjny jest efektywny, a koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są utrzymywane na najniższym możliwym poziomie;
- b) decyzje i działania są podejmowane w sposób terminowy i w razie konieczności z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy;
- c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i inne organy współpracują ze sobą, aby zapewnić podejmowanie decyzji i działań w sposób skoordynowany i efektywny;
- d) role i obowiązki odpowiednich organów w każdym państwie członkowskim są precyzyjnie określone;
- e) należy uwzględnić interesy, potencjalny wpływ wszelkich decyzji, działań lub niepodjęcia działań oraz negatywne skutki dla ubezpieczających, stabilności finansowej, zasobów fiskalnych, ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, mechanizmów finansowania oraz negatywne skutki gospodarcze i społeczne we wszystkich państwach członkowskich, w których działa jednostka dominująca najwyższego szczebla i jej jednostki zależne lub w których prowadzą one istotną działalność transgraniczną;
- f) należy uwzględnić cele dotyczące wyważenia interesów różnych państw członkowskich oraz unikania powodowania niesłusznego uszczerbku dla interesów określonych państw członkowskich lub niesłusznej ochrony tych interesów;

- g) podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stosują się do nich, chyba że zdaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane efektywniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) proponowana decyzja lub proponowane działanie są przejrzyste, zawsze gdy taka decyzja lub takie działanie będą prawdopodobnie mieć skutki dla ubezpieczających, gospodarki realnej, stabilności finansowej, zasobów fiskalnych oraz, w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych i mechanizmów finansowania dowolnego zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 70

Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 10, 11, 14, 16, 73 i 74 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.

W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pozostałym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, organom nadzoru i organom sprawującym nadzór nad grupą ramy na potrzeby realizacji następujących zadań:

- a) wymiany informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 14;
- d) wykonania uprawnień do zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup lub do usunięcia tych przeszkód zgodnie z art. 16;
- e) podjęcia decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 73 lub 74;
- f) osiągnięcia zgody co do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 73 lub 74;
- g) koordynacji informowania opinii publicznej o strategiach i programach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) koordynacji stosowania wszelkich ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub mechanizmów finansowania.

Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.

2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:

- a) grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę jednostka zależna objęta nadzorem nad grupą;
- c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw członkowskich, w których ma siedzibę jednostka dominująca co najmniej jednej jednostki należącej do grupy, będąca podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), d) lub e);
- d) organ sprawujący nadzór nad grupą i organy nadzoru państw członkowskich, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) właściwe ministerstwa, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są właściwymi ministerstwami;
- f) w stosownych przypadkach, organ odpowiedzialny za ubezpieczeniowy system gwarancyjny danego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa członkowskiego jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- g) EIOPA, z zastrzeżeniem akapitu drugiego;
- h) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których należące do grupy zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji prowadzą istotną działalność transgraniczną.

Do celów akapitu pierwszego lit. g) EIOPA przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, efektywnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konwergencji stosowanych przez nie praktyk. EIOPA jest zapraszana w tym celu do udziału w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EIOPA nie ma prawa głosu.

Do celów akapitu pierwszego lit. h) udział organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza się do osiągnięcia celów związanych z efektywną wymianą informacji.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich, w których jednostka dominująca lub jednostka mająca siedzibę w Unii mają zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będące jednostką zależną lub oddział, które zostałyby uznane za istotne, gdyby były zlokalizowane w Unii, mogą zostać zaproszone do udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w roli obserwatorów, pod warunkiem że organy te podlegają wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wymogom określonym w art. 80.

4. W przypadku gdy grupa jest konglomeratem finansowym lub jego częścią, odpowiednie organy wyznaczone zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE są zapraszane do udziału w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w charakterze obserwatorów.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcję przewodniczącego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pełniąc tę funkcję, wykonuje on następujące zadania:

- a) czyni ustalenia i ustanawia procedury na piśmie dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z pozostałymi członkami tego kolegium;
- b) koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zwołuje wszystkie posiedzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i im przewodniczy, a także przekazuje z wyprzedzeniem wszystkim członkom kolegium wyczerpujące informacje dotyczące organizacji jego posiedzeń, głównych kwestii, które należy omówić, i punktów, które należy przeanalizować;
- d) powiadamia członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich planowanych posiedzeniach, tak aby mogli oni zgłosić chęć wzięcia udziału w tych posiedzeniach;
- e) postanawia, których członków i obserwatorów należy zaprosić do wzięcia udziału w danych posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem wagi kwestii, która ma być omawiana, dla tych członków i obserwatorów;
- f) powiadamia w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń i ich wynikach.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego zlokalizowanego w ich państwach członkowskich.

6. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do ustanowienia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w ust. 1 oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 72, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

7. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia funkcjonowania operacyjnego kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

EIOPA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 29 lipca 2026 r.

Komisji powierza się uprawnienie do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

*Artykuł 71***Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiadają unijne jednostki zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, lub co najmniej dwa unijne oddziały zakładu z państwa trzeciego, które są uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te unijne jednostki zależne mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te unijne oddziały zakładu z państwa trzeciego, mogą ustanowić europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcje i wykonuje zadania określone w art. 70 w odniesieniu do unijnych jednostek zależnych oraz – w zakresie, w jakim zadania te są istotne – do unijnych oddziałów zakładu z państwa trzeciego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a poza tym działa zgodnie z przepisami określonymi w art. 70.
3. W przypadku gdy tylko jedna jednostka dominująca mająca siedzibę w państwie członkowskim posiada wszystkie unijne jednostki zależne zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba tej jednostki dominującej.

Jeżeli akapit pierwszy nie ma zastosowania, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę unijna jednostka zależna posiadająca całkowite aktywa bilansowe o największej wartości.

*Artykuł 72***Wymiana informacji**

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 66, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynuje przepływ wszystkich istotnych informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 70 ust. 1 akapit drugi lit. b)–h).
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekazuje informacji udostępnionych przez organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, chyba że taki organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego wyraziły zgodę na takie przekazanie.

*Artykuł 73***Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę zależną grupy**

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie przekazuje, w formie powiadomienia, grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – jeżeli nie jest to ten sam organ – organowi sprawującemu nadzór nad grupą oraz danym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje wymienione w ust. 2, w przypadku gdy:
 - a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będące jednostką zależną grupy znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością; lub
 - b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji został poinformowany przez organ nadzoru o podjęciu decyzji stwierdzającej, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będące jednostką zależną grupy znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością; lub
 - c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), będący jednostką zależną grupy, spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.
2. Informacje, które należy ująć w powiadomieniu zgodnie z ust. 1, są następujące:
 - a) decyzja stwierdzająca, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;

b) decyzja, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3;

c) informacja o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e).

3. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, po konsultacji z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano w powiadomieniu zgodnie z ust. 2 lit. c), na grupę i podmioty powiązane w innych państwach członkowskich, a także, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki zwiększyłyby prawdopodobieństwo spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim.

4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano w powiadomieniu zgodnie z ust. 2 lit. c), nie zwiększyłyby prawdopodobieństwa spełnienia warunków określonych w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował w powiadomieniu.

5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano w powiadomieniu zgodnie z ust. 2 lit. c), zwiększyłyby prawdopodobieństwo spełnienia warunków określonych w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje, w terminie pięciu dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ten pięciodniowy okres można przedłużyć za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia.

6. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokona oceny w terminie pięciu dni lub w uzgodnionym dłuższym okresie po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia, może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których powiadomił.

7. Grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 5:

a) przedstawia zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które dane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podjąć w odniesieniu do jednostki dominującej najwyższego szczebla lub poszczególnych podmiotów powiązanych, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zastosować się do ogólnych zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 22;

b) precyzuje sposób koordynacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w lit. a);

c) ustanawia plan finansowania, który uwzględnia grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasady podziału odpowiedzialności określone w tym grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. e).

8. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w wypracowaniu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uważa, że ze względów ochrony zbiorowego interesu ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosować środki inne niż zaproponowane w grupowym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) informuje o powodach, o których mowa w lit. a), grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- c) informuje grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których dotyczy grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmie, lub środkach, które zastosuje.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, potencjalny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmie, lub środków, które zastosuje, na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środków dla innych elementów składowych grupy.

10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą wypracować wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane w państwach członkowskich tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez udziału organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niewyrażających zgody.

11. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 8 i 10, oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki podjęte lub zastosowane zgodnie z ust. 9 są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

12. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują i stosują wszystkie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i środki, o których mowa w niniejszym artykule, niezwłocznie i z należywym uwzględnieniem pilności sytuacji.

13. W przypadku gdy nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do dowolnego podmiotu powiązanego – ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do osiągnięcia skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.

14. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiegokolwiek działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do dowolnego podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

Artykuł 74

Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę dominującą najwyższego szczebla

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stwierdza, że jednostka dominująca najwyższego szczebla, za którą odpowiada, spełnia warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, bezzwłocznie przekazuje, w formie powiadomienia, informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2, organowi sprawującemu nadzór nad grupą oraz pozostałym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy.

Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego, o których mowa w art. 73 ust. 2 lit. c), mogą obejmować realizację grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z art. 73 ust. 7 w dowolnej z następujących sytuacji:

- a) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki na poziomie jednostki dominującej, o których poinformowano w powiadomieniu zgodnie z art. 73 ust. 2 lit. c), zwiększają prawdopodobieństwo spełnienia warunków określonych w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;
- b) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki podejmowane wyłącznie na poziomie jednostki dominującej nie wystarczą do ustabilizowania sytuacji lub prawdopodobnie nie zapewnią optymalnego skutku;
- c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły, że co najmniej jedna jednostka zależna, za którą są odpowiedzialne, spełnia warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3;
- d) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie grupy są korzystne dla jednostek zależnych grupy w sposób, który sprawia, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest odpowiedni.

2. Jeżeli działania lub środki zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie obejmują grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję po konsultacji z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Jeżeli działania lub środki zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program ten przybiera formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w wypracowaniu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od programu lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosować środki inne niż zaproponowane w grupowym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) informuje o powodach, o których mowa w lit. a), grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) informuje grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o działaniach, które zamierza podjąć, lub środkach, które zamierza zastosować.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, należyście uwzględni grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, potencjalny wpływ niezależnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmie, lub środków, które zastosuje, na stabilność finansową, zasoby fiskalne, ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne i wszelkie mechanizmy finansowania w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków dla innych elementów składowych grupy.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą wypracować wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane w ich odnośnych państwach członkowskich bez udziału organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niewyrażających zgody.

6. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 3 lub 5, oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i środki, o których mowa w ust. 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

7. Organy podejmują i stosują wszystkie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i środki, o których mowa w ust. 1–6, niezwłocznie i z należyłym uwzględnieniem pilności sytuacji.

8. W przypadku gdy nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – podejmując działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do dowolnego podmiotu powiązanego – ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do osiągnięcia skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych, których to dotyczy.

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do dowolnego podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

TYTUŁ V

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 75

Umowy z państwami trzecimi

1. Zgodnie z art. 218 TFUE Komisja może przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym państwem trzecim lub większą ich liczbą dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odnośnymi organami państw trzecich, m.in. do celów wymiany informacji w związku z planowaniem naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państw trzecich oraz grup.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają na celu zapewnienie określenia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odnośnymi organami państw trzecich przy realizacji niektórych lub wszystkich zadań i wykonywaniu niektórych lub wszystkich uprawnień, o których mowa w art. 79.

3. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi – w zakresie, w jakim takie umowy dwustronne nie są sprzeczne z niniejszym tytułem – w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia wejścia w życie umowy, o której mowa w ust. 1, z danym państwem trzecim.

Artykuł 76

Uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, o ile nie wejdzie w życie umowa międzynarodowa z odnośnym państwem trzecim, o której mowa w art. 75 ust. 1, oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie takiej umowy międzynarodowej z odnośnym państwem trzecim w zakresie, w jakim uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.

2. Odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję co do tego, czy uznać i wykonać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 77, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do unijnej jednostki zależnej lub unijnego oddziału zakładu z państwa trzeciego lub jednostki dominującej.

W decyzji w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych państw członkowskich, w których działają zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego, lub jednostka dominująca, a w szczególności potencjalny wpływ uznania i wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim na pozostałe elementy składowe grupy oraz na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do:

- a) wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do:
 - (i) aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej zlokalizowanych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;
 - (ii) praw lub zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego, które są księgowane przez unijny oddział zakładu z państwa trzeciego w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczeń w odniesieniu do tych praw i zobowiązań można dochodzić w ich państwie członkowskim;
- b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub innych instrumentów właścicielskich unijnej jednostki zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim;
- c) wykonania uprawnień określonych w art. 49, 50 lub 51 w odniesieniu do praw jakiejkolwiek strony do zawarcia umowy z podmiotem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli uprawnienia takie są konieczne do wyegzekwowania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim; oraz
- d) uznania za bezskuteczne wszelkich praw do wypowiedzenia umowy lub przyspieszenia wykonania umów lub naruszenia praw umownych podmiotów, o których mowa w ust. 2, oraz innych podmiotów powiązanych, jeżeli takie prawa wynikają z działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanego – przez sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego lub w inny sposób w zgodzie z wymogami prawnymi lub regulacyjnymi dotyczącymi uzgodnień w kwestii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie – wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego, jednostki dominującej takich podmiotów lub innych podmiotów powiązanych, pod warunkiem że nadal są wykonywane istotne obowiązki wynikające z umowy, w tym obowiązki w zakresie płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w razie konieczności w interesie publicznym, podejmować działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, jeżeli odpowiedni organ państwa trzeciego stwierdzi, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, które są jednostką zależną tej jednostki dominującej i są zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa tego państwa trzeciego. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły korzystać ze wszelkich uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, a zastosowanie ma art. 48.

5. Uznawanie i wykonanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim pozostaje bez uszczerbku dla standardowego postępowania upadłościowego na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 77***Prawo do odmowy uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim**

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odmówić uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim zgodnie z art. 76, jeżeli uzna, że:

- a) procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub że procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby niekorzystny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;
- b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 78 w odniesieniu do unijnego oddziału zakładu z państwa trzeciego;
- c) wierzyciele nie byłoby traktowani tak samo jak mający podobne prawa wierzyciele z państwa trzeciego w ramach krajowej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim;
- d) uznanie lub wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby istotne skutki fiskalne dla państwa członkowskiego; lub
- e) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym.

*Artykuł 78***Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja unijnych oddziałów zakładów z państw trzecich**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w odniesieniu do unijnego oddziału zakładu z państwa trzeciego, który nie jest objęty żadną procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim lub jest objęty procedurą w państwie trzecim i ma zastosowanie jedna z okoliczności, o których mowa w art. 77.

Państwa członkowskie zapewniają, aby do wykonania takich uprawnień zastosowanie miał art. 48.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) unijny oddział zakładu z państwa trzeciego nie spełnia już lub prawdopodobnie nie będzie spełniał określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiegokolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów nadzoru lub odnośnego państwa trzeciego mogło w rozsądnym czasie przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;
- b) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego – zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – nie są w stanie lub nie są skłonne, lub prawdopodobnie nie będą w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do unijnych wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, takich jak np. płatności na rzecz ubezpieczających lub beneficjentów, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że żadne procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe w tym państwie nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego w rozsądnym czasie;
- c) odpowiedni organ państwa trzeciego wszczął procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w odniesieniu do unijnego oddziału zakładu z państwa trzeciego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje działanie zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:

- a) zasadami określonymi w art. 22;
- b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule III rozdział II.

Artykuł 79

Współpraca z organami państw trzecich

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do współpracy z państwem trzecim, o ile nie wejdzie w życie umowa międzynarodowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 75 ust. 1, oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie takiej umowy międzynarodowej w zakresie, w jakim przedmiot niniejszego artykułu nie jest regulowany tą umową.
2. EIOPA może zawierać niewiążące ramowe uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi organami państw trzecich. W porozumieniach ramowych o współpracy określa się procedury i ustalenia między uczestniczącymi organami dotyczące wymiany niezbędnych informacji oraz współpracy w zakresie realizacji niektórych lub wszystkich z następujących zadań oraz wykonywania niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji lub grup:
 - a) sporządzanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9–12 oraz podobnymi wymogami na mocy prawa odośnych państw trzecich;
 - b) ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do takich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup, zgodnie z art. 13 i 14 oraz podobnymi wymogami na mocy prawa odośnych państw trzecich;
 - c) wykonywanie uprawnień do zajęcia się przeszkodami dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do usunięcia tych przeszkód zgodnie z art. 15 i 16 oraz podobnych uprawnień na mocy prawa odośnych państw trzecich;
 - d) zastosowanie środków zapobiegawczych zgodnie z art. 141 dyrektywy 2009/138/WE oraz wykonanie podobnych uprawnień na mocy prawa odośnych państw trzecich;
 - e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać odpowiednie organy państw trzecich.
3. W stosownych przypadkach organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zawierać z odpowiednimi organami państw trzecich uzgodnienia o współpracy zgodnie z ramowymi uzgodnieniami EIOPA, o których mowa w ust. 2.
4. Państwa członkowskie powiadamiają EIOPA o wszystkich uzgodnieniach o współpracy zawartych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 80

Wymiana informacji poufnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych, w tym planów naprawy przewencyjnej, z odpowiednimi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) te organy państwa trzeciego podlegają wymogom i standardom tajemnicy zawodowej, które w opinii wszystkich zainteresowanych organów są uznawane za co najmniej równoważne wymogom i standardom nałożonym w art. 66;
 - b) informacje te są niezbędne do wykonywania przez odpowiednie organy państwa trzeciego ich funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa krajowego, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz, zgodnie z lit. a), nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

Do celów lit. a) w zakresie, w jakim wymiana informacji dotyczy danych osobowych, postępowanie z takimi danymi oraz przekazywanie ich organom państw trzecich podlega mającym zastosowanie przepisom unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.

2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i właściwe ministerstwa nie mogą ujawniać tych informacji odpowiednim organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:

- a) odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje („organ udostępniający informacje”), zgadza się na takie ujawnienie;
- b) informacje są ujawniane wyłącznie w celach, na które wyraził zgodę organ udostępniający informacje.

Artykuł 81

Mechanizmy finansowania

1. Każde państwo członkowskie ustanawia co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponował odpowiednimi środkami finansowymi w postaci składek *ex ante* lub *ex post*, lub obu tych rodzajów składek, od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które uzyskały zezwolenie w tym państwie członkowskim, i od unijnych oddziałów zakładów z państw trzecich zlokalizowanych na terytorium tego państwa członkowskiego, aby pokryć co najmniej wypłatę stwierdzonej różnicy na rzecz akcjonariuszy, ubezpieczających, beneficjentów, osób występujących z roszczeniem lub innych wierzycieli, o czym mowa w art. 57.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość wykorzystania mechanizmów finansowania, o których mowa w akapicie pierwszym, również do pokrycia innych kosztów związanych ze stosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile wykorzystanie mechanizmów finansowania jest niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie mogą stosować do swoich mechanizmów finansowania tę samą strukturę administracyjną co w przypadku swoich ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, z uwzględnieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽²⁶⁾.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby korzystanie z mechanizmów finansowania było zgodne z zasadami określonymi w art. 22.
3. W przypadku gdy jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prowadzi działalność w Unii w ramach prawa przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług, odnośny mechanizm finansowania państwa członkowskiego, w którym dana jednostka uzyskała zezwolenie, wykorzystuje się do zapewnienia odszkodowania na rzecz akcjonariuszy, ubezpieczających, beneficjentów, osób występujących z roszczeniem lub innych wierzycieli zgodnie z art. 57.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EIOPA o ustanowionych mechanizmach finansowania.

TYTUŁ VI

SANKCJE

Artykuł 82

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne

1. Bez uszczerbku dla uprawnień organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów nadzoru określonych w niniejszej dyrektywie i dyrektywie 2009/138/WE oraz prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie.

Państwa członkowskie, które postanowią nie przyjmować przepisów dotyczących sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.

Te sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia sankcje administracyjne lub inne środki administracyjne mogły być stosowane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – wobec organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego oraz innych osób fizycznych, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.

3. Uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych przewidziane w niniejszej dyrektywie przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organom nadzoru, w zależności od rodzaju naruszenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru posiadają wszystkie uprawnienia związane z gromadzeniem informacji i prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne do wykonywania ich odnośnych funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, by sankcje administracyjne lub inne środki administracyjne przyniosły zamierzone skutki, oraz koordynują swoje działania, gdy zajmują się przypadkami transgranicznymi.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru wykonują swoje uprawnienia do nakładania sankcji i innych środków administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z przepisami prawa krajowego w dowolny z następujących sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) w drodze przekazania uprawnień innym organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;
- d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby od decyzji podjętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru zgodnie z niniejszym tytułem przysługiwało prawo do odwołania.

Artykuł 83

Przepisy szczegółowe dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały sankcje administracyjne i inne środki administracyjne przynajmniej w odniesieniu do następujących sytuacji:

- a) naruszenia przepisów art. 5 lub 7 przez niedopełnienie obowiązku sporządzenia, utrzymywania i aktualizacji planów naprawy prewencyjnej i grupowych planów naprawy prewencyjnej;
- b) naruszenia przepisów art. 12 przez niedopełnienie obowiązku przedstawienia wszystkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) naruszenia przepisów art. 63 ust. 1 przez niedopełnienie przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), obowiązku powiadomienia organu nadzoru, gdy ten podmiot znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje administracyjne i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub inną osobę prawną, odpowiedzialne za naruszenie oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;

- c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), dla – uznanych dla odpowiedzialnych – członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), lub dowolnej innej osoby fizycznej;
- d) w przypadku osoby prawnej – kary administracyjne do maksymalnej wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym;
- e) w przypadku osoby fizycznej – kary administracyjne do maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 28 stycznia 2025 r.;
- f) kary administracyjne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) – jeżeli dana osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, stosowny obrót stanowi łączna kwota rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla w poprzednim roku obrotowym.

Artykuł 84

Publikacja sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru publikowały na swoich urzędowych stronach internetowych co najmniej sankcje administracyjne i inne środki administracyjne, jakie organy te nałożyły za naruszenia krajowych przepisów transponujących przepisy niniejszej dyrektywy, jeżeli takie sankcje administracyjne lub inne środki administracyjne nie są przedmiotem odwołania lub jeżeli prawo do odwołania zostało wyczerpane. Taka publikacja ma miejsce bez zbędnej zwłoki po tym, jak dana osoba fizyczna lub prawna zostanie poinformowana o odnośnej sankcji administracyjnej lub o innym środku administracyjnym. Taka publikacja zawiera co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono przedmiotową karę administracyjną lub inny środek administracyjny.

W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach administracyjnych i innych środkach administracyjnych, w odniesieniu do których wniesiono odwołanie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru bez zbędnej zwłoki publikują na swoich urzędowych stronach internetowych informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

2. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru uznają, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności publikacji takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub prowadzonym czynnościom dochodzeniowym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru podejmują jedno z poniższych działań:

- a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej lub innego środka administracyjnego do momentu, kiedy powody tego odroczenia przestaną istnieć;
- b) publikują decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej lub innych środków administracyjnych w sposób zanonimizowany, który jest zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewniłaby skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych;
- c) nie publikują decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innych środków administracyjnych, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru są zdania, że taka publikacja zgodnie z lit. a) lub b) byłaby niewystarczająca do zapewnienia:
 - (i) braku zagrożeń dla stabilności rynków finansowych albo
 - (ii) proporcjonalności publikacji takich danych w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich urzędowej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat. Dane osobowe zawarte w opublikowanych informacjach pozostawia się na urzędowej stronie internetowej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organu nadzoru jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 85

Utrzymywanie przez EIOPA centralnej bazy danych

1. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 66, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru informują EIOPA o wszelkich sankcjach administracyjnych i innych środkach administracyjnych, jakie nałożyły na podstawie art. 83, a także o statusie wszelkich postępowań odwoławczych i ich wynikach.

EIOPA utrzymuje i aktualizuje centralną bazę danych dotyczących zgłoszonych jej przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sankcji i innych środków administracyjnych wyłącznie w celu umożliwienia wymiany informacji między tymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko wspomniane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EIOPA utrzymuje i aktualizuje centralną bazę danych dotyczących zgłoszonych jej przez organy nadzoru sankcji i innych środków administracyjnych wyłącznie w celu umożliwienia wymiany informacji między tymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko wspomniane organy nadzoru.

2. EIOPA utrzymuje i aktualizuje stronę internetową zawierającą następujące informacje lub linki do tych informacji:
- publikację sankcji przez każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - publikację sankcji przez każdy organ nadzoru zgodnie z art. 84;
 - okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje sankcje.

Artykuł 86

Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji przez organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby określając rodzaj nakładanych sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych oraz wysokość grzywnien administracyjnych, organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- wagę naruszenia i czas jego trwania;
- stopień odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile takie zyski lub straty można ustalić;
- straty poniesione przez osoby trzecie, w tym ubezpieczających, w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- stopień współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z organem nadzoru i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- poprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) wskaźnikiem sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej jest wysokość łącznego obrotu odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznego dochodu odpowiedzialnej osoby fizycznej.

TYTUŁ VII

ZMIANY W DYREKTYWACH 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE, (UE) 2017/1132 I W ROZPORZĄDZENIACH (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129

Artykuł 87

Zmiany w dyrektywie 2002/47/WE

W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Artykuły 4–7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do żadnych ograniczeń w zakresie wykonywania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ani żadnych ograniczeń skutków uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie lub uzgodnień dotyczących kompensacji, obowiązujących w świetle tytułu IV rozdziały V lub VI dyrektywy Parlamentu

Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*) lub tytułu V rozdział III sekcja 3, lub tytułu V rozdział IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 (**) lub tytułu III rozdział III sekcja 4, lub tytułu III rozdział IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (***), ani do żadnych tego typu ograniczeń obowiązujących na mocy podobnych uprawnień przewidzianych w prawie państwa członkowskiego w celu ułatwienia zorganizowanego procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich podmiotów, o których mowa w ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, stanowiącej przedmiot zabezpieczeń równoważnych co najmniej zabezpieczeniom przewidzianym w tytule IV rozdział VII dyrektywy 2014/59/UE oraz środkom ochronnym przewidzianym w tytule V rozdział V rozporządzenia (UE) 2021/23;

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).
- (***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>);

2) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9a

Dyrektywa 2008/48/WE, dyrektywa 2014/59/UE, rozporządzenie (UE) 2021/23 i dyrektywa (UE) 2025/1

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2008/48/WE, dyrektywy 2014/59/UE, rozporządzenia (UE) 2021/23 i dyrektywy (UE) 2025/1.”.

Artykuł 88

Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE

Art. 4 ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2004/25/WE otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*), w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 (**) lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (***).

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).
- (***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

Artykuł 89

Zmiana w dyrektywie 2007/36/WE

Art. 1 ust. 4 dyrektywy 2007/36/WE otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*), w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 (**), lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (***)

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

Artykuł 90

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się następujące punkty:

„110) »organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń« oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowany w art. 2 pkt 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2025/1 (*);

111) »organ nadzoru ubezpieczeniowego« oznacza organ nadzoru zdefiniowany w art. 13 pkt 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (**);

112) »konglomerat finansowy« oznacza konglomerat finansowy zdefiniowany w art. 2 pkt 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE (***)

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

(***) Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).”

2) w art. 7 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) jeżeli grupa jako całość lub dowolna instytucja w ramach tej grupy są konglomeratem finansowym – odnośnemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i odnośnemu organowi nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.”

3) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Gdy instytucja lub podmiot lub grupa są konglomeratem finansowym lub jego częścią, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują również plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i odnośnemu organowi nadzoru ubezpieczeniowego.”;

4) w art. 81 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„l) jeżeli instytucja lub podmiot są częścią konglomeratu finansowego – odnośne organy nadzoru ubezpieczeniowego i odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń”;

5) w art. 83 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„l) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest częścią konglomeratu finansowego – odnośne organy nadzoru ubezpieczeniowego i odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń”;

6) w art. 84 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„n) organy nadzoru ubezpieczeniowego i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń poinformowane lub powiadomione na podstawie niniejszego rozdziału.”;

7) w art. 88 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy instytucja lub podmiot lub grupa są konglomeratem finansowym lub jego częścią, odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń zaprasza się do udziału w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w charakterze obserwatorów, pod warunkiem że organy te podlegają wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wymogom ustanowionym w art. 90.”.

Artykuł 91

Zmiany w dyrektywie (UE) 2017/1132

W dyrektywie (UE) 2017/1132 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 49, art. 58 ust. 1, art. 68 ust. 1, 2 i 3, art. 70 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 72–75 oraz art. 79, 80 i 81 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*), w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 (**) lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (***)

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>);

2) w art. 86a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wobec spółki stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule III dyrektywy (UE) 2025/1.”;

- b) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 pkt 79 dyrektywy (UE) 2025/1.”;
- 3) art. 87 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania do spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub tytule III dyrektywy (UE) 2025/1.”;
- 4) w art. 120 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) wobec spółki stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule III dyrektywy (UE) 2025/1.”;
- b) ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 pkt 79 dyrektywy (UE) 2025/1.”;
- 5) w art. 160a wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) wobec spółki stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule III dyrektywy (UE) 2025/1.”;
- b) ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 pkt 79 dyrektywy (UE) 2025/1.”.

Artykuł 92

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 pkt 2 ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
- „(i) organy nadzoru zdefiniowane w art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowane w art. 2 pkt 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (*) i właściwe organy zdefiniowane w art. 6 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 (**) oraz określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 (**);
-
- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).
- (**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).
- (***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).”;
- 2) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego państwa członkowskiego, któremu nie przysługuje prawo głosu.”.

Artykuł 93

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W art. 81 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dodaje się literę r) w brzmieniu:

„s) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”.

Artykuł 94

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

Art. 88 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 otrzymuje brzmienie:

„6. Niniejszy artykuł nie stanowi dla Jednolitej Rady, Rady, Komisji, EBC, krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani właściwych organów krajowych, w tym ich pracowników i ekspertów, przeszkody we wzajemnej wymianie informacji oraz wymianie informacji z właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami rekompensat dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowanie upadłościowe, i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń, organami nadzoru ubezpieczeniowego, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 33 niniejszego rozporządzenia, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem bezwzględniego przestrzegania wymogów dotyczących poufności, potencjalnym nabywcą do celów planowania lub przeprowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”.

Artykuł 95

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/1129

Art. 1 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1129 otrzymuje brzmienie:

„c) papierów wartościowych wynikających z zamiany lub wymiany innych papierów wartościowych, środków własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z wykonaniem uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 2, art. 59 ust. 2 lub art. 63 ust. 1 lub 2 dyrektywy 2014/59/UE lub z wykonaniem uprawnienia, o którym mowa w art. 39 ust. 2 lub art. 41 ust. 1 lub 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 (*);

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 96

Komitet EIOPA ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EIOPA ustanawia stały komitet wewnętrzny w celu przygotowywania decyzji EIOPA, o których mowa w art. 44 tego rozporządzenia, w tym decyzje dotyczące projektów regulacyjnych standardów technicznych i projektów wykonawczych standardów technicznych w zakresie zadań, które powierzono organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszą dyrektywą. W skład tego komitetu wewnętrznego wchodzi organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.

2. Do celów niniejszej dyrektywy EIOPA współpracuje z EUNB i ESMA w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Do celów niniejszej dyrektywy EIOPA zapewnia odrębność organizacyjną komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych funkcji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010. Komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji promuje opracowanie i koordynację planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także opracowuje metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy podmiotów będących na progu upadłości.

Artykuł 97

Współpraca z EIOPA

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracowały z EIOPA na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie przekazywały EIOPA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jej obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 98

Ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne

Do dnia 29 stycznia 2027 r. Komisja, po konsultacji z EIOPA, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające stosowność minimalnych wspólnych standardów dla ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w Unii. Sprawozdanie co najmniej:

- a) ocenia aktualną sytuację w zakresie ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w państwach członkowskich (poziom ochrony, rodzaje objętych ubezpieczeń, czynniki uruchamiające);
- b) omawia warianty polityki, w tym poszczególne warianty polityki, takie jak korzystanie z ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w celu kontynuowania lub likwidacji umów ubezpieczenia, z należyтым uwzględnieniem różnic w produktach ubezpieczeniowych w różnych państwach członkowskich;
- c) ocenia konieczność wprowadzenia minimalnego poziomu bazowego dla ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych w całej Unii i, w stosownych przypadkach, przedstawia w zarysie kroki niezbędne do jego wprowadzenia.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 99

Przegląd

Do dnia 29 stycznia 2030 r. Komisja, po konsultacji z EIOPA, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie w szczególności:

- a) ocenia, czy i w jakim zakresie cele niniejszej dyrektywy zostały osiągnięte w odniesieniu do funkcjonowania rynku wewnętrznego i wzmocnienia systemu finansowego w Unii w świetle rozwoju sytuacji rynkowej i gospodarczej;
- b) ocenia aktualną sytuację w zakresie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) ocenia konieczność wprowadzenia minimalnych zharmonizowanych definicji poziomu chronionych umów ubezpieczenia oraz kwalifikowalnych osób występujących z roszczeniem i kwalifikowalnych umów ubezpieczenia i, w stosownych przypadkach, przedstawia w zarysie kroki niezbędne do ich wprowadzenia;
- d) analizuje doświadczenia w zakresie wymiany informacji między organami właściwymi w zakresie nadzoru lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz instytucji kredytowych w przypadkach gdy podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e), jest częścią konglomeratu finansowego;
- e) ocenia wykonalność i warunki wstępne umożliwiające konglomeratom finansowym sporządzanie jednego grupowego (prewencyjnego) planu naprawy dla całego konglomeratu, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzanie jednego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla całego konglomeratu finansowego;

f) analizuje zalety dalszej harmonizacji ram zarządzania kryzysowego dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.
W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wnioski ustawodawczy.

Artykuł 100

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 29 stycznia 2027 r. przepisy niezbędne do wykonania art. 1–91, 96 i 97 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 30 stycznia 2027 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 101

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Art. 92–95 stosuje się od dnia 30 stycznia 2027 r.

Artykuł 102

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

BÓKA J.

ZAŁĄCZNIK

Aspekty możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Dokonując oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują – biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność zakładu – następujące aspekty:

1. Ciągłość operacyjna

- a) zakres, w jakim wszystkie istotne wewnętrzne i zewnętrzne, finansowe i operacyjne współzależności zostały zidentyfikowane przez odniesienie do wszystkich istotnych usług, ról, w tym pracowników, oraz przyporządkowane do podmiotów prawnych, funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i powiązanych ustaleń umownych;
- b) zakres, w jakim wprowadzono odpowiednie ustalenia operacyjne w celu zapewnienia ciągłości odpowiednich usług niezbędnych do zachowania funkcji krytycznych oraz głównych linii biznesowych niezbędnych do skutecznego wdrożenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ewentualnej wynikającej z niego restrukturyzacji, w szczególności przez ułatwienie ewentualnych przeniesień aktywów, praw lub zobowiązań, ról i pracowników;
- c) zakres, w jakim dokonano kompleksowej oceny ryzyka dla ciągłości operacyjnej w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym informacje jakościowe i ilościowe umożliwiające zidentyfikowanie krytycznego charakteru odnośnych usług, w tym wpływu przerwania świadczenia lub zaprzestania świadczenia odnośnych usług w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich zastępowalności;
- d) zakres, w jakim skutecznie ograniczono ryzyka dla ciągłości operacyjnej, oraz istnienie środków mających na celu poprawę gotowości do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym w odniesieniu do egzekwowania ustaleń dotyczących ciągłości z zewnętrznymi dostawcami odnośnych usług będącymi osobami trzecimi.

2. Dostęp do infrastruktury rynków finansowych

Zakres, w jakim jednostki lub grupy ustanowiły procedury i mechanizmy niezbędne do utrzymania dostępu – przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w trakcie tego procesu i po jego zakończeniu – do rynków finansowych oraz do usług płatniczych, rozliczeniowych, rozrachunkowych i powierniczych świadczonych przez pośredników.

3. Możliwość wyodrębnienia

- a) zakres, w jakim jednostki lub grupy zidentyfikowały, ograniczyły i, w razie potrzeby, usunęły źródła nadmiernej złożoności w swojej strukturze i systemach informacyjnych, które stwarzają ryzyko dla realizacji działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w odniesieniu do celu, jakim jest ułatwienie wyodrębnienia i przeniesienia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych;
- b) zakres, w jakim portfel lub działalność jednostki mają swojego przejmującego lub nabywcę.

4. Zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania

- a) zakres, w jakim istnieje zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, oraz ocena, czy taka zdolność jest wystarczająca do realizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym dostępność wszelkich ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub mechanizmów finansowania oraz wiarygodność, że posiadacz zdolności do pokrycia strat będzie w stanie pokryć straty;
- b) zakres, w jakim istnieją odpowiednie rozwiązania zapewniające transgraniczne uznawanie i skuteczność działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zakres, w jakim istnieją odpowiednie zasady zarządzania, procesy wewnętrzne i systemy informacji zarządczej wspierające operacyjne wykonanie umorzenia lub konwersji, w tym w celu wsparcia przeniesienia portfeli.

5. Płynność i finansowanie w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

- a) zakres, w jakim model biznesowy jednostki lub grupy może powodować powstanie potrzeb w zakresie płynności w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) zakres, w jakim istnieją procesy i zdolności do (i) oszacowania potrzeb w zakresie płynności i finansowania w celu realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, (ii) pomiaru i zgłaszania poziomu płynności w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz (iii) identyfikacji i uruchomienia dostępnego zabezpieczenia i w jakim te procesy i zdolności można wykorzystać do uzyskania finansowania w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i po jej zakończeniu.

6. Systemy informacyjne i wymogi dotyczące danych

Zakres, w jakim jednostki lub grupy dysponują odpowiednimi systemami informacji zarządczej, zdolnościami w zakresie wyceny i infrastrukturą technologiczną w celu zapewnienia informacji niezbędnych do (i) opracowania i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, (ii) przeprowadzenia uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny oraz (iii) skutecznego stosowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, również w szybko zmieniających się warunkach.

7. Komunikacja

Zakres, w jakim jednostki lub grupy dysponują planami komunikacji, aby zapewnić terminową, solidną i spójną komunikację z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz wspierać realizację działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także ustalenia dotyczące zarządzania w celu zapewnienia skutecznej realizacji tych planów.

8. Zarządzanie

Zakres, w jakim istnieją solidne procesy zarządzania, które ułatwiają przygotowanie i realizację działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym (i) terminowe i dokładne przekazywanie istotnych informacji w sposób regularny i doraźny, (ii) skuteczny nadzór podczas planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w sytuacji kryzysowej, a także (iii) efektywne podejmowanie decyzji w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Wiarygodność i wpływ

- a) zakres, w jakim działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jest wiarygodne, w tym ocena prawdopodobnych skutków dla ubezpieczającego, wierzycieli, kontrahentów i pracowników;
- b) zakres, w jakim można odpowiednio ocenić wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki lub grupy na gospodarkę realną lub stabilność finansową oraz ograniczyć efekt domina, z uwzględnieniem ewentualnych działań, które organy państwa trzeciego mogą podjąć;
- c) zakres, w jakim istnieją ewentualne uzgodnienia i środki, które mogłyby ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadku grup posiadających jednostki zależne mające siedzibę w różnych jurysdykcjach.